

روح چه شی دی؟

(د دینی علماوو، فیلسوفانو، پوهانو
او ساینسپوهانو له نظره)

پوهنځیال محمود نظری

۱۳۸۱/۲۰۱۱

Download from: aghalibrary.com

د کتاب پېژندنه

پیلیزه	۴
د روح ، نفس او ځان ماناوي او تعریفونه	۸
د نفس ماناوي او تعریفونه	۱۱
د روح اړوند وییونو مانا وی او تعریفونه	۱۳
روح په افسانو کې	۱۴
فیلسوفانو او پوهانو نظرونه	۱۶
۱- دلولیدیکو فیلسوفانو او پوهانو نظرونه	۱۶
۲- دختیکو فیلسوفانو او پوهانو نظرونه	۲۰
په اسلامي او دیني کتابونو کې روح	۲۷
روح په ادبیاتو کې	۳۵
د روح په هکله باورونه	۳۹
۱- د ماده پرستو نظر	۳۹
۲- هغه دینونو چې په تناسخ باور لری	۴۰
۳- هغه دینونو چې په قیامت باور لري	۴۰
د پیدایښت مکانیسم	۴۱
د روح د وجود عقلي دلیل	۴۴
روح د دینونوله باوره	۴۵
د ټولو دینونو تر منځ گډ شیان	۴۶
د ټولو دینونو تر منځ توپيرونه	۴۷
تناسخ څه شی دی؟	۴۹
د تناسخ د باور علتونه څه دی ؟	۵۲
تناسخ د ابراهیمي دینونو په باور	۵۲

Download from: aghalibrary.com

الف: تناسخ د عیسویت او یهودیت له باوره	۵۳
ب: تناسخ د اسلام له باوره	۵۴
د روح تعریف؟	۵۸
- د یهودو باور د روح په هکله	۵۸
- د روح په هکله د عیسویانو باور	۶۰
نفس په اسلام کې	۷۴
په قرانکریم کې د نفس ماناوي	۷۵
۱- د پروردگار دذات په مانا	۷۵
۲- د انسان په مانا	۷۶
۳- د زړه (ماغزه) په مانا	۷۷
۴- د غوښتنې، تمې او لالچ په مانا	۷۸
۵- ژوندی جسم	۷۹
۶- ختا ایستل او غولول	۷۹
۷- جنس	۷۹
۸- ځان	۸۰
اسلام او نفس	۸۱
د انسان د اعمالو لیکنه	۸۵
نفس او زمان	۹۰
د روح سرچینه	۹۲
- د خدای امر:	۹۲
- خدای (ج)	۹۳
- جنین	۹۴
د روح موقعیت	۹۶
دقیامت د حساب او کتاب ځای	۹۷

Download from: aghalibrary.com

دخدای خلیفه	۹۹
مړینه	۱۰۰
مړینه	۱۰۵
کلینکي مړینه	۱۰۵
د ماغزو د پورتنی برخي مړینه	۱۰۵
دماغزو د تني مړینه	۱۰۵
برزخ	۱۰۷
جنت ته تگ	۱۱۱
بیرته ژوندی کیدل	۱۱۱
په ژوند کي دخپل روح واک اخیستنه	۱۱۳
روح د ساینس له نظره	۱۱۵
په بدن کي د روح ځای	۱۲۸
پایله	۱۳۶
اخځونه	۱۴۲

Download from: aghalibrary.com

پیلیزه

انسانانو د تاریخ په اوږدو کې د روح له پیژندلو سره مینه لرله نو ځکه په ډیرو افسانو کې د هغه یادونه شوې ده، د وخت فیلسوفانو، حکیمانو او طبیبانو په دې هکله خپلې نظریې بیان کړې، ټولو دینونو او مذهبونو په خپلو معنوی بنونو کې له هغه څخه یادونه کړې ده؛ لیکوالو او شاعرانو په خپلو لیکونو او شعرونو کې هغه ته نغوته کړې ده.

د روح په هکله هر پوه انسان ته پوښتنه پیدا کېږي: چې روح څه شی ده؟

مگر تر اوسه هیچا ته سمه مالومه نه ده چې روح څه شی ده .

ډیرو فیلسوفانو د دې پټ راز په هکله خپلې نظریې بیان کړې دي مگر نوروییا په دلبونو هغه رد کړې دي.

یو وخت د روح په هکله یوازې فلسفي او اعتقادي بحثونه وه مگر دساینسي علومو په پراختیا سره روح د ساینس پوهانو د پام وړ وگرځیده.

نن هرڅوک غواړي د ژوند په موخه پوه شي او د روح په اړوندو مسایلو ځان پوه کړي ددې پوهې لپاره لازمه ده لومړی د روح په هکله له ټولو نظرونو، باورنو، تجربو، افسانو او دیني اعتقادونو څخه ځان خبر کړو، دا پوهه د خپل ځان له پوهې څخه پیل کېږي.

انسان هغه دوي پښې موجود دی چې پر مخکې د خدای (ج) خلیفه ټاکل شوی دی، د مخکې ټول موجودات د هغه تابع شوي دي.

په نړۍ کې انسان ته هر شی اریانونکی موجود اېسي، حال دا چې خپله دانسان دننه نظام اریانونکی دی.

Download from: aghalibrary.com

انسان د نړۍ هغه موجود دی چې عمودي خلق شوی دی او نور ټوله ژوی افقي خلق شوي دي.

د انسان اصلي ماهیت له اتو زرو تر اتیا میلیونو سپرمونو څخه یو سپرم دی.

سعدی (رح) وايي

ابر و باد و مه و خورشید و فلک در کارند

تا تو نانی به کف آری و به غفلت نخوری

همه از بهر تو سر گشته و فرمان بردار

شرط انصاف نباشد که تو فرمان نبری

رحمان بابا (رح) وايي:

روح هغه ساعت داخل گنیم په تن کښی

چه یی دخل په وصال شی د اشنا

چه هرگز ملک الموت پرې نه پوهیږی

هسی شان دی تا وکښلی ځما روح

د روح په هکله د دینونو اعتقادونه سره نژدې دي اسلام وايي خدای (ج) انسان جوړ کړ بیا یې په هغه کې خپله روح پوه کړه، دهندوانو د دورگا د بت خلاصه خوله چې الهي خوله روح په کې پو کوي یاني خدای (ج) لومړی بت جوړ کړ بیا یې په یو سره هغه ته ژوند ورکړ نو بیا هغه بت په انسان بدل شو.

په قرانکریم کې د عیسی (ع) یوه معجزه بیان شوي ده چې هغه یوه کوتره له خټو جوړه کړه او په هغه کې یې پو کړه، هغه کوتره د خدای په امر ژوندی شوه .

Download from: aghalibrary.com

دا چې په ډیرو ژباړو کې د روح او نفس کلمه سره گډه شوی یا دا چې د هر یو نوم د ژبي د تلفظ په اساس تغیر کړی دی د روح پیژندنه یې څه مشکله کړي ده نو هغه ته ډول ډول تعریفونه ورکول شوي دي .

لکه: دقرانکریم په ځینو ژباړو کې روح ته «سول» او نفس ته «سپیرت» ویل شوی دی او په ځینو نورو کې روح ته «سپیرت» او نفس ته «سول» ویل شوی دی. قراکریم په ځینو ژباړو کې نفس روح ژباړله شوی ده او داسې نور.

یونانیان روح ته (سوچ) او نفس ته (توموس) وايي

مصریان روح ته «با» او نفس ته «کا» وايي

اسرایلیان روح ته «روواخ» او نفس ته «نیفیش» وايي، هندوان روح ته «جیوا» او نفس ته «اتمان» وايي، چینیان روح ته «هون» او نفس ته «پو» وايي.

دا ټوله یو شی تاییدوي، چې د انسان بدن له درو اصلو: بدن، روح او نفس څخه جوړ شوی دی.

د ساینسي علمونو په پرمخ تګ سره د روح په هکله ډیرې څیړنې پیل شوي، د انسان ماغزه تشریح شول، د بدن انرژي په ځانگړو کامرو ولیدل شول. د مړینې په مهال ناروغان تر څیړنې لاندې ونيول شول او تول شول ...

ما په دې کتاب کې د روح اړوندې مقالې په درو برخو ویشلي دي: د پوهانو نظرونه، دیني باورونه او ساینسي برسيرني.

امید چې د دې کتاب له راټول شوو توکو څخه خپلو ځینې پوښتونو ته ځواب وموندئ په دې امید چې د ساینس د نورو بنو پرمختگونو سره لا نور گنگ مسایل روښانه شي.

په درناوري

پوهنمل محمود نظری

لندن ۲۰۱۱

Copyright: www.tanzona.com

د روح ، نفس او ځان ماناوي او تعريفونه

په نړۍ کې هر معنوي ويی ته ډیري ماناوي ورکړ شوي دي.

د روح ماناوي او تعريفونه؟

همداسې په پښتوسيند (قاموس) کې د روح يا ارواء ماناوي ډول ډول دي لکه : سا، زړه، نيت ، سوچ ، غوښتنه، ذات ...

د روح جمع روحونه ، روح گانې او ارواح ده.

د روح مانا په انگرېزي - پارسي سيند کې ځان ، روان ، شبح (خيالي شی) ، پېری او الهام ... ته وايي.

په الماني- پارسي سيند کې معنويت، روحیه ، ذهن، هوبن، ځانلرونکی او روان ته وايي.

روح څو ماناوي لکه : عقل (فطرت)، نفس (غريزه)، ځان (ژوند) ، قلب (فواد) او سر (راز) هم لري.

په عبري کې د روح ويی (لغت) د نفس ايستلو او چلیدلو له فعل څخه اخیستل شوی دی چې کله باد چلیدل او کله باد ژباړل شوی دی.

په پارسي کې د روح کلمه د پراخېدو او پرسېدو مانا ورکوي.

په يوناني ژبه کې د روح لغت ته « نیوما » وايي چې « نیو » له نفس کښلو يا چلیدلو څخه اخیستل شوي دي.

په عربي کې د روح جرړه «ريح» ده ، له اړه هغه روح ده ، چې «واو» يې د مخکې زير په دليل په «ی» بدل شوی دی يانې روح له ریح څخه اخیستله شوي ده.

يو روايت وايي: «انما سمی روحا لانه اشتق اسمه من الريح»

ريح د هوا مانا لري او د دواړو گډه مانا «د هوا چلیدل» دی ، روح يو امر دی چې چلیزي کله مادي چلیدل او کله معنوي چلیدل لري.

روح يوه ديني او فلسفي اصطلاح ده چې ټول دينونه په هغه باور لري يانې د جسم غير مادي موجود دی .

روح غيرمادي او مجرد ده. او هر موجود يوه روح لري.

روح ته په ساينس کې بهرنی شی، مستقل، عقلي، شفاهي، غالب، فعال، خپله ازاده او مستقلة، په زوره غوښتنه ، تمیز او له بهر څخه جلا والی ته وايي

روح مادي حالت نه لري ؛ نه حس کيږي او خوځښت يې نه ليدل کيږي؛ د هغه وتل له بدنه نه ليدل کيږي.

روح يو مجرد موجود دی چې جسم نه لري او نه وپشل کيږي او د بدن د غړو ژوند او کارندويي (فعاليت) په هغه اړه لري.

که په جسم کې روح نه وي پوستکی ، هډوکي او غوښه ژر خرابه او خوسا کيږي همدا روح ده چې بدن کلونه، کلونه له خوسا کيدو څخه ساتي؛ هغه په خوځښت او خبرو راولي؛ هوبس او پوهېدنه ورکوي.

جسم بېله روح دروند او لاندي خواته لويږي مگر روح هغه نيغ ساتي.

روح په نا پایه عالم کې تل شته او وي به هغه نه فنا او زوال کيږي.

چې جسم بشپړ شي روح له هغه سره کار کوي،

روح (د پروردیگار امر) د هر یوه سره د هغه د وس او توان په کچه عمل کوي ؛
روح کوشنی او لوی نه لري ؛ زور او نوی نه لري ، زیات او لږ نه لري تل په
یوڅرنګوالي ده ، روح د انسان دتوان په کچه کار کوي.

مولانا د انسان د روح په هکله وایي:

جان جان است اگر جاي ندارد چه عجب
ایکنه جا میطلبد در تن ما هست کجاست
عقل تا مست نشد از چون و چرا پست نشد
او که مست شد از چون و چرا رست کجاست

(روح روح ده که خای نه لري څه عجب)

داچې خای غواري زموږ به تن کې دی چیري

عقل چې مست نشی له پوښتنو نه لویږي

هغه چې مست شی د پوښتنو خلاصون دی چیري)

روحونه یو ډول روانی یا روحی زیرمه ده چې د یو چا په فکر، دژوند په تجربیو ، بنو یا
بدو کې را ټولیري .

روح انسان ته واک ورکوي چې له خدای (ج) سره پټې اړیکې پیدا کړي.

روح د انسان هغه غیر مادي برخه ده، چې له خدای (ج) سره تړلې ده .

د نفس ماناوي او تعريفونه

په سیند کې د نفس، نفس او ناس ماناوي داسې راغلي دي.

نفس (náfisa): بخیل او سوکر ته وايي.

نفس (náffasa): لیرې کول ، ، ژغورل، هوا ، کرکې، رسوا ته وايي.

نفس (nāfasa): پلټل، هڅه: جگره، سيالي ، هيله ، وياړ ته وايي.

نفس ایستل، هوا کښل او هوساینې ته وايي.

تنفس (tanáffasa): هوا کښلو ته وايي

تنافس (tanāfasa):

سيالی ، سیال او سرغړونې ته وايي. تنافس

نفس (nafs)

نفس په لغت کې ځان او په اصطلاح کله روح او کله غریزې ته وايي.

نفس (دم) چې په عربي کې روح ده د عربي ژبې د ریح (باد) سره نژدې دی.

نفس د ځانی مالوماتو چینه ده.

په نفس کې هغه حقیقتونه (لکه ارثی ، زیرمه شوي ، تر لاسه شوي خاصیتونه او مالومات چې په خپله هڅه یې تر لاسه کړی وي) راځي . دا د پوهې حس په نفس اړه لري چې په حقیقت کې په خوب او مړینه کې یو ډول لیدل کیږي.

نفس (سا، ځان) مانا شوی دی نو باید تر منځ يې توپير وشي. نفس دجسم او روح دواړو ټولگه ده.

په عبري ژبه کې د روح کلمه (רוח) او هم نفیش کلمه (נפש) شته . چې د نفیش کلمه د نفس (ځان) او نفس(ساه) ته ډیره نژدې ده.

نفس د هوبنياري يو ډول دی . نفس دژوند يوه سپرغی يا لمبه ده.

نفس په بشریت کې دواړه مادي او معنوي جوهر دی انسان روح او نفس دواړه لري او د نفس مانا ده ژوند.

د روح اړوند ويونو مانا وي او تعريفونه

ځان (ضمير) ته روان، سا، روح، ژوند، مخلوق، څکول، چلیدل، د تيرولو ږغ، لويه گوله، تيارول، توپدل، آزادي، اجازه، هوساينه، پام او نفس ايستلو ته وايي. ځان په لغت کې ژوند يا حيات او په ځينو دينونو کې روح ته وايي.

ځان: په ويی کې ژوند او حیات ته وايي په ځينو دينونو او فلسفه کې روح ته وايي. د ژوند پيژندولو په علم کې ژوندی موجود بايد د ژوند عملونه لکه: ساه ايستنه، خورل، وده، تناسل، او ځوښت ولري.

عقل: په ويی (لغت) کې د فکر واک ته وايي. په اسلامي روايتونو کې د روح او فطرت په مانا راغلي دي.

زړه (قلب او فواد): زړه په لغت کې د بدن غړي دي او په عربي اصطلاح روح ته وايي.

سر (راز) سر په لغت کې راز او په عربي اصطلاح روح يا انساني روح ته وايي.

روح په افسانو کې

«هومر» په خپلو شعرو کې وايي روح هغه شی دی چې انسانان هغه په جنگونو سره په خطر کې اچوي او په مړینه کې هغه له لاس ورکوي، روح هغه اخير نفس دی چې د مړینې په وخت کې د یو جنگیالي له خولې راوځي او د مړو نړۍ ته ځي. هغه وايي یوازې انسان روح لري ژوی روح نه لري.

دمصر په افسانو او مذهبي نکلونو کې با(د انسان روح) د مړي به بدن کې ده چې وزرونه لري او له مړینې وروسته له مړه بدن څخه الوځي. وايي «با» یوه الوتونکي ده چې سر یې د انسان دی، دوه وزرونه او یوه پکه (د جیب خوله) غوندي پر ټټر لري. رنگ یې روښانه نخودي دی؛ د شا رنگ یې زرغون او وزرونه یې یو رنگ دي او د بنکو سرونه یې تور دي لکۍ یې هم توره ده خو پښې یې لکه سره خاوره رنگ لري؛ په غاړه یې پینځه تور افقي لیکي او پر ټټر یې کوشني لنډ عمودي خطونه لیدل کېږي.

خلک وايي دا الوتونکي د روح او جسم یو ترکیب دی او ویل کېږي «با» له مړ جسم نه وځي او لري الوځي او ځینې وختونه هدیرو ته ننوځي. د «با» مانا روح ده ویل کېږي د مصر اهرامونه یوازې قبرونه نه دي دا ځای د مړ پاچا د «با» سره د یوځای کېدو ځای وو.

د برتانيا دايره المعارف ليکي : «کا» يا «اک» يا «اخ» روح ته وايي او «با» د يوي الوتونکي په بڼه راغلي ده چې د مړيني وروسته الوخي. د دې الوتونکي نښي لکه (جيبيردو) الوتونکي دي چې و پاچا ته منسوب دي او بيا وروسته «با» انسان لرونکي باز ته ويل شوي دي.

مصري افسانه يي علم د انسان روح په اووه برخو ويشلي ده: رين؛ سکيم يا سخيم؛ اخ؛ با؛ کا؛ شيوت؛ سيخو يا سيکوساهو.

چې روح په جسم کې وي هغه ته (ها) ياني تازه وايي.

مصريان فکر کوي چې «اخ»، «با» او «کا» نه فنا کېږي که د مړي جسم سم وسائل شي دا درې سره ساتل کېږي او «با» کله چې جسم خراب شو بيرته نه راځي نو په هوا کې يوازي گرځي را گرځي.

«کا» هم فزيکي جسم دي چې له مړيني وروسته فنا کېږي خو د موميالي کولو په صورت کې پاته کېږي.

«ريند» دانسان واقعي نوم دي نو مصريان وايي څوک بايد د چا په مکمل نوم پوه نه شي او بايد خلک يو بل په تخلص (ستاي نوم) سره ياد کړي.

«کا» او «با» په قيامت کې سره يوځاي کېږي .

«ساهو» روحي جسم دي چې آسمان ته ځي چې د قيامت حساب او کتاب تير شي که کاميابه وو نو ژوندي جسم ته مغزي او روحي واک ورکوي.

«سيکيم» د ځانگړې ژوند قوه ده چې په آسمان کې له مړيني وروسته د «اکبو» سره اوسېږي.

فیلسوفانو او پوهانو نظرونه

۱- دلویدیځو فیلسوفانو او پوهانو نظرونه

په فلسفه کې غیر مادي موجوداتو ته لکه مړو، ملایکو او شیطانانو ته روح ویل کیږي.

د روح په هکله له میلاده مخکې لومړنۍ فلسفه افلاطوني فلسفه (افلاطون مړینه ۳۷۴ ق م) وه وروسته بیا د افلاطون د شاگرد سقراطي فلسفه (سقراط مړینه ۳۹۹ ق م) بیا ارسطويي فلسفه (ارسطو مړینه ۳۲۲ ق م) او د زنون فلسفه (زنون مړینه ۲۶۳ ق م) وې او دا لومړي فیلسوفان دی چې د هغو فلسفې تر اوسه د ټولو نظریو اساس جوړوي د یونان فیلسوفانو او پوهانو لکه سقراط او افلاطون باور درلود چې د انسان روح له جسم نه مخکې پیدا شوي ده او هغه ازلي شی دی .

د افلاطون د فلسفې په اساس روح مجرد جوهر (طبیعي وس او توان) دی، دستې او لرغونې دی او د بدن مخکې موجوده او فعاله و. روح له بدن سره اړیکې لري. روح د بل عالم ده او بدن هغه ته یو زندان دی؛ روح د ملکوتو له عالم څخه ده، دې عالم ته راکښته کیږي او د بدن زندان ته ننوځي.

ځینې نور دا نظر رد وي او وایي:

ولي دتن او روح یو ځای والی لازمي دی؟

او ولي روح راکښته کیږي او د بدن زندان ته ننوځي؟

ارسطو د خپل استاد (افلاطون) نظریه نه مني او وایي د روح او بدن اړیکې ژورې دي هغه روح قدیمي نه بولي هغه د جسم پیدایښت دروح له پیدا بښت سره یو ځای گڼي. هغه وایي نفس د جسم صورت دی هر صورت د خپلې مادي سره روغه کوي او دواړه یو

ځای منځ ته راځي او دا یو اتحادي ترکیب دی دانظریه فارابي او ابن سینا هم منلي ده. ارسطو روح یو الوتونکی شی گڼي.

د یونان فیلسوفانو انسان یو دوه اړخیز موجود گڼي چې یو یې روح او بل یې بدن دی. جسم د بدلون په حال کې دی او روح یې بدلونه ده. روح د لوی لوگوس (خدای) ده چې په کایناتو کې ځای لري او هغه له بهره څارل کيږي او کوشنی لوگوس (عقل) په بدن کې ځای لري او هغه له دننه څارل کيږي، انسان رښتینی شخصیت روح ده بدن د هغه کور یا کالي دی او جسم د روح قبر یا زندان دی او د روح خپلواکي له دې زندان څخه خلاصون دی.

دې فلسفي د خدای په کامل واک ټینگار کاوه او د مسیحي ایمان سیال بلل کېده نو ځکه یې ژر وده وکړه او د څلورمې پېړۍ وروسته یې په مسیحي پوهانو هم اغیزه وکړه.

له میلاد څخه درې پېړۍ وروسته «امونیوس»، «ساکاس» او «فلوطين» د افلاطون فلسفه نوې کړه او هغه یې «افلاطوني نوی فلسفه» ونومول.

اوس ځینې فیلسوفان ټینگار کوي چې روح تجرد لري او هیڅ ډول مادي کیفیت هغه ته مانا نه لري ځېنې نور روح یوه لطیفه ماده گڼي یا په بله وینا هغه نیمه مجرد بولي لکه نور که د اوردو څپو (موجونو) په ډول وي بیا هم یو جسم دی مگر د هغه حساب له نور و جسمونو څخه بیل دی د مادي جسمونه تر قانون لاندې نه راځي له همدې کبله هغه له شفافو جسمونه څخه تیريږي.

جالینوس وایي: انسان درې روحونه (ارواء) لري:

هغه دطب له نظره سره سم، زړه د روح مرکز او ځای بولي. چې دا نظر تر اوسه د پوهانو د منلو وړ دی.

د دکارت او مالبرانش له قوله حیواني روح په سا ه لرونکو کې په ځانگړې طبیعت اړه لري.

روح د وینو یو جز اود هغه ډیره ظریفه او متحرکه برخه ده چې دا ظریفوالی او تحرک د تخمیر او د زړه ددغرو د خوځیدو په وسیله لاس ته راوړي.

ددکارت د بنوونځي پلویانو په اند حیواني روح له شاهرگو له لاري سپاره د وینو پر خړه مغز ته ځي او هلته د غیر مریي وسایطو سره ټول بدن ته خپریږي خو دا نظریه اوس هیڅ علمي ارزښت نه لري.

دمادي فلسفي نظریه: دا نظریه په مذهب روحي نیوکه کوي چې له بدن سره روح هم مړه کیږي، دواړه سره جلا نه دي، نفساني ژوند د مادي تجلي ده.

ددي عقیدي پلویان «ذیمقراطیس» او «ابيقور» دي. په اتلسمه پيړۍ کې «لامتري»، «هلوسیوس»، «هولباخ» او په نولسمه پيړۍ کې «کارل فوگت»، «بوخنر»، «مولشوت»، دا نظریه ومنله، وایي روحاني امر د جسماني امر انځور دی. مغز فکر ترشح کوي او ینه صفرا ترشح کوي.

د روح کلمه یو انتزاعي (دکاره وتلی) امر او یو فلسفي او متافیزیکي گمان بڼیې او باور لري، چې وجدان بېله یو (پی فنومن) بل شی نه دی.

- دروحي فلسفي نظریه: ددي فلسفي پلویان په مادیونو نیوکې کړي چې حسي مذهب د معرفت په هکله یو پوره نظر نه دی هغو د وجدان «اپي فنومن» هم ردوي.

- دنمودي فلسفي نظریه: دا نظریه روح مطرح کوي او د هغه د حل پسې گرځي «هیوم» او «استوارت» دروح جوهر والی ردوي. هغوی وایي هغه نفساني نمودونه دي خو دا نظریه هم تر نیوکې لاندې راغلي ده.

- دنقادي فلسفي نظریه: کانت باور لري، چې نفس او روح په مادي یا روحي بللوسره کوم ځواب نه پیدا کیږي. هغوی د ژوند پسله مړینه مني.

- دتحقيقي فلسفي نظریه- دا نظریه مذهب روحي او مادي دواړه یوشی متافیزیکي بولي او دواړه ردوي، ابدي روح نه مني خو د روحي مذهب نظریه د اصطلاح په تغیر مني.

دشهودي فلسفي نظریه: یا د برگسون شهودي مذهب دی چې د روح او بدن په موازاتو باندي نیوکې کوي. خو د روح بقا مني.

ډیر فیلسوفان په دې باور دي چې روح یو مجرد او ساده گوهر دی او له بدن سره د هغه اړیکې تدبیري دي لکه پاچا او هیواد ، بېړۍ او ماڼو ...

ځینې باور لري روح ټول د بدن او د بدن د غړو حسي خوځښتونه لکه لیدل، اوریدل ... تر سره کوي بدن او د بدن غړي د هغه وسیله ده. دا چې وایو «ما» ولیدل ، دلته له ما څخه مانا «روح» ده ، چې روح د فرد «ذات» دی او د بدن ټول غړي د هغه وسایل دي دا، چې په قلم څه لیکو اصلا لیکونکی روح ده. ځینې روح قدیمه بولي او ځینې نور یې بیا په تناسخ باور لري.

د روح په هکله نظریې

۱- مذهب روحي نظریه :

په دې نظریه کې له بدن څخه روح جلا ده دا د سقراط ، ارسطو او مسیحي حکماو لکه « اگوسن» او بیا «دکارت»، «مالبرانش»، «لایب نیتز» او په اخیر کې «راوسن» او «امیل بوترو» باور وو.

د هغو دلیل دا دی چې وایي ډیر ژور مادي توپیرونه له نفساني تجلی سره شته.

مادي شیان جسم لري په حواسو پیژندل کیږي خو نفساني پلوشي جسم نه لري، مستقیم نه لیدل یا پیژندل کیږي یوازې په وجدان پیژندل کیږي، د یو مادي شي حرکت کولی نشي په یو نفساني شی یانې په فکر تبدیل شي.

د دکارت په باور روح په یقیني علم سره پیژندلی شو.

نفساني ژوند په ژور ډول په بدني حیات اړه لري او هر یو په بل اغیزه شندي.

هغوی روح ابدی بولي چې د بدن له مړینې وروسته ژوندی پاته کیږي لکه چې سقراط له افلاطون څخه نقل کوي هغه وایي:

که دیو سازي ساز مات شي هغه بیا هم ژوندی پاته کیږي.

۲- دختيځو فيلسوفانو او پوهانو نظرونه

دچين پوهانو شپږ پيړۍ مخکې له ميلاده باور درلود چې روح يو بېله عادي جسده يو پوښ لري چې فنا او مړينه په هغه اغيزه نه لري او روحنوله هر ې لوري مور احاطه کړي يو، چې دا باورونه د کنفسيوس د باورونو په نامه ياديږي.

مصري پوهانو پينځه زره کاله مخکې له ميلاده باور درلود چې روح د انسان په قالب کې شته او د جسد د مړينې وروسته بل جسد ته ځي.

د فارس د پوهانو باور په اهريمن او اهورامزدا وو.

بوعلی سینا وايي: په حقيقت کې (مړينه) له بدنه د روح او انساني نفس چې د بدن غړي دي خوشي کيدو ته وايي.

بو علی سینا وايي: (خدای خلک له درو شيانو څخه پيدا کړی دی یو تن چې هغه ته بدن يا جسد وايي اوبل ځان چې هغه روح بولي او درېيم روان چې هغه نفس بولي) رساله نبض ابوعلی سینا)

درم سایه و روح دانایي است
درم گرد کن تا توانایي است
چو پیوستند عقل و نفس با هم
از ایشان زاد ارواح مجسم

د شیخ اشراق نظریه درې اساسي ټکي لري:

- روح له جسم څخه مخکې اولرغونې نه ده

- د ناطقه نفس تدبيرد حیواني روح په واسطه دی

روح زمان او مکان نه لري او په مجرد او لطافت کې ژوند کوي نود مادي منځگرتوبه پرته بدن ته ننوځي. هغه وايي د روح او بدن تر منځ يوه اړيکه د (حيواني روح) په نامه شته نو ناطقه نفس (انساني روح) په نيغ ډول د حيواني روح او په مجموع کې د يو بدن توکي دي او ځای يې زړه دی او دپوهې قوه يې کارکونکې قوه ده چې بدن ته لاره بسپي.

- شوقی اړيکې: چې دانسان بدن تيار شي بيا روح اخېستلو ته تياريري او انساني روح ورته راځي او ورسره يو ځای کيږي دا اړيکه شوقی اړيکه ده که څه روح مجرد ده مگر د کړو له نظره په بدن تړلي ده او د هغه فعاليت يوازي په بدن اړه لري.

ددې نظريې په اساس د روح اړيکې لومړی د حيواني روح سره اوبيا د حيواني روح په وسيله له بدن سره دي. دا نظريه هم رد شوي ده .

ابراهيم بن يحيى شيرازی مشهور په صدرا د يولسمې هجري پيړۍ يو محمد بن اسلامي فيلسوف وايي:

روح له جسمه مخکې ده : روح د مادي جوهر د خوځښت په اساس پيدا شوي ده چې دا د مادي خاصيت او اغيزه نه ده خو د مادي جوهر کمال دی نو د روح د پيداېښت اساس د ذاتي خوځښت په اساس جسماني ماده ده.

بدني ماده دا توان لري چې په خپل لمن کې يو موجود وروزي، او د ژوند پړاونه هغه له ضعيف والی څخه کمال ته رسوي. د جسم په ذات کې بدنی

تياری او خوځښتونه د روح د وجود له اړتياو څخه دی . دا چې روح جوهر يا ذات دی له بدن سره حقيقي تربست لري يانې د دوی اړيکې د ژوند په اصل کې بنيادي او ژوري دي.

نچور دا چې بدني ماده په خپل ذات او جوهر کې کومه شوي ده چې وجودي درجې لري چې د درجو په اساس غير مادي او غير بدني دي او اغيزه يې سوچ، اراده او نور روحي حالات دي.

هغه وایي د قرانکریم د مؤمنون د سورې په دولسم مبارک آیت کې د انسان مادي پیدایښت (نطفه، علقه، مضغه، عظام و لحم او تکمیل بدن) فرمایي «انسانا خلق آخر...» یانې دې بدن ته یې بل پیدایښت ورکړ او په نوي فعالیت مو راوست.

یانې د روح او جسم پیدایښت په سر کې د هستي اصل وو.

ځینې پوهان روح ته ناطقه نفس وایي او دا دواړه ورته گڼي د ناطقه نفس اړیکې یوازې د انسان له بدن سره دي.

عقل د حسی نفس یا ناطقه نفس د کمال پور ته وایي چې هغه په زړه، روح، بخاربا مجرد) پورې اړه لري. نفس (روح

حيواني روح چې په هغه کې بخاري روح شته د ژوند، حس او خوځښت چینه ده چې د ټولو ژوو د بدن په غړو کې شته.

په نفس کې بخاري روح د ټولو حسونو چینه ده

له دې نه مالومیږي چې د فیلسفانو له نظره ناطقه نفس انساني روح ده چې جلا او له حیواني روح څخه توپیر لري.

حيواني روح یو ډول جسمونه دي چې د بدن په خرابیدو سره له منځه ځي او هغه شی چې پاته کیږي انساني روح ده.

بخاري روح، انساني روح او حیواني روح طبیعي روح ده چې د ژوو او نباتاتو د ځواک وړونکي (حامل) دي او ځای یې زړه دی. بخاري روح ته غریزي روح هم وایي.

بخاري روح لطیف تود جسم دی چې د تن له څلور لطیفو اخلاطو څخه جوړ شوي دي چې د بدن غړي ددې اخلاطو د سره کښیکښلو څخه پیدا کیږي او دې ته حیواني روح وایي، چې د قوا حامل دی.

ملاصدرا له شیخ الرئيس بوعلی سینا څخه روایت کوي چې «بخاري روح» ته «حان» وایي او

« ناطقه نفس » ته « روان » وايي.

هندي فيلوسوفان باور لري، چې روح د بگوان لخوا په انسان کې پو کيږي او کله چې انسان مړ شي يو روښانه بدن د هغه روح پوښي چې د ژونديو خلکو سترگي هغه نه ويني او بيا هغه لوړ عالم ته ځي.

د محمد حسين فاضل تونی په خپل کتاب (لرغوني حکمت) کې ليکي:

د نفس او بدن د تغير دليل دا دی چې بدن تل د تغيير او تبديل په حال کې دی او ناطقه نفس د عمر له پيله تر زړبنته پورې ثابت پاته کيږي نو نفس له بدن او مزاج څخه بيل دی.

يوه بله نظريه وايي چې د سيالاتو (خوځيدونکي مايع) غلظت د جسم او روح د پيوستون دلبريدو لامل گرځي نو ځکه روح الوحي او بېله روح جسم هيڅ عمل کولي نشي.

بله نظريه وايي د روح الوتنه په خلاوو (تش ځايو) پورې اړه لري دا خلاوي روح ته د انرژي د تلو راتلو لارې دي، چې هره خلا خپله ځانگړې توان او پياوړتوب لري چې د تلو او وتلو لارې لري.

ځينې وايي له بدنه د روح الوتنه درې اصله لري: سوچ، نور او ږغ چې هر يو ددې درو شيانود بدن په ارادي والي کې مهمه برخه لري.

روح د خدای (ج) له پلان څخه وېش ته خبر ورکوي او د مرستي هڅه کوي.

روح زموږ د ژوند لپاره د ښو روښانو لارښوونو چپنه ده او موږ په عبادت سره له خپلې روح څخه غواړو چې په مهمو پرېکړو کې مرسته راسره وکړي

کله چې خدای (ج) روح په انسان کې پوکړه ملایکو انسان ته سجیده وکړه نو له اړه سجیده روح ته شوي ده نه انسان ته.

روح زموږ په دواړو مړينو او ژونديو کېږو

کې شاهد ه اوناظره ده، هغه انسان ته معنوي وده، تجربه او بنسونه ورکوي. روح د کرکیچ، ناروغي یا کومې پېښې په مهال لکه دتلفون کارت مور ته خبر را کوي .

روح انسان ته پوهه ورکوي او هڅه کوي د هغه پوهې ته تغییر ورکړي.

ځینې پوهان روح دانسان وگړتیا(شخصیت) بولي خودځانپالی وگړتیا یوازې د ځان او دځان د اړتیاو په هکله سوچ کوي مگر روح د نورو له چوپړ څخه خوند اخلي. ځکه د روح یوه ځانگړتیا دا ده چې انسان د نورو چوپړ ته هڅوي .

روح پنځونکې ده، روح د شخصیت اړتیا ده،

شخصیت له روح څخه خپل بڼه غواړي او روح له شخصیت څخه د خدای (ج) خوښه غواړي. شخصیت بې موخه او د غوښتنې په اساس کار کوي مگر روح یو روښانه مانا او موخه لري.

د اچې وایي روح مجرد ده تجربه په لغت کې لغز والي ته وایي او د فلسفې په اصطلاح هغه شی دی چې مادې خواص ونه لري یانې دا چې نه وېشل کېږي، تغییر او وده نه کوي.

اسلامي فیلسوفان وایي: د بدن د غړو او مادې بدن پرته یو باطني شی شته چې ولولو، پوهې، سوچونو، حرکتو، سکاناتو، ارادې کړو او انفعالاتو لامل گرځي چې هغه همدا ناطقه نفس یا انساني روان دی.

مگر دا پوهه او ولولې په ټولو موجوداتو کې یو ډول نه دي نو ځکه انساني روح له حیواني روح څخه جلا ده.

ملا صدرا(رض) وایي: خدای (ج) په خپل واک یولطیف روحاني جرم جوړ کړ چې دهغه نوم دی: نفساني، حیواني او طبیعي روح، چې د لطافت درجې یې سره توپیر لري او هغه څه چې انسان له نورو ژوو څخه ممتاز او جلا کوي هغه ناطقه نفس دی او دکمال په اساس هغه عقل بولي.

په سانسگريټ کي يوه سلوڪا وايي

NAINAM CHIDRANTHI SASTRAANI NAINAM DAHATHI PAAVAKAHA
NACHAINAM KLEDAYANTYAPO NA SOCHAYATHI MAARUTHAHA

روح هغه ده چي نه په لاسو سوري کيږي، نه په اور سوځي، نه په اوبو منځل کيږي او نه په باد الوځي هغه داسي شي دي چي له منځه نه ځي هغه نه پيل درلود او نه پای لري، هغه به تل تر تله وي.

روح د «پاراماتما» سره يو شي دي خدای تعالیٰ «پاراماتما» دي يا فوق العاده روح يا اتما ده چي ټولي روحگاني په پر کي نيسي.

لکه: رودونه چي په پای کي لوی سيند ته لوپږي روحگاني خپلي لاري لري و فوق العاده روح «پاراماتما» ته ځي.

لرغونو طبيبانو روح يو لطيف بخار بلی چي په زړه کي ځای لري او د ژوند د حس او خوځښت لامل گرځي.

د روح ډولونه

لرغونو طبيبانو دري ډوله روح پېژندله:

۱-طبيعي روح: دا روح د حيوان او نبات گډه روح ده چي د حيوان په پڼه کي ځای لري هغه ته «نباتيه»، «ناميه» او «شهوانه» هم وايي. د طبيعي روح ځای پڼه ده چي د ودې او خورولو د چارو مسووله ده

۲-حيواني روح: دا روح په انسان او حيوان کي شته او د هغه ځای زړه دي او د رگونو په وسيله د بدن غړو ته ځي چي د غير ارادي حرکاتو او شهوت مسووله ده.

۳-معنوي روح: دا روح دانسان يا ژوندي جسم يو جوهر دي د هغه ځای دماغ اصغر دي او دا د ارادي او عقلي حرکاتو مسووله ده.

د لرغونو حاکیمانو د باور په اساس که له مړینې وروسته د انسان روح او نفس سره یوځای شي د هغه هوبنیاري پاته کيږي او په سر چپه یې د هغه هوبنیاري د تل لپاره ورکيږي .

فیلسوفان وايي روح په ژوند کې سوچ کوونه ده چې غیرمادي ده ، ژوندي شيانو په روح سره ځان پیدا کړی دی ، چې سړی مړ شي روح په ابدې او غیر مادي ژوند له جسمه ليري ځي .

د انسان په جسم کې خدای (ج) خپله روح پوکړې ده . خدای (ج) دانسان روح ته د خپل روح نسبت ورکړی دی چې دا یو لوی واقعیت دی نو ځکه انسان ددې روح به برکت او علمی شرافت پر ټولو موجوداتو حکمروايي کوي. له همدې کبله ټول ژوی دانسان چوپړ کوي.

حيوانات هم لکه مورنفس لري روح هغوی هم لکه انسانان ژوندي او نيغ ساتي ، پوهه او مالوت ورکوي.

حيوانات کولي شي ديو بل سره خبرې وکړي (د سليمان (ع) دخبرو کيسه د الوتونکو سره په قرانکريم کې راغلي ده) هغه یوازینی سړی دی چې خدای (ج) هغه ته د حیواناتو سره د خبرو علم ورکړی و .

دا چې انسانان ضعیف او قوي دي روح د هغوی د وس او توان په مچه ورسره کار کوي.

دساری په ډول روح له یو کلن ماشوم سره د هغه استعداد په کچه کار کوي ځکه د یو ماشوم د نکاوت کچه د یو دیرش کلن سړي سره توپیر لري.

روح دانسان په سلامتي اړه لري او سلامتي بیا په خپله بشر اړه لري نو ځکه ځان ساتنه په هر انسان واجب ده.

په اسلامي او ديني ڪتابونو کي روح

روح د خدای (ج) پيغام دی. (منتهی الارب) (آنندراج) او (اقرب الموارد).
جرجاني وايي: روح له علم غيبه څخه ده، چي زړه ته په ځانگړي ډول القاء شوی ده.

روح د د خدای فرمان او حکم دی. (منتهی الارب)، (آنندراج) او (اقرب الموارد)
روح فقهاوته الهی امر او رحمت دی. (منتهی الارب) او (آنندراج)
روح ملايکه ده په شکل د انسان او دملايکي تن دی (منتهی الارب) او (آنندراج).
روح هغه ملايکه ده چي په يو ڪتار کي وي اونوري ملايکي په بل ڪتار کي وي.
(تهذيب عادل).

روح د موسيقي له پردو يوه پرده ده. (برهان قاطع).

روح د قرانکريم له (۳۲) نومونو څخه يو نوم دی. (نفائس الفنون).

روح جبرييل دی. (منتهی الارب) او (غياث اللغات).

روح ځان دی جمع يي ارواح او مونث ده. (آنندراج)

په ځينو رسالو کي راغلی دي چي اور ته روح، باد ته عقل، اوبو ته نفس او خاورو ته
جسم وايي. (کشاف اصطلاحات)

روح يو لطيف بخاري جوهر دی چي د وينو د لاري د زړه کيني خواته ځي. (غياث اللغات)

طبيبان روح ته د ماغزو هوا وايي (نخيره خوارمشاهي).

تهانوي وايي: روح د طبيبانو په اصطلاح يو لطيف بخار دی چې په زړه کې ځای لري او دانسان د واک، حس او خوځښت لامل کيږي او ددې دو (روح او نفس) تر منځ زړه دی چې د کلیاتو او جزییاتو درکونکی دی خو حاکیمانو بیا زړه او لومړی روح یو شی گڼي او روح ناطقه نفس بولي (الفنون)

خلکو درې ډوله ځواک لري: طبيعي، حیواني او نفساني... او دې درو ځواکونو ته روحگاني وايي هغه ته غضبیه نفس هم وايي.

نفسانيه روح په دماغ کې ده او د اعصابو په وسیله ټول بدن ته ځي. (ذخیره خوارمشاهي)

صاحب کشف په اصطلاحات الفنون کې لیکي: د روح په هکله ډیر ډول ډول خبرې شته:

ځینې وايي: انساني روح ناطقه نفس او مجرد ده. ځینې وايي: هغه لطیف جسمونه دي لکه اوبه په سرو گلونو کې. ځینې وايي: روح په زړه کې هوایي شیان دی. ځینې وايي: هغه مغز دی. ځینې وايي: روح حیات دی. ځینې وايي: روح د اور اجزا دي. ځینې وايي: روح غریزې حرکات دي. ځینې روح نفس بولي. ځینې روح لطیف جسم بولي لکه غوري او شیدز په بادامو او جوزو کې. ځینې روح روحاني نور بولي او ځینې روح د نفس لپاره یوه وسیله بولي.

ځینې وايي: نفس یو چټل جسم دی او روح په هغه کې لطیف جسم دی او عقل په هغه کې نوراني جوهر دی، ځینې وايي: نفس توده روح ده چې د حرکتونو او شهوتونو لامل گرځي، ځینې روح بنه نری وړمه بولي چې ژوند پیدا کوي.

نفس د خلکو د نظر ځای او زړه د خالق د نظر ځای دی «الاصل الصغار»

. هر نبی پینځه روحونه (ارواء) او هر مؤمن درې روحونه (ارواء) لري «ابن منده»

دامام غزالي په کتاب «مشکوٰۃ الانوار» کې د روحونو مرتبې پینځه بیان شوي دي:

لومړی حساسه روح: چې محسوسات په پېنځو حسو نو حسوي دا لومړی اصل حیواني روح بولي چې ان په تی رودونکو ماشومانو کې هم شته.

دویم خیالي روح : چې محسوسات اخلي او هغه ساتي بیا هغه عقلي روح ته چې د هغه پورته ده سپاري چې د اړتیا په مهال کار ترې اخلي دا ډول روح په تی رودونکو ماشومانو کې نشته.

که له کوشنی ماشومه کوم شی پټ شي هغه نه ژاري هغه هیروي، چې ماشوم څه لوی شي بیا یې شی نه هیریري د هغه پسي ژاري او هغه غواړي.

ځکه د هغه شي انځور د هغه په فکر کې پاته کیږي، دا روح په ځینو حیواناتو کې هم لیدل کیږي خو پنتگ هغه نه لري بیابیا اور ته ورځي خو سپي یې لري.

درېیم عقلي روح : دا هغه واک دی چې له حس او خیال څخه د هغه مانا درکوي او دا یو ځانگړي انساني جوهر دی چې په ماشومانو او حیواناتو کې نشته.

څلورم ذکري یا فکري روح : چې له عقلي شیانو څخه تالیفات کوي او له هغه څخه پایله اخلي که دوی پایلي تر لاسه شي د هغو تر منځ تالیف کوي او تر لایتناهي پورې پر مخ ځي.

پنځم قدسي دنیاوي روح: چې ځانگړي د پیغمبرانو او اولیاءو روح ده چې هغوی په غیبي لواړو، د اخیرت په احکامو او آسماني او ځمکني شیانو پوهیږي، چې عقلي او فکري روح دې حد ته رسیدای نشي.

باید پوه شو هر شی چې حس کولي شي هغه روح لري.

په «تهذیب الاحکام» کې راغلي دي چې حاکیمان گمان کوي چې ملایکي مجردي عقلي او آسماني دي او پیریان مجردي ارواحگاني دي چې په عنصریاتو تصرف لري او شیطان د هغو د خیال قوه ده.

خو له دې هر یو یوه کلي روح لري، چې له هغه ډیري روحگاني خپریري. د الله امر ته کلي نفس وایي هر کابین روح لري چې د هغو امر مني چې طبایع تامه نومیري.

صاحب په «الانسان الكامل» کې لیکي: «پوهیږه! چې هر شی حس لري هغه الهی روح لري، چې د هغه په واک ولاړ دی.»

روح مانا نسبت د هغه له صورت څخه دهغه لفظ ته ده او همداسې الهی روح دمخلوق روح لري چې د هغه صورت په هغه ولاړ دی او د روح مانا نسبت د هغه له صورته د هغه لفظ ته ده او هم دمخلوق روح الهی روح لري چې په هغه ولاړ دي.

په «کلیات ابی البقاء» کې راغلي دي: حیواني روح لطیف جسم دی چې ځای یې په زړه کې دی او درگو نوپه وسیله ټول بدن ته ځي او دانساني روح په هکله بېله خدای (ج) څوک نه پوهیږي.

روح لکه اوبه ځي اوباد الوځي، دیوالونه او بناړونه د هغه خنډ کیدای نشي.

د ځینو مفسرانو په اندله روح څخه موخه د روان ژوند د عامل په مانا راغلی دی بررسی مقدماتی «اصول روانشناسی اسلامی»

حضرت علی (رض) فرمایي: د انسان روح یو ډیر گران بیه جواهر دی هر څوک چې د هغه ساتنه وکړي د هغه ارزښت به ډیر کړي او هر څوک چې د هغه په ارزښت پوه نه شو اوله هغه څخه ساتنه ونه کړي د هغه له ارزښته به کم شي «غرر الحکم»

ملاصدر (رض) وایي: علوي سماوي روح د عالم له امر څخه ده او بشري حیواني روح د له عالم خلق څخه ده. د روح محل علوي دی.

حیواني روح لطیف جسم دی چې د حسي قوي او خوځښت حامل دی.

روح په حیواناتو کې د ځانگړو قواوو دبرکت منبع ده، او علوي روح په حیواني روح کې ځای پر ځای شوي ده چې هغه ته نفس وایي او دا نفس د روح ځای یا محل دی، نفس په زړه کې دی او له زړه څخه مراد هم هغه لطیف زړه دی چې ځای یې د غوښو په زړه کې دی، چې په بدن کې دی.

زړه له عالم خلق څخه دی او لطیف زړه له عالم امر څخه دی.

زړه ، بخاري روح او نفس (مجرد روح) د حیواني روح مرکبات دي، چې د ژوند د حس او حرکت منشا ده چې د ټولو حیواناتو په بدن کې شته.

بخاري روح د نفس مرکب دی چې د ټولې پوهې سرچینه ده.

ناطقه نفس یوازې د انسانانو له بدن سره تړاو لري او په پایله کې انساني روح لطیف امر دی چې د علم او انساني پوهې سرچینه ده.

ځینې بیا روح، ناطقه نفس بولي او دواړه سره ورته گڼي.

ځینې روح د نیکو صفتونو ځای او نفس د بدو صفتونو ځای بولي.

بخاری روح یو لطیف تودجسم دی چې د څلورو لطیفو مایعاتو (بلغم ، وینه ، صفراء او سوداء) څخه پیدا کیږي او بدن د هغه پوښ دی.

بخاري روح ، نفساني روح او حیواني روح چې طبیعي روح ده د حیوان او نبات د قوا حامل ده او د هغه سرچینه زړه دی، بخاري روح ته غریزي روح هم وایي.

د طبیبانو په کتابو کې انساني روح ته ناطقه نفس ویل شوی دی نو د روح بحث په بخاري روح پیل او په روح القدس او روح الله ختمیږي.

ملا صدر (رض) له شیخ الریس بوعلی سینا څخه روایت کوي روح بخاري هغه تود لطیف جسم چې دڅلور خلطو څخه پیدا کیږي او دې روح ته حیواني روح وایي چې قوت لیردوي.

ځینې وایي روح د بنو کرو ځای او نفس د بدو کرو ځای دی.

بغوی (رض) له حضرت علی کرم الله وجهه څخه نقل کوي:

« په خوب کې روح له بدنه وځي مگر دده ځانگړې اړیکه د ځانگړو وړانگو په وسیله له بدن سره وي، چې دغه تعلق او اړیکې له وجې ژوند له خرابیدو ساتل کیږي»

حضرت شاه صاحب (رض) وايي: روح ظاهري هوبن دی او هغه روح چې په هغه سره تنفس جريان لري او نبض خوځيږي او خواړه هضميږي هغه بل شی دی چې پخوا د مړيني له راتلو څخه نه ايستل کيږي (موضوع القرآن)

او ځيني وايي روح دانسان مادي او معنوي منظره ده .

امام صادق(رض) د (و نفس و ماسواها) د آيت شريف په باره کي وايي:

خدا(ج) روح پيدا کړه او هغه ته يي ټولي بدی او نيکی ور وښوولي (علم يي ورکړ) او هغه يي آزاد پرېښود چې هر څه يي زړه و غواړي هغه وکړي (بحار الانوار)

د خدای (ج) په اراده روح له بدنه په دوو لارو وځي.

۱- په نا ارادی او نه غوښتونکی ډول د روح وتل لکه په خوب کي

۲- په ارادي او هوبنيارانه توگه د روح وتل لکه په مړينه کي.

ځيني علما بيا وايي:

روح عموماً د وتلو وروسته په درو ډلو ويشل کيږي:

۱- پوه روح

روح دانسان له بدنه په اگاهانه ډول وځي او اړيکي يي له جسم څخه نه پرې کيږي دا روح په نړۍ کي گرځي راگرځي خو د تيرو او راتلونکي په هکله زيات څه نه وايي لکه په خوب کي

۲- آزاده روح

جسم له روح څخه بشپړه جلا کيږي، کله چې زړه دريږي روح داسي يو تونل ته چې په اخير کي يوه رڼا مالوميږي ځي هغه تير او راتلونکي ته تللی شي د اسي کارونه کولي شي چې انسان حيرانوي او ټول ژوند يي لکه يو فيلم د هغه تر سترگو تيريږي

۳- د روح وتل د پيريانو په مرسته

پیریان په حقیقت کې روح له بدنه نه جلا کوي بلکې د هغه اړیکې له جهان سره تړي هغه څوک چې له پیریانو سره اړیکې پیدا کولی شي روح هغو ته وړاند ویني کوي دا روح تیر او راتلونکی ورته وايي چې اریانونکی دي خو د وخت مالومات نه لري.

دانساني روح ځانگړتیاوی

- روح هويت په بدن تړلي دی:

د روح اوبدن اړیکې بهرنی نه دي ، روح له بدن سره پټې اړیکې لري، روح یو جوهر یي موجود دی ،یاني د هغه اړیکې په ذات نه دی بلکې د روح د ذات او وجود په محور کې دی یاني دا اړیکې د بدن دننه او پټې دي.

- وده او تکامل کوي

خوځښت له مادې پیل کېږي تر هغې پوره رسي، چې نفساني تجرد پیدا کړي یاني وده او تکامل وجود لري .

- انسان یو د انواعو څخه نه دی:

دروح هويت ، وده او پرېوتنه د انسان په کړو اړه لري شاید انسان حیواني خوی ونیسي یا د اولیاو او انبیاو خوی

او دا هم جوته ده ، چې په ټولو موجوداتو کې پوهه ، سوچونه او احساسات یو شان نه دي نو انساني روح(ناطقه نفس) یوازي د انسان له ځانگړتیاو څخه ده، چې دا له حیواني روح څخه جلا ده

- روح آسماني اود خدای له امر څخه ده او دحیواني بشري روح پیدایښت له عالم څخه ده

چې یو پوست جسم دی او د حس او خوځښت حامله قوا ده. نو ځکه په نورو ژوو کې روح د د برکت منبع او یوه ځانگړې قوا ده او آسماني روح په حیواني روح کې ځای پر ځای شوی او په زړه کې ځای لري.

هغه وایي الله (ج) په خپل قدرت دا لطیف روحاني ځانگړی جرم (جسم) پیدا کړی چې مور یې د نفساني روح، حیواني روح او طبیعي روح په نومو بولو او د پورونو توپیر یې په لطافت اړه لري چې د ټولو کړو، جسماني ولولو، دردونو او خوبالیو سرچینه ده چې په انسانانو کې له نورو ژوو څخه جلا او بڼه ده. انساني لطیفه روح امر دی چې دانسان د علم او پوهې دلیل دی.

روح په ادبياتو کې

په ادبياتو کې لکه پاکه روح، خوشاله روح او د روح د عذاب کلمو سره اشنايو او په فېلم او نندارو کې بيا شبح و يا پيري د خدا يا ويري لپاره استعماليري.

په ډيرو دينونو کې دا کلمې د معتقدينو د ویرولو لپاره کارول شوي دي.

ويل کيږي روح له مړينې وروسته پيژندله کيږي او وايي روح د انسان د مړينې په لومړي شپه قبر ته ورگرځي او مړی بيرته راژوندي کوی او له هغه سره سوال او ځواب کيږي .

په قيامت کې بيا روح د جسم سره يو ځای کيږي چې بيا هغه جنت يا دوزخ ته ځي دا هغه خبرې دي چې مور ته په ارث رسيدلي دي.

د روح په هکله د بشر تعجب ددې په پار دی چې وينې يو بل و اک شته چې د طبيعت پر خلاف او ضد په جگړه کې دی اودا هغه ته يو سر يا راز دی.

يوشاعر د دې سر په هکله داسې وايي

سری است که جز نهفتنش نيست روان

دری است نفيس و سفتنش نيست روا

رازی که میان جان جانان منست

دانسته نيست و گفتنش نيست روا

«راز دی چې بېله پتولو يې نشته روان

گرانه مرغله ده سوری کول يې نه دي روا

هغه راز چي د جان او جانان تر منځ دی

نه پوهیږو او ویل یې نه دی روا»

په عربو کې چې څوک مړ شي وايي: د هغه روح ته دعا وکړه!؛ د هغه روح جلا شوه؛ په اخيرت کې ستاسو روح سزا ويني...

جان قصد رحيل کرد گفتم که مرو

گفتا چه کنم خانه فرو می ریزد
(روح دسفر تکل وکړ ویل مي مخه
ویل یې څه وکړم کور نریږي)

از این ملک روزی که دل بر کنم

سراپرده در ملک دیگر زنم

پس این مملکت را نباشد زوال

ز ملکی به ملکی بود انتقال

(ددې ملکه چې یو ورځ زړه صبر کړم

خپله غږدی به په بل ملک کې ودروم

په هغه ملک کې چې نه لري زوال

له یو ملکه بل ملک ته وي انتقال)

سعدی وايي

ما کشته ی نفسيم و بس آخ که بر آيد

از ما به قيامت که چرا نفس نکشتيم

انسانان عموماً د روح په هکله په سوچ کولو کې غفلت کوي مگر کله چې ناروغ شي د هغه حسونه وپښيري که يې په خدای ايمان درلود روح يې ارمتيا پيدا کوي ځان په قضا او قدر سپاري او په عين حال کې د الله (ج) درحمت اميد لري.

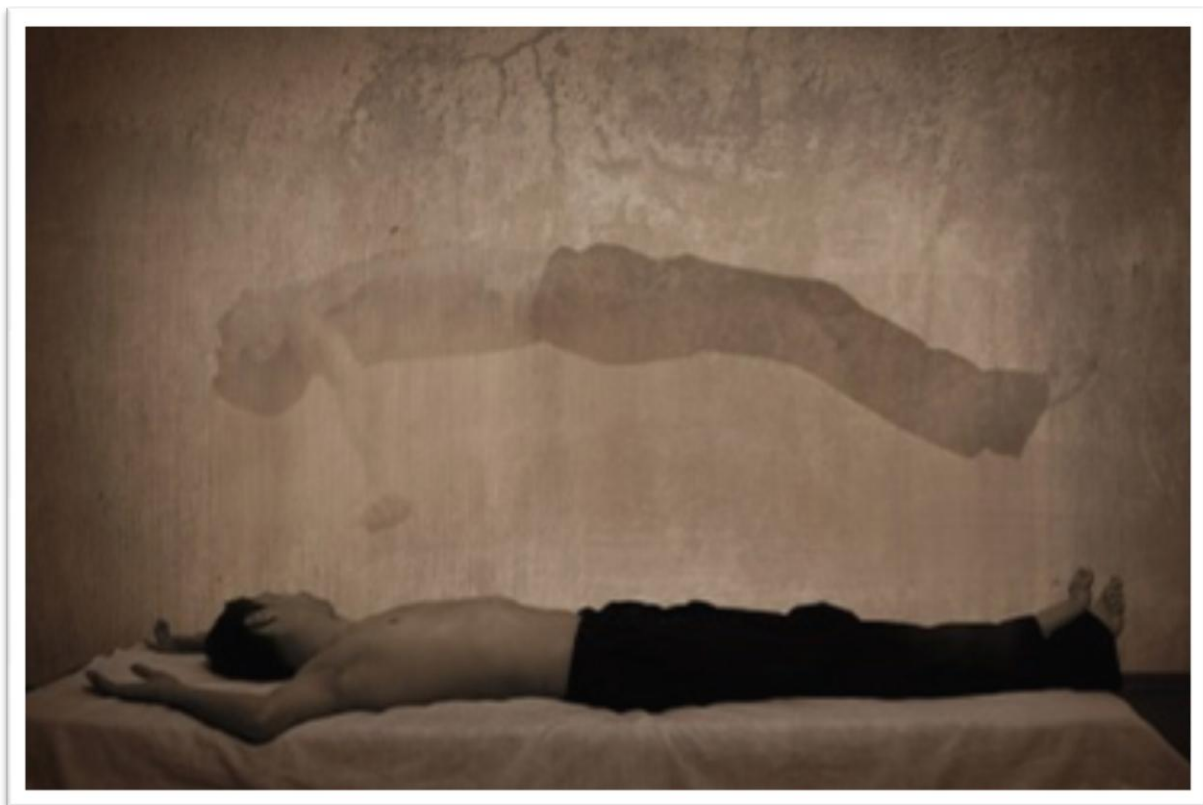
او هغه کسان چې په علمي ختاو ځان ختا باسي د علمي دغدغي او شکونه د هغوی روح ځوروي ځکه په دې برخه کې د فطرت نور لږ دی نو دا پر هغوی ژوند ترخوي او ان ځان وژني ته يې اړ باسي. فردوسي د مړيني په هکله وايي:

جهان يادگارست و ما رفتنی

به گيتی نماند به جز مردمی

به نام نیکو گر بميرم رواست

مرا نام بايد که تن مرگ راست

Copyright: www.tanzona.com

د روح په هکله باورونه

په روح باندې باور عموماً په دروېرو ویشل کېږي:

۱- د ماده پرستو نظر

هغه بې دینه خلک چې په روح باور نه لري او وایي انسان د مړینه وروسته له منځه ځي؛ دې خلکو ته ماتریالیستان وایي.

ماده پرستان په دې باور دي، چې روح له بدن څخه جلا ده او روح د بدن د جوړښت او مزاج زېږنده ده. هغوی هم ډله ډله دي، چې ځینې روح یو لطیف جسم بولي او وایي هغه د خوړوله لطیفو اجزا څخه پیدا کېږي او ځینې بیا روح د وینو د دوران حاصل بولي او ځینې بیا روح په بدن کې خوځېدونکې هوا بولي او ځینې نور بیا هغه نور بولي او هغه د مزاج د طبیعي تودوخې حاصل گڼي او ځینې بیا وایي پوهه، شعور، فهم او ژوند روحي نښې نښانې دي او روح د دماغ یوه برخه ده او له دماغې سلولو څخه منځ ته راځي او په مجموع کې ټوله ماده پرستان روح مادي شی گڼي او هغه د بدن او د هغه د جوړښت زېږنده بولي اوس د ماده پرستو ټوله نظرونه رد شوي دي.

هغوی وایي دا چې خلک د خوب په وخت کې خوشالي یا درد حسوی یا ځینې شیان ویني نو د هغه علت څه کېدای شي؟

دا ټوله دا ثابتوي چې روح له جسم څخه جلا دی او بل دا چې د بدن سلولونه مړه او نوی پیدا کېږي او اټکلا په پنځوسو کالو کې د بدن د پیرې برخې سلولونه له منځه ځي مگر روح سرچپه لا ډیره ځواکمنه کېږي او ډیر مالومات پیدا کوي او هم انسان په ناروغۍ کې یوازې جسمي ځواک لږیږي نه روحي ځواک.

۲- هغه دينونونه چي په تناسخ باور لري

هغه لرغوني دينونه دي، چي له مړيني وروسته په تناسخ (د روح تگ بل جسم ته) باور لري لکه: لرغوني يونان، بودايزم، هندويزم، برهمنيزم، جينيستم، سيڪيسم اود پارسانو يو مذهب، د يهوديانو يوه ډله، د غلات په نامه د شيعه گانو يوه ډله چي هغو ي يي درجعت سره يوه بولي او د دروز ډله او داسي نور

۳- هغه دينونو چي په قيامت باور لري

هغوی باور لري چي روح د انسان له مړيني وروسته برزخ ته ځي او د قيامت په ورځ د بنو او بدو عملونه حساب کتاب کيږي دا باور په ابراهيمي دينونو کي لکه اسلام، مسيحي او يهودي دينونو کي شته.

د پیدایښت مکانیسم

۱- په ټوله عالم کې د خدای (ج) په امر ډول ډول مخلوقات ژوند کوي، چې په ظاهره د یو بل څخه توپیر لري. که د مځکې کرې ته وگورو په هغه کې انسانان، ژوی، نباتات؛ میکروبونه او داسې نور ژوند کوي، چې هر یو خپل ځانگړي خواصونه؛ ډولونه؛ شکلونه او معین مشابه ترکیبونه لري.

۲- که دې خدایي فلسفې ته وگوره؛ دا ډول ډول لوی او کوشني شیان ماشینونه دي، چې روح له هر یوه سره د هغو د استعداد، قدرت، ترکیب او ماهیت په کچه کار کوي.

هر یو ددې ماشینونه د یو ځانگړي کار لپاره جوړ شوي او هر یو خپل الات او ادوات (پرزی) او پیچونه لري، چې هغه خپل معین کره چې باید هغه وکړي کوي او روح د هر ماشین د استعداد په کچه عمل کوي.

۳- په دې بې انتها عالم کې، چې په هغه کې تقسیم او جلاوالي نشته؛ بلکه کلي او یوازینی اصل یې د پروردگار امر دی؛ بلی دا د پروردگار امر چې ورته روح وایي چې له هر ماشین سره د هغه د واک او استعداد په کچه کار کوي نو روح په انسان، حیوان او نبات کې توپیر نه لري.

۴- د انسان بدن چې ډول ډول غړي او حسونه لري؛ هر یو خپلي پرزی لري، چې د انسان د بدن یو جز جوړوي او روح له هر یوه سره د هغه د استعداد او دندې مطابق کار کوي.

۵- تفکر: تفکر دانسان د بدن یو کره دي. تفکر اصلا روح ده او د روح اغیري تفکر دی. که وپوښتي روح څه شی ده؟ وایو روح عقل او فکر دی؛ ټول حسونه یو او د روح څڅېدني (تراوشونه) دي.

- ۶- راديو: راديو چي د انسان اختراع ده، چي برېښنا ور وروسيري هغه چالانيري. که بدن راديو او روح برېښنا وگنو؛ که راديو خرابه شي بيا هغه له برېښنا سره هم کار نه کوي؛ که هغه جوړه شي بيا له برېښنا سره کار کوي.
- ۷- که بدن خراب شي نو روح له هغه سره کار نه کوي. روح تل شته که د بدن يوه برخه خرابه شي روح له هغي برخي سره کار نه کوي.
- ۸- مړينه څه شي ده؟ چي روح ژوندي مگر بدن خراب وي.
- ۹- که د بدن يوه برخه چي خرابه ده جوړه شي؛ نو روح ورسره کار کوي.
- ۱۰- اوسنی طب د مړيني په وخت کي بدن داسي ساتلی شي چي کار وکړي؛ نو روح له هغه سره ژوند کوي دا دواړه مړينه ځنډيولی شي.
- ۱۱- که جسم روغ وي مگر روح ونه لري داسي ده لکه راديو چي روغه وي او برېښنا ونه لري؛ هغه جسم هم مړ دی؛ که برېښنا ورکړل شي بيرته بېله دي چي کوم شی ورډير او کم شي چالانيري.
- ۱۲- دانسان بدن چي خدای (ج) جوړ کړی دی هغه ته جسد ويل کيږي. جسد هغه ماشين دی چي د روح په واک کي دی. د انسان په مغز کي داسي پرزي شته چي له روح سره يو ځای کار چي بايد هغه وکړي کوي.
- ۱۳- که څوک ژبه نه لري خبري کولي نشي. سترگه هغه الت (ماشين) يا پرزه ده، چي که د روح په اختيار کي وي هغه استفاده ترې کوي نو روح په دي دنيا کي بېله کوم الت (ماشين) کوم کار کولي نشي.
- ۱۴- په ماغزو کي داسي ځايونه شته چي که سم کار وکړي؛ روح له هغه سره کار کوي او که ناروغ شي کار ورسره کولی نشي.
- ۱۵- انسانان (۲۱) حسونه لري، چي هر يو يي ځايونه او التونه لري چي روح هغه پيژني او کار ورسره کوي.

۱۶- که دراديو چينل ختم شي ؛ برپينا هم ولري؛ بيا هم هغه کا رنه کوي؛ درست لکه انسان چي په خوب کي وي ،چي چينل پيل شو روح هم په کار پيل کوي.

Copyright: www.tanzona.com

د روح د وجود عقلی دلیل

لرغونو انسانانو د روح په شتون باور درلود؛ نو دا نوی باور نه دی. دروح وجود او مبدا دلیل او استدلال ته اړتیا نه لري د هغه وجود په ډول ډول دلیلونو د سپړني او څېړني وړ دی.

دعقلی دلیل په اساس د مغزي موادو تغیر او د پوهې ثبات دا بنسولي ده، چې هیڅ مادي موجود د سکون او اړمتیا په حال کې نه دی بلکې ټول موجودات تغیر او وده کوي.

«لئون دنی» فرانسوی اروا پېژندونکی وايي: د فیزیولوژي د علم په اساس د بدن ټول غړي د دوومهمو حیاتي پېښو یانې د موادو جذب او د هغه تبدیل په انرژي کې ټول زاړه سلولونه په نوی سلولونو بدلیږي زاړه او خراب سلولونه له منځه ځي او نوی سلولونه منځ ته راځي چې دا د ماغزو له پستو موادو څخه نیولې تر کلکو هډوکو پورې په بر کې نیسي. د بدن سلولونه د عمر په اوږدوالي کې په وار وار له منځه ځي او نوی پیدا کیږي مگر د سوچ قوه، حافظه او زاړه خاطرات بي تغیره پاته کیږي؛ له دې څخه دا پایله اخیستل کیږي، چې په وجود کې یو ثابت حقیقت شته چې نه تغیر او تبدیل کیږي او زموږ مالومات له ځواني څخه تر زړښته په ذهن کې ساتي. دا جوتیږي، چې روح د مغز زېږنده نه دی؛ بلکې یو مجرد موجود دی؛ چې زموږ په جسم تدبیري احاطه لري هغه چې اوري، ویني او درکوي.

روح د دینونوله باوره

د نړۍ په ډیرو مخورو دینونوکې په کراتو مراتو د روح نوم اخیستل شوی دی .
تولوخلکو ته روح یوه آشنا کلمه ده. د نړۍ خلک هر ورځ په خبرو اترو کې د پاکه روح ،
روح دې بناده وي، له روهي عذابه دي خدای وساتي او داسې نور وپیونه او غونډلي
کاروي ؛ ان چې هیڅ چا تر اوسه روح لیدلي یا لمس کړي نه ده.

عموما له روح څخه له مړینې وروسته یادونه کیږي. لکه داچې وايي: روح د مړینې
په لومړۍ شپه قبر ته ورگرځي؛ د مړی په بدن ننوځي ؛ سوال او ځواب ورسره کیږي؛
بیا تر قیامته روح له بدنه جلا وي ؛ په قیامت کې له بدن سره یوځای کیږي؛ ددې او
نیکي په اساس جنت یا دورخ ته ځي.

مگر اصلي سکالودا ده ،چې په ژوند کې په روح نه پوهیږو او له مړینې وروسته د خپل
روح سره مخامخ کیږو.

بودایان باور لري: روح له یو هیواده بله ته ځي، د نوی زېږېدلي ماشوم په بدن ننوځي ؛
نوی ژوند په نوی قالب کې پیلوي.
مگر د هندانو له انده روح نور دی، چې حضرت شیوا (یوه الهه) هغه د هر چا بدن ته
منعکسوي.

نه پوهیږو روح یا نی څه؟ او د هغه لوی دلیل مور خپله یو ځکه مور ځان نه پېژنو که
خپل ځان وپېژنو روح خپله پېژنو.

د سوامي ویوي کانندا د «رام کرشنا پاراما همسا» لوی شاگرد وايي : انسان کولی شي
د کایناتو په نړۍ تجربه وکړي ،انسان په میدیتیشن سره روح حسولي شي . معجزه
کولي شي او د خپل روح اختیار اخیستلي شي، ډیرو دا هڅه کړې او د خپلي روح

اختیار لري هغوی بيله فزيکي جسمه هر چيرې تگ راتگ کولي شي او د کاپيناتو نړۍ تجربه کولي شي.

ځېني دينونه ادعا لري چې انسان درې روحگاني لري: يو ه يي نباتي، بله يي حيواني درېيمه يي انساني روح ده. د نباتي روح ځای ينه گڼي، د حيواني روح ځان زړه گڼي او د انساني روح ځای ماغزه گڼي .

نباتي روح د بدن د ودې، حيواني روح د احساس او خوځښت او انساني روح د قضاوت او خبرو خزانه ده.

ځيني دينونه ادعا لري، چې زه، ته او ټوله انسانان روح ده؛ نه هغه جسم چې مور هغه وينو.

په ټولو مخورو دينونو کې راغلي دي، چې د روح ځای د انسان په زړه کې دی؛ زموږ بدن د روح معبد دی.

همداسې ټول مخور دينونو ډول ډول روايتونه لري چې د هر يو اخځ له بل څخه بيل دي، چې د دې سکالو د روښانو لو لپاره بايد لومړي د ځېنو مخورو دينونو روايت په خلص ډول بيان کړو او بيا د اسلام دين چې اخيري بشپړ آسماني دين دی په دې هلکه وسپرو.

د ټولو دينونو تر منځ کې شیان

- روح غير مادي او مجرده ده.
- هر جسم يوه روح لري.
- روح له بدن څخه خپلواکه ده.
- روح نه حس کيږي او خوځښت يې نه ليدل کيږي.

د ټولو دینونو تر منځ توپيرونه

مگر په دې لاندېنيو شیانو کې توپیر سره لري.

د روح تعریف، د هغه ابتدا، له مړینې وروسته د هغه دنده، مړینه او داسې نور.

دانیمیستان

دانیمیستان یا روح پرستان له لومړنیو مذهبونو څخه دي، چې باور یې درلود روح له یو جسمه بل ته ځي او ان کله کله د انسان روح حیواناتو، نباتاتو او ان جامداتو ته ننوځي.

دانیمیستان په ارواء باور درلود چې : روحگاني انساني شخصیتونه دي. پوهه لري، اراده لري، مینه او کرکه لري، چوپړ یا خیانت کوي، شوم یا مقدس دی، خیر یا شر لري او انسان ته ژوند او خوښت ورکوي.

هغو دروځونه یوه ځانگړتیا دا بلله، چې هغه تل پا تي او نه فنا کېدونکي ده یاني چې انسان مړ شي روح یې پاته کیږي نه مړه کیږي یا آسمان ته الوځي، یا په تیاره ځایو، یا په ځنگلونو یا کنډوالو کې ژوند کوي، یا د جنازې سره پاته کیږي او خپله جنازه ساتي نو باید جنازې ته درناوی وشي.

که څوک په بده ورته وگوري؛ زیان ویني. همدا لامل ووچې له مړي سره به یې په قبر کې د هغه کالي، خواړه او گاني ایښوولي.

ددې مذهب د باور اساس دروځ په اصالت و او له روح څخه یې موخه یو مرموز واک و چې په انسانانو او نور شیانو کې ژوند کوي.

لوی برون وایي : هغه باور چې مور د روح په هکله لرو له دې باوره جلادی.

ځکه دانيمستانو باور درلود چې روح يو مرموز واک دی چې په ټولو شیانو او انسانانو کې شته مگر مورن باور لرو چې مادي شیان روح نلري، روح د ژوند تودوخه او د بدن خوځښت دی .

اسکيموانو هم لکه دانيمستانو باور لري وايي: انسان له روح ، جسم او اسم څخه جوړ شوی دی.

دلته مالوميري چې له روح څخه د هغو موخه ځان نه دی.

روح پرستو (لومړينو انسانانو) باور درلود چې مادي جهان او د طبيعت شیان روح لري او انسان هم يو نامريي عيني عنصر د روح په نامه لري، چې انساني ارزښت لري او هم يې په تناسخ باور درلود.

تناسخ ڇه شي دي؟

په تناسخ دغه دينونه او مذهبونه باور لري

لرغونو يونانانو، بودايزم، هندويزم، برهمنيزم، جينيسم، سيكيسم اود پارسان مذهب، د يهوديانو يوه ډله، د شيعيانو يو ډله په نامه دغلات چې هغوی يې د رجعت سره يو بولي په تناسخ باور لري.

تناسخ د نسخ له جرړې څخه اخیستل شويدي چې دوي ماناوي لري.

يو او بښتون او لېږدونه او بل ځای ناستي چې دلته يې لومړی مانا له يو بدن څخه بل ته د روح تلل زموږ موخه ده.

تناسخ درې ډوله دی :

الف. بي انتها تناسخ: روح تل د يو جسم څخه بل ته ځي.

ب. په ټيټه کچه مخ په کښته تناسخ: انسان چې په ټولو نورو مخلوقاتو کې د پوهې په لور پور کې ځای لري د هغه روح له لور پور پوهې څخه د کښته پور پوهې ته يانې ژوو يا نورو شيانو جسم ته د تگ باور دی . ددې باور په اساس دهغه انسان روح چې نظري او عملي قلمروي بشپړ کړي وي او کمال ته رسيدلی وي د نور له عالم سره يو ځای کيږي . هغو روح چې دا قلمرو يې نه وي بشپړ کړی د ځان دبشپړيدو لپاره دکښتو موجوداتو بدن ته ننوځي .

ج. په ټيټه کچه مخ په پورته تناسخ: د روح تگ له نباتاتو څخه حيواناتو او بيا د انسان بدن ته د تگ باور دی.

دا درې سره باورنه دقيامت د راتگ سره ضد باورونه دي.

«الف» ډول تناسخ له فلسفي نظره باطل او د قیامت سره په بشپړ تضاد کې دی .

«ج» یې یو ناسم فلسفي باور دی که څه هم د قیامت د راتگ مخالف نه دی.

«ب» تناسخ هم له قیامت سره ضد نه دی.

بودایان د کارما-کرمة د قانون په اساس چې مانايي ده «کردار» په دې مانا چې انسانان د خپلو کړو وړو پایله په همدې دنیا کې ویني بیرته دنیا ته راځي او دخپلو کړو سزا په همدې دنیا کې ویني. هغوی باور لري بڼه خلک په بل ژوند کې بڼه ژوند پیدا کوي او بد خلک په بل ژوند کې په تکلیف اخته کیږي، د هغوی په باور په دویم ژوند کې ان د ځینو په شکل را ژوندی کیږي

تناسخ ډولونو

۱- رسخ: یانې د انسان روح په جماداتو کې

۲- فسخ: یانې د انسان روح په نباتاتو کې

۳- مسخ: یانې د انسان روح په حیواناتو کې

۴- نسخ: یانې د انسان روح په انسانانو کې

تناسخ چې هندوان هغه سمسارا بولي پرله پسې ژوند کول دي او وايي یوازې لارچي انسان له دې تناسخ څخه خلاص وي د (نیروانا) سره پیوستون دی. دنیروانا کلیمه په لغت کې چوپتیا او هوساینه ده او په اصطلاح کې خدای ته فنا وړل یا ځان سپارل دي ، چې اوس د بودایانو د پام وړ شوی دی.

هندوان د جهان روح ته برهمن او د انسان روح ته آتمن وايي؛ (آتمن) یا «خپل» وايي چې تل پاتې شی دی مگر جسم مړینه لري؛ روح لکه زاړه کالي جسم پریري او نوی کالي اغوندي.

بودا په يو ډول تناسخ باور درلود، چي هغه لکه اوسنی تناسخ د روح تگ له يو جسم څخه بل جسم ته نه و دهغه باور د دواړو هندوانو او بودايانو له فلسفي څخه يو جوړ شوی باور وو.

بودا وايي لکه د يوي شمع په اور چي بله شمع روښانه و (د لومړي شمع اور ددويمی شمع د روښنايي لامل گرځي) د يو موجود پوهوالی کولي شي د بل واحد د پوهي دپايښت لامل شي.

برهمنيان هم په تناسخ باور لري هغو وايي هر وخت چي يو موجود مړ شي روح يي بل جسم ته ننوځي.

جينيسم او سيکان هم په تناسخ باور لري هغوی وايي چي هر جسم روح لري او دا روح له مړيني وروسته بل جسم ته ننوځي. اود ژوند د مهال کره د روح تر اغيز لاندې وي.

په تائوئيسم کي باور دا دی چي ډول ډول خلک په ډول ډول وختونو کي ژوند کوي او مړينه يي پایله نه ده، ژوند محدود نه دی او دوام يي بېله پيله دی.

کبالا (يو حکمت دی چي نه پوهېدونکو شانو ته په جادو سره لاس رسی پيدا کولو ته وايي) يوي بلې پديدې ته د روح تناسخ وايي چي د هندوانو د تناسخ سره هيڅ ورتوالی نه لري.

که د "د تناسخ وړ" د آري مقدس کتاب ولوستل شي هغه يوازي او يوازي د روحانيت د پورونو خبرې کوي هغه وايي: هغه څوک په سرکوزي بدليري چي له روحانيته ووځي بيا به لکه سرکوزی دمر دارويو خوند اخلي.

په کبالا کي تناسخ روحاني ډول ډول موقعيتونه چي د انسان په مادي جسم کي تيريږي بيانوي. په هغه کي د تناسخ اصلي مانا نشته هغه وايي تناسخ مازي د ژوند دورې دي، چي مور هغه په دې دنيا کي تيروو.

ياني دتناسخ يا د روح تگ يوازي په روحانيت کي شته. له مړيني وروسته مادي ژوند ختميري که چا په دنيا کي روحاني دنيا پيدا کړي وه کولي شي د جسم څخه له جلا

کېدو وروسته په هغه بل جهان کې روحانی ژوند وکړي، که نه و بريالی شوی، بیا يې نوی ژوند په دې فاني دنيا کې د نوی تناسخ او نوی سناريو سره پیل کيږي. او باور لري چې د انسان روح هيڅکله په حيواناتو او نورو موجوداتو کې نه ننوځي کباليستانو په خپلو کتابو کې ليکلي چې که هر څوک د کبالا په حکمت د روحانيت درجه پيدا کړي نو دوباره دې فاني دنيا ته نه راځي.

د تناسخ د باور علتونه څه دي ؟

۱- يو ښه چانس: که په دې نړۍ کې چا ښه ونه کړه تناسخ يو چانس دی چې بيرته دنيا ته راشي اوښه وکړي.

مگر که په نوی ژوند کې دچا خپل د پخواني ژوند کړه وړه په یاد نشي هغه څرنگه عبرت واخلي چې بیا هغه ختاوي تکرار نه کړي.

۲- د عدالت ضامن دی: بل داچې وايي تناسخ د عدالت راورولو ضامن دی که موږ په هر ژوند کې ښه اوبد کړه کوو او په بل ژوند کې خپله گناه جبران کړو نو څوک گناهکاره نه پاته کيږي چې داد عدالت ضمانت دی .

اوس د ډيرو باور دا دی چې دا عقیده په دينونو کې نه وه وروسته په کوم دليل ور ننوتلي ده.

تناسخ د ابراهيمي دينونو په باور

د ابراهيمي دينونو په باور روح د خدای هغه ډالی ده چې ځينو ډولونو ته ورکړ شوي ده او اجازه يې ورکړې ده له دې مالوماتو څخه گټه تر لاسه کړي او د بد و کارو پر ضد يې وکاروي.

په ټولو ابراهيمي دينونه چې (يهوديت ، مسيحت او اسلام) په کې راځي . ددې دينونو په باور روح له مړينې وروسته له بدنه وځي آسمان ته ځي او په برزخ کې تر ابدې ژوند ته دوام ورکوي او د قيامت انتظار کوي.

ابراهیمي دینونه باور لري روح یو بی مثله مخلوق دی چې د موجوداتو په عالم کې د ژوند ، احساس ، وپښیاری او پوهی اساس جوړوي.

الف: تناسخ د عیسویت او یهودیت له باوره

په دې دینونو کې د تناسخ په هکله څه نه دي ویل شوی او له آیتونو څخه یې ښکاري چې هغوی ټوله د تناسخ له پدیدې پر خلاف دي د مثال په توګه

د داود (ع) زممور ۵۳: ۳ (نیکوکاری نشته یو هم نه) یانې انسان ځان نشوای بې گناه کولی لکه چې دتناسخ باور وایي انسان ځان په دې دنیا کې بې گناه کوي بیا اخیرت ته ځي .

په عبرانیان ۹:۲۷ کې راغلي.

(خلک راځي او بیا د خپلو عملونه جزا ویني)

دتناسخ په اساس انسان په یو نه یو ژوند کې بریالی کیږي چې ښه ژوند وکړي او جنت یا نیروانا وګټي یا دا چې کرار کرار یې ژوند ښه شي.

ارمیا ۹:۱۷ (دا ډیر بد دی له دې هم بدتره کیږي) چې دابلکل تناسخ رد وي.

رومیان ۳:۲۳ (ټوله گناهکاره به د خدای له جلال بې برخې وي) یانې گناه ه کاره به لکه بې گناه نیغ د اخیرت حساب او کتاب ته ځي.

ټولنه ۷:۲۰ (عادل سړی په دنیا کې نشته چې نیکی وکړي او گناه ونه کړي)

عیسوی او یهودی دینونه دبودایانو دا باور چې وایي روح له یو هیوادڅخه بل ته ځي او د مړي انسان روح نوی زیریدلی ماشوم جسم ته ننوځي او خپل ژوند ته پابښت ورکوي بلکل ردوي.

د هندوانو د دین په باور روح هغه نور دی چې (شیوا) رب النوع هغه د هر چا بدن ته منعکس وي. هغوی د تناسخ ضد د قیامت خبرې کوي او باور لري چې خلک به له قبرونو را پورته کیږي او دښو او بدو حساب او کتاب به ورسره کیږي.

ب: تناسخ د اسلام له باوره

د اسلام دين په قيامت باور لري نو د اسلام له نظره تناسخ مردود دی ځکه تناسخ د قيامت ضد دی نو اسلام د تناسخ باور ردوي.

په اسلام کې تناسخ بله مانا لري د قرانکريم او رواياتو په اساس تناسخ دوه ډوله دی:

۱- ملكي تناسخ: دا چې انساني روح خپل مادي بدن خوشی کوي بل مادي بدن ته ننوځي او ټول خپل کمالات له لاسه ورکوي.

۲- ملکوتي تناسخ- په دې مانا چې روح له خپلو باورونو، اندېښنو، نیتونو او کړو وړو سره په دواړو ډولونو کې د جسم دننه (په ژوند کې) او د جسم بهر (په مړینې کې) پاته کیږي.

د اسلامي اساساتو په اساس ملكي تناسخ باطل دی او ملکوتي تناسخ سم دی ځکه دا ممکنه نه ده چې روح خپل کمالات له لاسه ورکړي.

د ص د سوري « ۷۲ » مبارک آيت شريف کې راغلي دي:

«ونفخت فيه من روحی»

ژباړه: (نو کله چې برابر کړما) قالب) دهغه (په بڼه صورت سره) او ما پو کړه خپله روح په هغه کې)

د انسان په جسم کې خدای (ج) خپله روح پوکړې ده چې خدای (ج) دانسان روح ځان ته منسوب کړې ده دا یو لوی واقعیت دی ځکه انسان ددې روح په برکت او علمی شرافت پر ټولو موجوداتو حکمروايي کوي.

ډیرو پوهانو تناسخ یو بې گټې پدیده بللي ده چې انسان ته گټه نه لري انسان لا گناه کولو ته اړ باسي په دې سوچ چې په بل ژوند کې به بیا بڼه وکړي.

محيى الدين مهدى الهى ايراني پوه وايي تناسخ د شرع او عقل ضد دى ځكه هغه معاد ردوي.

ناصر مكارم شيرازى وايي تناسخ د تكامل د قانون خلاف دى او د معاد انكار دى. علماو د البقرى د سوري د (۲۸) مبارك آيت په اساس تناسخ ردوي .
(كيف تكفرون بالله و كنتم امواتا فاحياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ثم اليه ترجعون)

ژباړه : (څرنگه په الله كافر كيږي؟ تاسو مړه واست ژوندي يي كړى او وروسته تاسو وژني او بيرته تاسو ژوندي كوي او وروسته هغه ته ورگرځول كيږي)
ياني دا ټوله د خداى (ج) په امر تر سره كيږي.

هغوى وايي په دې آيت شريف كې دوه ژونده او دوه مرگه راغلي دي مړه واست ژوندى شوى دنيا ته راغلى، بيا په دنيا كې مړه شوى بيا په اخيرت كې ژوندي كيږي نو ځكه دا د اسلام له نظره تناسخ باطل دى.

د غافر د سوري په (۱۱) مبارك آيت كې راغلي دي:

«قالوا ربنا ائمتنا اثنتين وأحييتنا اثنتين فاعترفنا بذنوبنا فهل إلى خروج من سبيل»

ژباړه: «هغوى وايي: پروردگاره! موږ دى دوه واره مړه اودوه واره ژوندى كړو اوس موږ په خپلو گناهونو اقرار كوو آيا له دوزخه د وتو لاره شته» نو ددې دوه واره ډير ژوند نشته نو ځكه تناسخ رد شوى دى .

ځيني پوهان وايي دانسان له بدنه د شخصيت (نفس) په وتنه سره هغه د وخت له قيده خلاصيري او دهغه له بدن سره مرستياله روح د جسم په مړ كېدو او دنفس يا شخصيت په وتو بيرته خپل اصلي ځاى ته ځي.چې شايد بيا د نوى زيږيدلو بدن ته د هغو د بنووني لپاره اړيکه ټينگه كړي.

كيدای شي دا روح د پخواني شخصيت د ژوند ځيني قوي او ضعيفي ودې خاطرې له ځانه سره وليږدوي مگر هغه وه نوى شخصيت ته نوي بنوونه كوى او په هغه كې

ورکیري چې دا دوهم ژوند نه دی دا لومړی ژوند دی د بل ژوند د ځینوضعیفو خاطر و سره. (خدای (ج) بڼه پوهیري).

د شهیدانو روح

په قرانکریم کې د شهیدانو په اړه ویل شوي دی چې هغوی مړه شوي نه دي نو د هغو نفس تحویل شوی نه دی.

دالبقری دسورې په (۱۵۴) مبارک آیت کې راغلي دي.

«ولا تقولوا لمن یقتل فی سبیل الله اموات بل احياء ولكن لا تشعرون»

ژباړه: (هغه چې د خدای په لاره کې مړه کیري هغوی ته مړه مه وایاست! هغوی ژوندي دي او تاسو نه پوهیري).

د ال عمران د سورې (۱۶۹) مبارک آیت د شهیدانو په هکله وایي: هغه مړه نه دي

«ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا بل احياء عند ربهم يرزقون»

ژباړه: (او له سره گمان مه کوئ پر هغو کسانو چې په لاره د خدای کې وژل شوي دي مړه نه دی بلکې ژوندي دی په نزد د رب خپل او زرق ورته ورکول کیري) دلته روح نه ده راغلي یوازې ویل شوی هغوی ژوندي دي.

ځېنې پوهان وایي: روح د انسان له مړېنې سره له بدنه جلاکیري او بل جسم ته ځي.

یو حدیث شریف دی:

«ارواح المؤمنین فی اجواف طیر خضر الخ» ددې حدیث شریف په بنیاد د مؤمنیو اروا (روحونه) د شنو طوطیانو په ججوروکي وي چې ځینې وایي دا د شهیدانو روح ته دلالت کوي.

مسخ کيدل

د مسخ کيدو په هکله په قرانکريم د

المایدی دسوري (۶۰) مبارک آيت کي راغلي دي:

«من لعنه الله و غضب عليه وجعل منهم القرده و الخنازير...»

ژباړه: هغه کسان چي خدای له خپله رحمته ليري کړي پر هغوی يي لعنت کړی هغوی يي (مسخ کړی) بيزوگانې او سرکوزي کړي دي.

دالبقرې د سوري په (۶۵) مبارک آيت شريف کي راغلي دي:

«ولقد علمتم الذين اعتدوا منكم في السبت فقلنا لهم كونوا قرده خاسئين»

ژباړه: تاسو د هغو کسانو خبرياست چي د شنبې په ورځ يي نا فرماني او گناه وکړه مور هغو ته وويل: شړل شوي بيزوگانې شئ)

د الاعراف د سوري په (۱۶۶) مبارک آيت شريف کي راغلي دي:

«فلما عتوا عن ما نهوا عنه قلنا لهم كونوا قرده خاسئين»

ژباړه: (بلی، کله چي يي له نهی شوو شيانو څخه سرغړونه وکړه هغوی ته مي وويل په شکل دشرل شوي بيزوگانو شئ)

تول ابراهيمي دينونه تناسخ ردوي خود روح په هکله په لاندې شيانو کي سره توپير لري:

د روح تعریف؟

روح له کومه راغلي او منشا يې څه ده؟

د روح دنده له مړینې وروسته او مخکې څه ده؟

مړینه څه شی ده؟

ځینې وايي روح د مړینې یا خوب په وخت کې له بدنه وځي ځینې بیا وايي انسان درې ارواي لري: نباتي، حیواني او انساني

ځینې وايي روح له دې عالم څخه مخکې موجود وه

ځینې باور لري اروا د عالم او آدم د خلقت مخکې وه.

روح ددې دینونو په مذهبي کتابونو کې په ډول ډول نومونه راغلي ده لکه: روح، نفس، روح الامین...

- د یهودو باور د روح په هکله

یهودان باور لري چې روح له مړینې وروسته د «روح په خزانه» کې یا د دجال د کرسی لاندې د قیامت انتظار باسي. او ځینې یهودان په بل اند دي لکه تلمود (شفايي تورات) چې هغه ته نغوته کوي او وايي: مړي له هغه څه چې پر محکمه پېښې نه خبریږي.

په تورات کې راغلي چې روح د جسم له مړینې وروسته ژوند کوي او د محکې د پېښو خبریږي.

ددې څخه مالومیږي یهودان ضد او نقیض باورونه لري.

په پیدایښت ۱:۲ کې راغلي دي: او مځکه تیاره، خالي اوناکره وه د خدای روح مځکه تر اوبو لاندې کره- (د هنری مارتین ژباړه)

مځکه خالي او بې شکله وه، هر چیرې اوبه وې او تیارې هغه پوښلې وه د خدای روح د بخار پر تورو توتو حرکت کوی- (د مژده ژباړه)

دا کلمه له عبري څخه د خدای روح ژباړل شوې ده چې دوي ماناوي لري یوه د خدای روح او بله باد یا توپان، چې په ډول ډول ژباړلو کې دا دواړې ماناوي راغلي دي لکه:

د سریانی په بشپړې نخسې «سریانی پشیتا» ژباړه چې په شپږمه او اوومه پېړۍ کې شوې ده هغه د خدای روح ژباړلې ده او «وولگات» په لاتیني ژباړې کې هم هغه د خدای روح ژباړلې ده مگر په نورو ژباړو کې هغه باد او توپان ژباړل شوی دی

دا لومړی ځای دی چې د روح نوم په یو آسماني کتاب کې راغلی دی.

د یهودانو انسان پیژندنه له «هلنيسم» څخه اغیزمنه شوې ده، د یوناني کتاب «سبعینی» ژباړې چې افلاطوني فلسفه وه یهودیت ته لاره پیدا کړه او هغوی ترې اغیزمن شوه.

عموماً په بني اسراييلو کې روح له بدن څخه یو خپلواک شی نه گڼل کېده خو داسې نښې هم شته چې ځینو په خپلواک روح هم باور درلود. د ساری په ډول په «سنهدرین ۹۱» چې د دویمې میلادي پېړۍ کې راغلي دي، «آنتونیوس» یو یهودي ربی څخه وپوښتل:

روح څه وخت په بدن ننوځي د بلاربيدو په مهال یا د جنین په دوره کې؟

هغه یې په ځواب کې وویل: د جنین د جوړیدو په وخت کې

مگر آنتونیوس نیوکه وکړه چې آیا غوښه بې مالګې درې ورځې سمه پاته کیږي؟

ربی (یهودی ملا) وویل چې آنتونیوس زما ځواب رد کړی.

مگر د ادریس(ع) کتاب چې په پتو شیانو لکه آسمان، بن، عدن، دوزخ ملایکو او د روح په باور ولاړ کتاب وو پر یهودانو یې ډیره اغیزه کړې وه هغوی یې د پر هیز، کشف اوشهود خواته کښ کړې وه مگر هغوی د خلکو لخوا خورول کیدل.

داخنوخ (د اخیر زمان مکاشفه)، میثنا(شریعت فقه)، مواظ او حکایتونه) او تلمود(شفاهی شریعت) څخه مالومیږي چې په لومړی میلادي پیړی کې په یهودانو کې عرفاني سنتونه وه مگر اوس هغوی دا پتوي.

په «میثنا» کې راغلي دي:

هغه څوک چې په دې څلور شیانوسوچ کوي ښه به دا وه کاشکې پیدا شوی نه وای!
هغه څه چې پورته دي، هغه څه چې لاندې دي، هغه څه چې تر هغه مخکې وه او هغه څه چې تر هغه وروسته به وي.

مگر خلکو دا نه منله لکه چې په تلمود کې یې ډیرې ښې راغلي دي:
شولم لوی یهودي پوه وایي: یهودی عرفان له میثنا څخه مخکې پیل شوی دی.

په تلمود کې ربيان (یهودی ملایان) د شرور انسان

په اړه وایي چې هغوی په خپل انساني قالب کې لازمه توانیې نه لري

یهودیت روح د ژوند اصل بولي.

- د روح په هکله د عیسویانو باور

خلکو د مسیحت په پیل کې په افلاطوني او ارسطويي فلسفي او په یو خدای باور درلود

مگر د دې فلسفې یو ربر دا و چې خدای ته یې د هستي نه بدلیدونکی قلمرو وایه یانې خدای نه شوای کولی د دې بدلیدونکي نړۍ سره هېڅ ډول نیغه اړیکه ولري او هغه له هېڅ څه شی څخه نه اغیرمن کېده ځکه دعواطفو او احساساتو لاندې نه راټلی.

نو خدای او دنیا یوې واسطې ته اړتیا لرله چې د دې واسطې لپاره یو بڼه مروجه کلمه «لوگوس» وه. چې مانایې پوهه او یو رښتني خدای وه نو دا کلمه د خدای اړیکې له نړۍ سره وبلله شوه چې هغه نننۍ روح ده.

په تورات کې روح د نشاما (נשמה) په کلمې توصیف شوي ده چې نفس او دنفس ایستلو ته وایي.

روح په تورات کې «سوکی» په انگریزي کې «سپریت» او په انجیل کې څو ځله د تنفس او ژوند په نامه هم کارول شوي ده.

عیسی مسیح و «نیقودیموس» ته وویل:

«باید له خپلي گناه څخه توبه وکړي چې له خدای سره روحاني اړیکې پیدا کړي او نوی وزېري او د خدای ملکوت ته ننوځي».

هغه وپوښتل څنگه دوباره زېرم؟

عیسی (ع) ورته وویل: «که له اوبو او روح څخه ونه زېري هېڅکله به د خدای ملکوت ته نه ننوځي»

عیسی (ع) خپلو شاگردانو ته وویل: «او زه به له پلاره و غوارم تاسو ته بل پلوی اوډاډورکوني ډالی کړي چې تل درسره وي، چې دا د پاک خدای رښتني روح ده چې تاسو ته به ټول حقایق وښيي.

د نړۍ خلک به هغه ته لاس بري و نه لري ځکه د هغه په لټه کې نه دي، هغوی یې نه شوای موندلي ځکه هغه نه ویني او نه پیژني.

مگر تاسو هغه پیژنی، ځکه ستاسو سره پاته کیري او په تاسو کې به وي د ژوند په توپانو کې تاسي یتیمان نه پریردي. ستاسو مرستي ته به راشي».

(یوحنا ۱۸-۱۶:۱۸)

روح یو پاک سړی دی چې ډیر واک لري

عیسی خپل شاگردانو ته وویل:

«دآسمان او مخکې واک ماته راګر شوی دی، نو ولاړشئ ټول کامونه زما شاګردان کړئ او هغوی ته د پلار، زما او روح القدس په نامه تعمیدی غسل ورکړئ»

(متی ۲۰-۱۸:۲۸)

«آیا تمیز کولی نشئ، چې د خدای معبد د خدای په روح کې په تاسو کې مینت دی» (لومړي قرننتیان ۳:۱۶)

«خدای د روح دلارې دسړی دننه مینت کیري

اما دا ټوله هغه یوه روح کوي او هغوی په خپله خوبنه ویشي او هر چا ته یې بښي» (لومړي قرننتیان ۱۱:۱۲)

(روح فهم او پوهه لري)

« ستاسو څخه د عیسی مسیح او د روح مینه هیله لرم» (رومیان ۱۵:۳۰)

یاني روح فهم او پوهه لري.

«ځکه په مسیح عیسی کې د روح د ژوندقانون زه دګناه او مړینې له قانون څخه خوشي کړم» (رومیان ۸:۲)

یاني روح احساسات لري.

«هغه څه چې نفساني دي په نفسي شيانو سوچ کوي او هغه چې روحاني دي هغه له روح څخه سوچ کوي» (روميان ۵:۸)

«د نفساني انسان د سوچ ډول مړينه ده او هغه سوچ چې د روح په سيطره کي دى ژوند او هوساينه ده ځکه نفساني انسان له خداى سره دبنمني کوي ، د خداى شريعت نه مني او هغه چې د نفس په سيطره کي دي نشواى کولى خداى راضي کړي». (روميان-۶:۸)

«روح تاسو ته ژوند دى» (روميان ۱۰:۸)

«ځکه هغوى چې د خداى په روح هدايت کيږي د خداى زامن دي» (روميان ۱۴:۸)

«خو زه هغه ډاپورکونکي چې د پاک خداى روح ده ستاسو مرستي ته دراستوم هغه د ټولو حقايقو سرچينه ده او د پلار له خوا راځي او زما په هکله به هر څه تاسو ته ووايي» (يوحنا ۲۶:۱۵)

«هغه وخت به پلار خداى ډاپورکونکى زما پر ځاى تاسو ته راوليږي زما موخه هغه روح القدس دى هغه به هر شى تاسو ته در زده کړى او هم به هغه څه چې ما تاسو ته ويلي در په زړه کړي» (يوحنا ۲۶:۱۴)

«خو هغه مهال چې د خداى پاکه روح چې د ربنتيا سرچينه ده راشي ټول حقايق به تاسو ته وښيي نه له خپله ځانه بلکې هغه څه چې يې زما څخه اوريدلي دي هغه به له راتلونکي څخه هم تاسو خبر کړي». (يوحنا ۱۳:۱۶)

«هرکله چې د خداى روح زموږ ته د ژوند لارښوونه وکړي زموږ ژوند ته به مسيحت، خوشالي، ارمتيا، صبر، مهرباني، نیکوکارى، وفادارى، عاجزى او دوستي راوړي.

له دې صفتونو څخه يو هم د يهودانو د مذهب او شريعت سره تضاد نلري» (غلاطيان ۲۲-۲۳:۵)

«که اوس د خدای د روح د لارښوونې په واک ژوند کوو نو اړینه ده د هغه لارښوونه د خپل ژوند په ټولو اړخونو کې ومنو» (غلاطیان ۵:۲۵)

(ایمان لرونکو ته ویل شوي چې د روح القدس لاره ونیسئ)

«له روح ډک شی» (افسیان ۵:۱۸)

«چې پاکه روح راشي په درو ټکو پام کوي:

لومړۍ - دا چې ټوله خلک گناهکاره دي ځکه پر ما ایمان نه لري.

دویم - زما ښه او مهربان پلار خدای خلک ښي ځکه زه د هغه خواته ځم او شفاعت کوم.

او درېیم - دا چې ټوله د خدای د سزا او جزا څخه ژغورل کېږي ځکه د دنیا فرمانروا شیطان نور ښکېل شوی دی» (یوحنا ۱۱-۸:۱۶).

روح القدس د بي ایمانو په ژوند کې هم برخه لري روح القدس د خلکو زړه اړوي چې د خدای رښتیاومني.

داچې نفس او روح دوه غیر مادي لومړني شیان دي چې مقدسو کتابونو هغه بشریت ته نسبت ورکړي. انسان روح لري مگر روح نه دی.

روح غیر مادي انساني جوهر دی او په کتابو کې ویل شوی ایمان لرونکي روحاني ژوند لري.

«هغه څوک دی چې د خلکو په سوچونه پوهیږي بېله دهغه خپله روح، چې په هغه کې ده . په همدې قیاس یوازې د خدای روح ده چې د خدای له سوچونو څخه خبره ده» (لومړي قرنټیان ۲:۱۲)

پاول لیکي روحانیت د ایمان لرونکو په ژوند اغیزه لري.

«.. چې مور يي په مسیح کې په هر روحاني آسماني برکت مبارک کړي یو» (افسیان ۱:۳)

«... پرله پسي له خدايه غوارم چي د روح حکمت او پوه تاسو ته ډالی کړی چي خدای تاسو د خپلو ارادو د پیژندلو پک کړي» (کولیسیان ۹:۱)

«د میسح کلام به په بنه بنیرازه توگه په تاسو کې خپور شي او یا هغه مزامیر یا سردونه او نغمي چي روحونه (ارواء) دي، یو بل ته د حکمت په کمال بنوونه او نصیحت وکړی او خدای ته په شکر ایستلو هغه د زړه له کومي ولولئ» (کولیسیان ۳:۱۶)

مسیحی پوهان وایي دا دننی الوهیت د انسان دی او د روح قلمرو د خدای پاچاهي ده په انجیل کې د نفس ډیره یادونه شوي ده

هلته لیکل شوي دی

« د انسان طبیعي زیانکار دی او په پایله کې مورن نفسونه روزل کیږي.

نفس په فزیکي ژوند سره له منځه ځي»

(Genesis ۳۵:۱۸; Jeremiah ۱۵:۲)

نفس لکه روح ډډیرو روحاني او هیجاني خوځښتونو مرکز جوړوي»

(Job ۳۰:۲۵; Psalm ۴۳:۵; Jeremiah ۱۳:۱۷)

«په هر حال نفس مکمل سړي ته ویل کیږي ځه په ژوند کې یا دهغه وروسته.

نفس او روح سره وصل دي لیکن سره جلا کیدلی شي»

(Hebrews ۴:۱۲)

روح د بشریت لیرلید دی چي د خدای سره اړیکه لري

مسیحانو په خبیثه ارواء (روحونو) باور درلود هغو ویل: خبیثه ارواء د الهی روح های نیسي

نو ځکه مسیحانو خبیثه ارواء د ناروغ له بدنه په زور او خور راییستله او په دې باور وه چې ناروغي د پلیدور ورونو څخه ده نو دعاوي او مذهبي مراسم یې د هغه د ورکولو لپاره کوله.

«روح القدس ایمان لرونکو ته واک ورکوي چې خپلي دندې او چوپړ داسې تر سره کړي چې دهغوی د پيري روحاني ودې لامل شي» (یوحنا ۲۲: ۲۰)

مسیح په انجیل کې روح القدس په پوف (پو) سره د حواریونو خواته لیري.

د عیسوی په نویو او زرو کتابو کې د روح کله د «د انسان د ژوند اساس» او کله هم د «ژوند واک» بلل شوی دی او کله هم روح د نفس سره ورته راغلی دی او های های روح د انسان په نړۍ کې «د ژوند عامل» بلل شوی دی.

- روح په اسلام کې

د اسلام په نړۍ لید کې انسان له دوو شیانو جوړ شوی دی، یو بڼه او دیر لور معنوي شی یاني د خدای (ج) له روح څخه او بل له کښته او دیر تیب مادې شي یاني له بد بويي څخه جوړ شوی جسم دی.

د اسلام له انده خدا (ج) نه جسم لري نه روح او د روح سره د خدای کلمه یوه تشریفي اضافه ده لکه چې وایو: کعبه د خدا کور دی. یاد روژي میاشت د خدای میاشت ده. همداسې یو گرانه، باشرافته او عظمته روح د خدای (ج) روح بلل شوي ده چې په انسان کې پو (پف) یادانسان د پوهي لپاره گمارل شوي ده.

په قران کریم کې دنړۍ په پیدایښت کې دوي پدیدې لیدل کیري یو «خلق» چې په علل او اسباب ترلی دی، زمان او مکان غواري او په تدریج سره د ودې لاره بشپړوي او بله پدیده «امر» دی چې د هغه اړیکې له پاک خدای سره دي په هغه کې تدریج نشته یوازي د خدای په اراده په آني ډول موجود یري په هغه کې اسباب او مادي وسایل دخل نه لري.

روح د خدای (ج) لخوا يو مجرد او محقق موجود دی، جسم نه دی ځکه نه وپشل کيږي ؛ روح نه بنکاري ځکه ځان نه لري ، ځان يو انساني اصل دی چې دروح مکان دی او د بدن ټول غړي د هغه تابع دي.

په قران کې نه دي ويل شوي چې په روح ژوندي يو او چې مړه شو روح له بدنه وځي او په قيامت کې د روح او بدن د يو ځای کيدو خبرې هم نه دي شوي.

په قران مجيد کې د روح کلمه (۲۱) واري تکرار شوې ده چې له مفسرينو لخوا په بيلو بيلو ماناوو تفسير شوي دي.

لکه څرنګه چې مخکې مې يادونه وکړه په قرانکريم کې روح د «روحي»، «روحنا» او «روحه» خدای ته منسوب شوي ده خو د روح مخلوقې جوهر دی.

د اسراء دسورې په «۸۵» مبارک آيت کې راغلي دي.

«ويسألونك عن الروح قل الروح من أمر ربي وما أوتيتم من العلم إلا قليلا»

ژباړه : او پوښتنه کوي له تا (اي محمده!) د روح په هکله ووايه چې روح له امره د رب زما ده او نه ده درکړی شوی تاسو ته له دې علمه څخه مګر لږه)

مرحوم «بحراني» ددې تفسير په هکله له امام باقر (رض) څخه نقل کوي چې هغه ويلي دي «ددې مبارک آيت مانا دا ده چې لږ خلک په روح پوهيږي»

بشر په دې برخه کې بېله ځينو رواياتو بل څه نه لري هغه هم د روح صفتونه دي.

دلته که څه هم روح مطلقه راغلي ده مګر هغه موخه انساني روح ده .

د ديرو مفسيرانو په اند روح د روان او د ژوند د عامل په مانا راغلي ده .

د اهل سنت لوی مفسر "شيخ ابوالفتوح رازی" د «روح الجنان» په تفسير کې ليکي: هغه شی چې په دې آيت شريف کې د پوښتنې لاندې دی انساني روح ده چې ژوند پر هغه ولاړ دی او انسان په هغه ژوندي دی .

مرحوم شعراني د رازي د تفسیر په حاشیه کې داسې لیکي «روح تفسیر په دې مفهوم سم په نظر راځي (روح احساسات لري)

ځکه په دې هکله د نړۍ د خلکو په منځ کې د روح د شتون او حقیقت په هکله دا سوال شته په ځانګړې توګه په یهودانو کې «

په قرانکریم کې د روح ماناوي

په قرانکریم روح د «روحي»، «روحنا» و «روحه» له لوی والی څخه خدای ته منسوب شوی او خدای تر ټولو لوی عالم دی.

په قرانکریم کې د روح ویی (لغت) په ډول ډول ماناوي راغلي دي:

۱- انساني روح

د حجر د سوري په (۲۹) مبارک آیت کې راغلي دي

«فإذا سويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين»

ژباړه: (نو کله چې برابر مې کې دغه (قالب) او پومي کې په ده کې له روح خپله...)

علامه طباطبائي په تفسیر "الميزان" کې وايي د روح کلیمه د ژوند مبدا ده چې د انسان د احساس او ارادي حرکت لامل ګرځي.

دلته له روح څخه مراد ناطقه نفس دی چې د انسان په بدن کې موجود دی.

همدا آیت شریف د ص د سوري په (۷۲) مبارک آیت کې بیا تکرار شوي دي. دا دواړه مبارک آیتونه د لفظ له خوا یو ډول دي د دې مبارکو آیتونو مانا په مادي بدن کې د روح پو کول دي.

د سجدې د سوري په (۹) مبارک آیت کې راغلي دي:

«ثم سوئه و نفخ فيه من روحه...»

ژباړه: (بيا يې برابر کړ (قالب د) هغه او پو يې کړل په دغه (قالب) کې له روح خپل (څخه)

لکه چې مخکې مو وويل د روح نسبت خدای (ج) ته د روح عظمت بيانوي.

په دې مبارک آيت شريف کې د «ثم» ويی ډير وخت وروسته ته وايي يانې چې انسان له خټو جوړ شو بيا ډير وخت وروسته له نطفې څخه پيدا شوي دی بيا روح په کې پو شوي ده يانې انسان د روح د پو کولو مخکې هم ژوندي و.

۲- عيسى (ع) ته ويل شوی دی

د نساء د مبارکې سوري په (۱۷۱) مبارک آيت کې راغلي دي :

«إنما المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وكلمته ألقاها إلى مريم وروح منه»

ژباړه: «بېشکه همدا خبره ده چې مسيح عيسى زوی د مريمې رسول د الله دی. ده کلیمه چې القا کړې ده الله دغه کلیمه مريمې ته او روح ده له جانبه د الله...»

حضرت مسيح (ع) د خدای کلیمه او د الله روح گڼل شوي ده.

روح الله د عيسى (ع) لقب هم دی.

۳: جبريل (ع) ته ويل شوی دی

په قرانکريم کې روح جبريل (ع) ته هم ويل شوي دی

جبرائيل (ع)، جبرئيل (ع)، جبريل (ع)، هغه ملايکه ده چې پيغمبر (ص) ته به يې وحي راوړله.

د نحل د سوري په (۱۰۲) مبارک آيت شريف کې راغلي دي.

«قل نزله روح القدس من ربك بالحق...»

ژباړه: (ووايه (محمد ه) نازل كړى دى دغه (قران) روح القدس (جبريل) له رب ستا په حقه سره...)

د نحل د سوري په دويم مبارک آيت كې راغلي دي

«ينزل الملائكة بالروح من امره على من يشاء من عباده...»

«نازلوي ملايكي سره د روح (جبريل) په امر خپل په هر چا چې اراده وفرمايي»

د قدر د سوري په (۴) مبارک آيت كې راغلي دي:

«تنزل الملائكة والروح فيها باذن ربهم من كل أمر»

ژباړه: نازليري ملايكي او روح په دغه شپه كې په امر د رب د هغوى

د ملايكو او روح (جبريل) راکننه كيدل په شپه كې په حكم د الله (ج) دى .

دلته د «من» له كليمي څخه مالوميري چې امر د الله (ج) دى.

د معارج د سوري په (۴) مبارک آيت كې راغلي دي

«تعرج الملائكة والروح إليه...»

ژباړه: (خيژي ملايكي او روح (جبريل) په طرف دهغه...)

د بقرى د سوري په (۸۷) مبارک آيت كې راغلي دي

«... وآتينا عيسى ابن مريم البينات وأيدناه بروح القدس...»

ژباړه: (... او ورکړى مور عيسى زوى د مريمي ته بنکاره (معجزې) او قوى كړى وو

مور عيسى په پاكي روح سره)

دمايدي د سوري په (۱۱۰) مبارک آيت كې راغلي دي

«... إذ أيدتك بروح القدس تكلم الناس في المهد... ٥»

ژباړه: (کله چې مې قوت درکړی تا ته په روح القدس سره او خبرې دي کولې له خلکو سره په ځانگو کې)

په دې لاندې مبارک آیت کې له روح څخه موخه «روح الأمين» دی چې د جبریل (ع) بل نوم دی

دا چې یهود جبریل(ع) په خیانت متهم وي نو خدای (ج) هغه «روح الامین» بولي او وایي:

د شعراء د سورې په (۱۹۳-۱۹۴) مبارک آیتونه کې راغلي دي:

«نزل به الروح الأمين * على قلبك لتكون من المنذرين»

ژباړه: (نازل کړی دی دغه قران روح الامین پر زړه ستا لپاره ددې چې شي ته له وپروونکیو)

دا آیت شریف دا ثابتوي، چې روح دلته هم هغه روح الامین یاني جبریل(ع) دی.

ابن عباس وایي: پیامبر (ص) جبریل (ع) ته وویل:

ولي زما لیدو ته پیر نه راځي؟

په دې وخت کې دمریم دسورې (۶۴) مبارک آیت شریف نازل شو.

«وما نتنزل إلا بأمر ربك»

ژباړه: (جبریل(ع) وویل مور نه نازلېږو مگر په حکم د رب ستا)

الشوری د سورې په (۵۲) مبارک آیت شریف کې راغلي دي :

«وكذلك أوحينا إليك روحا من أمرنا»

ژباړه: (او هم داسې مور تاته وحی رالیرلې په روح (جبریل) سره په امر خپل»

دالنحل دسوري د(۱۰۲) مبارک آيت شريف کي راغلي دي

«قل نزله روح القدس من ربك بالحق»

ژباړه: (ووايه) (اي محمده) نازل کړی دی دغه (قران) روح القدس (له طرفه) د رب ستا په حقه سره)

په دي مبارک آيت شريف کي له روح القدس څخه مراد جبريل(ع) دی.

د مريم دسوري په (۱۷) مبارک آيت کي راغلي دي:

«فاتخذت من دونهم حجابا فأرسلنا اليها روحنا»

ژباړه: (پس ونيوله له طرفه ددوی پرده نو وليرله مور دی ته روح خپل (جبريل) پس جوړ يي کړ دي ته سړی کامل)

(دمؤمن دسوري په (۱۵) مبارک آيت کي راغلي دي:

"...يلقى الروح من أمره على من يشاء..."

ژباړه: (راليري روح په حکم خپل پر هغه چا چي اراده وفرمايي)

د نبأ دسوري په (۳۸) مبارک آيت کي راغلي دي

«يوم يقوم الروح والملائكة صفا...»

ژباړه: (په هغه ورځ(قيامت) و دريزي روح (جبريل) او د ملايکو صفونه کتارونه..)

د معارج دسوري په (۴) مبارک آيت کي راغلي دي:

«تعرج الملائكة والروح إليه»

ژباړه «خيژی ملايکي او روح (جبريل) په خوا د هغه»

۴- وحي ته ويل شوی دی

دشوري د سوري په (۵۲) مبارک آيت کي روح د وحي په مانا راغلي ده.

"و كذلك أوحينا اليك روحا من أمرنا"

(او هم داسي (لکه چې وحي مو کړې وه نورو انبياؤ ته) وحي راوليږلي مور تاته روح (وحي) په امر خپل سره)

له دې مبارکو آيتونو څخه داسي مالوميري، چې جبريل (ع) روح ده، روح الامين او روح القدس دی جبريل(ع) هغه لويه ملايکه ده چې محمد (ص) ته يې وحي راولي او د خدای (ج) په امر د هغه په پو(پف) سره حضرت عيسى (ع) پيدا شوی دی او جبريل (ع) عيسى (ع) ته واک ورکړ چې د خدای (ج) په امر په ځانگو کي خبرې وکړي او مري ژوندي کړي. (خدای (ج) بنه پوهيري)

نفس په اسلام كي

په قرانكريم كي د روح تر څنگ دنفس كلمه هم ډيره بيان شوي ده چي ځيني مفسرينو د هغه يوه مانا روح بللي ده

په قران كريم كي دنفس كلمه په ډول ډول حالاتو كي (۲۸۰) واري استعمال شوي ده.

ياني د انفسهم، انفسهم، انفسهم، كلمي (۹۱) واري؛ نفسه، نفسه، نفسه، كلمي (۳۳) واري؛ نفاكلمه (۱۴) واري؛ نفسي كلمه (۱۳) واري؛ الانفس (۶) واري؛ نفسك، نفسك، نفسك (۵) واري؛ انفسهن (۴) واري؛ نفسها، نفسها (۳) واري؛ انفسنا، انفسنا (۳) واري؛ النفوس (۱) واري او نفوسكم (۱) واري راغلي دي.

نفس هغه كلمه ده، چي په قرانكريم كي لكه روح په ډول ډول ماناو ذكر شوي ده چي دا ډيري ماناوي او ډير بيان يي د اهميت دليل دي.

د نفس له ټولو مانا څخه يوه د درك او تميز واک په مانا ده.

بايد وويل شي د مسلمانانو تر منځ د نفس په مانا كي ډير توپيرونه شته. ابن ابي العز حنفي نفس داسي تعريفوي:

«نفس دخداي د كتاب په دلالت، د رسول (ص) په سنت او د صحابو په اجماع هغه جسم دي چي ماهيت يي ددي جسم مخالف محسوس دي هغه نوراني، لور، سپك، ژوندي او متحرك دي چي د وجود په غرو كي ننوځي لكه د اوبو تگ په گل كي يا د غورو تگ په زيتون كي..»

په قرانڪريم ڪي د نفس ماناوي

۱- د پروردگار دذات په مانا

دالمائدي د سوري په (۱۱۶) مبارڪ آيت ڪي راغلي دي:

«تعلم ما في نفسي ولا أعلم ما في نفسك إنك أنت علام الغيوب»

(مالومه ده تا ته هغه شي چي زما په نفس ڪي دي او نه پوهيږم زه په هغه شي چي ستا په نفس (ستا ذات ڪي) دي بيشڪه ته هم دا ته يي لوي عالم پر غيبو)

طه د سوري په (۴۱) مبارڪ آيت ڪي راغلي دي:

«واصطنعتك لنفسي»

(او غوره ڪري يي ته ما د پاره دذات خپل (په رسالت)

دالانعام دسوري په (۱۲) مبارڪ آيت ڪي راغلي دي:

«قل لله كتب على نفسه الرحمة...»

(ووايه [اي محمده! دوي ته] خاص الله لره دي لازم ڪري دي الله پر نفس (ذات) خپل رحمت)

آل عمران د سوري په (۲۸) مبارڪ آيت ڪي راغلي دي

«...ويحذركم الله نفسه وإلى الله المصير...»

(...او ويروي تاسي الله له (عذابه) له نفس [ذات] خپله ڇخه...)

د آل عمران د سوري په (۳۰) مبارڪ آيت ڪي راغلي دي

«...ويحذركم الله نفسه والله رؤوف بالعباد»

(او ويروي تاسي له نفس(ذات) خپل نه او الله ډير مهربان دي)

چي دلته نفسه د هغه صفت دي

۲- د انسان په مانا

البقره د سوري په (۴۸) مبارک آيت كي راغلي دي

«واتقوا يو ما لا تجزي نفس عن نفس شيئا»

ژباړه: (وويريړئ له هغې ورځي چي ليري کولي نشي هيڅ نفس (انسان) له هيڅ نفس (انسان) څخه هيڅ شي)

البقره د سوري په (۲۳۳) مبارک آيت كي راغي دي

«لا تكلف نفس إلا وسعها»

ژباړه: (زور نشي کولی په هيڅ نفس (انسان) باندې مگر په اندازه د توان د هغه...»

دالمائدي د سوري په (۳۲) مبارک آيت شريف كي راغلي دي

«... أنه من قتل نفسا بغير نفس...»

ژباړه: (...چي وژني هر څوک يو نفس (انسان) په عوض [بدل] د بل نفس...)

دشمس د سوري په (۱۰-۷) مبارکو آيتونو كي راغلي دي.

«ونفس وما سواها فألهمها فجورها وتقواها قد أفلح من زكاهها»

ژباړه: (قسم دي) په نفس (انسان) او هغه چي برابر کړي دي او بنسولي يې ده په زړه دده كي بدي او نيکي)

و ژغوره شو هغه چي پاک يې وساته خپل نفس (زړه)

دال عمران د سوري په (۳۰) مبارک آيت كي راغلي دي

«يوم تجد كل نفس ما عملت ...»

ژباړه: (او وويريزئ) له هغې ورځې چې مومي به هر نفس (انسان) هر څه چې کړي وي)

د الانعام دسورې ۱۵۱ مبارک آيت کې راغلي دي
...ولا تقتلوا النفس التي حرم الله إلا بالحق ...

ژباړه: (... او مه وژني تاسو نفس (انسان) هغه چې حرام کړی دی الله مگر په حقه سره...)

۳- د زړه (ماغزه) په مانا

کله چې وايو ستا په زړه کې څه دي ياني ستا په ماغزه کې څه دي

الاسراء د سورې (۲۵) مبارک آيت کې راغلي دي

«ربکم أعلم بما في نفوسکم ...»

(رب ستا عالم دی په هغه څه چې په نفسونو (زړونو) ستاسو کې دي)

(الرعد د سورې په (۱۱) مبارک آيت کې راغلي دي

« إن الله لا يغير ما بقوم حتى يغيروا ما بأنفسهم »

ژباړه: (بيشکه الله نه بدلوي حالت د هېڅ کام تر څو هغوی بدل نه کړي حالت د نفسونو (زړونو) خپلو)

د ق د سورې په (۱۶) مبارک آيت کې راغلي دي:

«ولقد خلقنا الإنسان ونعلم ما توسوس به نفسه »

ژباړه: (په تحقيق مورن پيدا کړی انسان مورن پوهيږو په هغه څه چې وسوسه اچوي په نفس (زړه) کې دده)

د يوسف د سوري په (۷۷) مبارک آيت کي راغلي دي

«من قبل فأسرها يوسف في نفسه»

ژباړه: (پټه وساتله دا (خبره) يوسف په نفس (زړه) خپل کبني)

الكهف د سوري په (۲۸) مبارک آيت کي راغلي دي

«واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم»

ژباړه: (او صبر کړه نفس «زړه» خپل له هغو کسانو سره چې عبادت کوي د رب خپل»

۴- د غوښتنې، تمې او لالچ په مانا

دالقيامة د سوري په (۲) مبارک آيت کي راغلي دي

«ولا أقسم بالنفس اللوامة»

او قسم خورم زه په نفس تمه (ملامت کونکي)

ديوسف د سوري په (۵۳) مبارک آيت کي راغلي دي:

«وما أبرئ نفسي إن النفس لأمارة بالسوء ...»

«او زه نه پاکوم نفس (تمه) خپل بيشکه نفس (لالچ) خامخامر کوي په بدي»

د يوسف د سوري په (۵۳) مبارک آيت کي «نفس اماره» بيان شوی دی او د القيامه په

دويم مبارک آيت کي «نفس لوامه» ذکر شوی دی او د الفجر د سوري په (۲۷) مبارک

آيت کي «نفس مطمينه» ذکر شوی دی .

هرنفس په سبب د هغه څه چې کړی يي وي داسې ډلبندي شوی دی:

الف - مطمينه: هغه انسان چې دشريعت پيروي کوي

ب-اماره: هغه انسان چې په دينوی خوندونو اخته وي

ج-لوامه : هغه انسان چي لومري په شهوت اخته وي بيا دين ته مخه وکړي

۵- ژوندى جسم

دا چي نفس مړ کيږي ياني له بدنه وځي او له منځه ځي په قرانکريم کي داسي راغلي دي :

(آل عمران د سوري ۱۸۵) مبارک آيت کي راغلي دي

«کل نفس ذائقة الموت...»

ژباړه : (هر نفس (ژوندى جسم) څکونکى د مړيني دى)

۶- ختا ايستل او غولول

د يوسف د سوري ۲۳ مبارک آيت کي راغي دي

«ور اودته التي هو في بيتها عن نفسه...»

ژباړه: (هغي و غوبتل و غولوى هغه چي په کور کي يې و (يوسف) دپاره د نفس (غولولو) دده

د يوسف د سوري په (۲۶) مبارک آيت کي راغي دي:

«قال هي راودتني عن نفسي»

ژباړه: (ويل هغي چل ول کړى دى له ما سره دختا ايستلو زما)

۷- جنس

اشوري د سوري په (۱۱) په مبارک آيت کي راغلي دي

«جعل لكم من أنفسكم أزواجا»

ژباړه: (پيدا کړي ده (الله) ستاسو له نفسونو (جنسونو) څخه ستاسي جوړي)

۸- خان

الاعراف د سوري په (۱۸۹) مبارک آيت کي راغلي دي

«هو الذي خلقكم من نفس واحدة وجعل منها زوجها...»

ژباړه: (هم دغه) الله هغه ذات دی چې پيدا کړي يې يې تاسي له نفس (خان) يوه څخه او پيدا کړی يې ده له دې نفس څخه بنځه دده...)

دالانعام د سوري په (۹۸) مبارک آيت کي راغلي دي.

«وهو الذي أنشأكم من نفس واحدة...»

ژباړه: (او دغه) الله هغه ذات دی چې پيدا کړي يې يې تاسي له نفس (خان) يوه څخه

الكهف د سوري په (۶) مبارک آيت کي راغلي دي.

«فلعلك باخع نفسك...»

ژباړه: (نو بنيابي چې ته قتل کوي نفس (خان) خپل...)

السجده د سوري (۲۷) مبارک آيت کي راغلي دي

«فخرج به زرعاً تأكل منه أنعامهم وأنفسهم»

ژباړه: (چې خوري له دغه کبنت څخه چارپايان او نفسونه (خانونه) ددوی)

ديونس د سوري په (۵۴) مبارک آيت کي راغلي دي: «ولو أن لكل نفس ظلمت ما في الأرض»

ژباړه: (او که بيشکه دپاره د هر نفس چې ظلم يې کړي وي) پر خان هغه چې دی پر محکه...»

اسلام او نفس

خدای (ج) ټوله انسانان د توحیدي فطرت په اساس پیدا کړي دي او دښو او بدو تشخیص یې ټولو ته الهام کړی دی چې دې تشخیص ته علماو نفس ویلی دی . نفس دانسان غیر مادي برخه جوړوي چې هغه د ژوندي جسم ننگیرني، غوښتنې، حسد، کینه، بغض، دوستي، نیکی، بدې او داسې نور دي

یاني نفس د ژوند یا وپښیاري بڅرکي دي چې دانسان ټوله ننگیرني په بر کې نیسي.

یا په بله مانا حسي معرفت یا حسي پوهنې ته نفس وایي چې عموماً په ژوندي جسم کې بیا په موجود یا انسان کې بیا په زړه او ماغزو کې ټول حسي پوهنه (هڅونه، مینه، علاقه، غوښتنه ، حسد ...) په بر کې نیسي.

الله (ج) د خپل کلي قانون په اساس نفس پاکو خلکو ته دوه چنده اجر ورکوي نو هر څوک چې صادق وي ډیر اجر گټي، تر هغه ځایه چې د ځینو اجر د « روح القدس» په ډول کيږي هغوی ته ملایکي راستوی او وحی ورته کوي او هغوی یې د جنت لپاره لارښوونکی کړي وي.

دالزخرف د سوري په (۱۴) مبارک آیت کې راغلي دي

« پیغمبر(ص) فرمائي «أعدى عدوك نفسك التي بين جنبيك»

تر ټولو ستا دښمن ستا نفس دی چې په تا کې ځای لري.

په بل حدیث شریف کې راغلی دی چې یو صحابي له پیغمبر(ص) څخه وپوښتل:

دحق بریالی لاره څه ده؟

پیغمبر(ص) ځواب ورکړ: د نفس سره مخالفت.

بيا يي وپوښتل:

د حق د رضا د لاس ته راوړلو لاره څه ده؟

پيغمبر (ص) ځواب ورکړ: د نفس ناخوښي.

همداسي هغه نوري پوښتنې وکړي:

- حق ته درسيډو لاره کومه ده؟

- له نفسه ليري والي.

- د حق د پيروي لاره کومه ده؟

- د نفس نافرمانی.

- هغه لاره چې مور د حق په ياد وساتي کومه ده؟

- د نفس هيرول.

- حق ته د نژدې کيدولو لاره کومه ده؟

- له نفسه ليروالي.

- له حق سره د خوی نيولو لاره کومه ده؟

- له نفسه بيزاري.

- دا شيان څنگه لاس ته راوړای شو؟

- د خدا(ج) مرسته د نفس په مقابل کې؟

يانی نفس او هوا غوښتنې انسان د بدو کارو خواته کشوي.

المجادله د سوري په (۲۲) مبارک آيت کې راغلي دي.

«... أولئك كتب في قلوبهم الإيمان وأيدهم منه...»

ژباړه : (هغوى هغه كسان دي چې د هغو پر زړه ليكل شوى دي. ايمان او غښتلي كړى مي دي په روح خپل)

ايمان په روح غښتلي كولو مانا ده په علم غښتلي كول نو د روح يوه مانا علم دى

روح دوه مظهره لري

۱-مطلقه روح (علم)

۲- مقيده روح (علم)

مطلقه روح د الله (ج) هغه مخلوقات لري چې مقام يې تر ملايكو لوړدى لكه جبريل (ع)

اومقيده روح د مطلقې روح وړانگې دي چې په ملايكو او انسانانو او نورو محدودو قالبو كې تجلي كوي.

روح انسان ته واک ، ، هستونه او پنځونه وركوي ، روح د پيغمبرانو د وړاندوينو عامل دى، وحى د الهام لامل گرځي، د خوب مانا، سمې لارې ته لارښوونه، كشف او شهود، غيبې خبرونه او معنوي تطهير، د ژوو سره خبرې كول، باد په تصرف كې راوستل، ديبان او پيريان مطيع كول او داسې نور ټولې د علم له رويه چې هم هغه د روح يوه وړانگه ده كيږي چې خداى هر چا ته چې غوښتني وي دا د علم يا د روح وړانگې ورباندې تجلي كوي.

روح لكه علم يو معنوي جوهر دى .

الطلاق د سوری (۱۲) مبارک آیت كې راغلي دي:

«...وأن الله قد أحاط بكل شيء علما»

ژباړه:(... دخداى علم په هر شى احاطه لري)»

د نور دسوري (۳۵) مبارک آيت کي راغلي دي:

«الله نور السماوات والأرض»

ژباړه: (الله نور د آسمانونو او مځکي دی)

نو علم د روح وړانگي دي، چي د انسانانو پر ماغزو باندې ځليږي او دا د خدای او بنده تر منځ اړيکي جوړوي او بنده په هغه خدای او ځان پيژني، خدای دا وړانگي په هر چا چي يې زړه و غواړي ځلوي. لکه يوسف (ع) ته يې د خوب د مانا علم، سليمان (ع) ته يې د ژوو سره د خبرو علم، عيسى (ع) ته يې د مرو د ژوندی کيدو علم ورکړی وو

کله چي الله (ج) په آدم (ع) په جسد کي پوه کړه او ملايکو ته يې وويل هغه ته سجده وکړی ټولو ملايکو هغه ته سجده وکړه مگر ابليس.

ځکه خدای هغه ته د روح په پو سره علم ورکړ چي هغه ملايکو ته د ټولو شيانو نومونه وويل نو هر علم دروح يو وړانگه ده (خدای بنه پوهيږي).

الشوری د سوري په (۵۲) مبارک آيت کي راغلي دي:

«وكذلك أوحينا إليك روحا من أمرنا ما كنت تدري ما الكتاب ولا الإيمان ولكن جعلناه نورا نهدي به من نشاء من عبادنا...»

ژباړه: همدا ډول مو تا ته هم په خپل فرمان وحی کړه روح، تر هغه دمخه ته نه پوهيدي چي کتاب او ايمان څه شی دی مور هغه نور (روبنيايي) کړه په هغه هر څوک چي و غواړو هغه هدايت وي...»

د انسان د اعمالو لیکنه

الاسرا د سوري په (۱۳) مبارک آیت کې راغلي دي:

«وکل إنسان أئذناه طائرته في عنقه ونخرج له يوم القيامة كتابا يلقاه منشورا

اقرأ كتابك كفى بنفسك اليوم عليك حسيبا»

ژباړه: (د هر انسان عمل نامه د هغه په څټ کې ده د قيامت په ورځ به هغه ومخکې ته پرانيستي وويني ووايه: د کتاب کافي دی نن خپله خپل حساب وکړه»

علمنامه د ملايکو لخوا ليکل کيږي چې دانسان په څټ يا اوږو کې ځای لري چې د کرام الکاتبين په نامه راغلي دي هر انسان په قيامت کې خپله علمنامه خپله ويني حاجت بل سند ته نشته .

د ق د سوري په (۱۶-۱۷) مبارک آیت کې راغلي دي:

«ولقد خلقنا الإنسان ونعلم ما توسوس به نفسه ونحن أقرب إليه من حبل الوريد

إذ يتلقى المتلقيان عن اليمين وعن الشمال قعيد»

ژباړه: (مور انسان پيدا کړ او د هغه د نفس په وسوسو پوهيږو او مور هغه ته د هغه د زړه د رگ نژدې يوپه ياد کړی چې هغه وخت چې دوي ملايکي راسته او چپه چې د انسان چوپړ کوي او دهغه کره ليکي)

ياني کرام الکاتبين دوي ملکي د هر انسان يوه پرچپه او بله په راسته اوږه ناستي دي او دانسان ټوله کره ليکي چې دې کتاب ته عمل نامه ويل شوي ده. دا ملايکي انسان ته د زړه تر رگه لا نژدې دي ياني مغزو (انسان) ته تر زړه تر رگه دا ملايکي نژدې دي

« نو ځکه نفس ته معنوي انسان هم ويل شوی دی دالرعد د سوري په (۴۲) مبارک آيت کي راغلي دي:

«يعلم ما تکسب کل نفس»

ژباړه: (مالوم دی الله ته هر هغه کار چې کوي يي هر نفس) هر هغه څه چې انسان کوي هغه خدای ته مالوم دي).

دطه د سوري په (۱۵) مبارک آيت کي راغلي دي

«لتجزی کل نفس بما تسعی»

ژباړه: (هر نفس ته د هغه څه چې يي کړي وي جزا ورکول کيږي)

که چا بد کړي وي د خپل نفس لپاره يي کړي دي که چا بد کړي وي د خپل نفس لپاره يي کړي دي ددې مالوميري چې حساب او کتاب له نفس سره کيږي او همدا نفس به د خپلو کړو د عذاب په ليدو پېښمانه شي.

ابراهيم د سوري په (۲۲) مبارک آيت کي راغلي دي

«ولوموا أنفسکم»

ژباړه: (ملامت کړئ نفسونه خپل)

الانعام د سوري په (۱۶۴) مبارک آيت کي راغلي دي :

«... ولا تکسب کل نفس إلا عليها ولا تزر وازرة وزر أخرى...»

ژباړه: (...اونه کوي (بدی) هيڅ يو نفس مگر (ضرر يي دی) دده پر ذمه او اچولی نشي هيڅ گنهکاره نفس خپله گناه پر بل نفس (بلکی هر نفس خپل بار وړي)...)

له دې مبارکو آيتونو څخه مالوميري چې په اخيرت کي هر انسان د خپل نفس شاهد دی او هرڅه چې د چا نفس کړي وي د هغه جزا ويښي.

د ياسين د سوري په (۶۵) مبارک آيت کي راغلي دي

اليوم نختم على افواههم وتكلمنا ابيدهم وتشهد ارجلهم بما كانوا يكسبون

ژباړه: (نن يي پر خولو مهر لگوو، لاسونه يي زموږ سره خبرې کوي او پښي يي او پر هغو کارونه يي چې کړي دي شهادت ورکوي)

الاعراف د سوري (۷ مبارک) آيت کي راغلي دي

«فلنقصن عليهم بعلم وما كنا غائبين»

ژباړه: (نو خامخا بيان به کړو موږ دوی ته (احوال) په علم سره نه يو موږ غايبان)

ياني دا ټوله ستاسو کره په علم سره تاسوته په اخيريت کي بنوول کيږي چې قناعت پرې وکړي. دا ټوله ښه اوبدکره د کرام الکاتيين لخوا لکه په يو چپف کي ثبت کيږي چې په اخيرت کي به دا چيف نفس ته د هغه د ژوند ټوله کره وښيي او خپل لاسونه او پښي به يي شاهدي پر ورکوي. (خدای ښه پوهيږي)

خپله نفس په خپلوکړو شاهدی ورکوي او پر هر امت بيا د هغو نبي شاهد دی .

الاعراف د سوري په (۳۷) مبارک آيت کي راغلي دي

«...وشهدوا على أنفسهم...»

ژباړه: (شاهدي ورکوي په دوی ددوی خپله نفسونو)

د بني اسرائيل د سوري په (۱۴) مبارک آيت کي راغلي دي

«اقرأ كتابك كفى بنفسك اليوم عليك حسيبا»

ژباړه: (ولوله کتاب بس دی همدا نفس ستا نن ورځ پر تا باندي حساب کوونکی)

ياني هم همدا نفس په تا شاهدي ورکوي

د النحل د سوري په (۱۱۱) مبارک آيت کي راغلي دي:

«يوم تأتي كل نفس تجادل عن نفسها وتوفى كل نفس ما عملت وهم لا يظلمون»

ژباړه : (هغه ورځ چې رابه شي هر يو نفس چې جگړه به کوي لپاره د نفس خپل او پوره به ورکړ شي هر نفس ته (جزا) د هغه عمل چې کړي يې دي)

د هغې دنيا شاهد پر نفس همدا خپله انسان دی ، نفس د خپل دنياوي کړو په بنياد يا په دوږخ يا جنت يا برزخ کې تراخيرت پوري (د انسان ژوندی کيدو) سره د هغه سره يو ځای کيږي .

الشمس د سوري (۷-۸) مبارکو ايتونو کې راغلي دي

«ونفس وما سواها فألهمها فجورها وتقواها»

ژباړه : (قسم په نفس او هغه چا چې هغه منظم کړی

بيا يې شر او خير هغه ته الهام کړی دی) ياني نفس ته خير او شر دواړه مالوم دي.

د الزمر د سوري په (۴۲) مبارک آيت کې راغلي دي

«الله يتوفى الأنفس حين موتها والتي لم تمت في منامها فيمسك التي قضى عليها الموت ويرسل الأخرى إلى أجل مسمى إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون»

ژباړه : (تحويل اخلی الله نفسونه په وخت د مړينې ددوی او هغه چې په خوب کې وي، راليري هغه (ویده ته نفس) او چې حکم د مړينې پر شوي وي ساتي (نفس) د هغه تر معيني نيټې پوري بيشکه په دغه کې دلایل د قدرت دي دپاره د هغه کام چې سوچ کوي)

له ابن عباس (رض) څخه نقل دی چې هغه ويل :د ژوندو او مړو روحونه په خوب کې د يو بل سره ويني او د يو بل پوښتنې کوي. بيا خدای (ج) د مړو روحونه ساتي او ویده شوو روحونه دهغو بدنونو ته راستون وی». [الروح:ص ۵ و ۲۰]

علامه ابن قيم رحمة الله عليه وايي: د مړو او ژوندو د روحونو ملاقات ددې نښه ده

چي دژوندي خلکو روح په خوب کي د مرو د روح سره ويني او له هغو څخه مالومات راغونډوي او مري هغو ته هغه مالومات ورکوي چي ژوندي تري خبر نه دي .

(« الروح » ص: ۲۱)

Copyright: www.tanzona.com

نفس او زمان

نفس د خوب او مړينې په وخت کې پورته آسمان ته خيژي نو نفس هلته د هغه ځای د شرايطو، وخت او زمان تابع کيږي پر هغو ډير وخت نه تيريږي ځکه د هغه ځای يوورځ زموږ زر کاله ده.

د الحج د سوري په (۴۷) مبارک آيت کې راغلي دي:

«...وان يوما عند ربك كالف سنة مما تعدون»

ژباړه: (...يوه ورځ ستا پروردگار ته لکه زر کاله ده چې تاسو يې شمېرئ)

د البقري د سوري په (۲۵۹) مبارک آيت کې راغلي دي:

«قال لبنت يوما أو بعض يوم قال بل لبنت مائة عام فانظر إلى طعامك وشرابك لم يتسنه»

ژباړه: (وويل: څومره تاځنډ کړی دی (دلته)؟

وويل (عزيز): ځنډ مې کړی دی يوه ورځ يا يوه برخه د ورځې.

وويل (الله): بلکې ځنډ کړی دی تا سل کاله)

دا د حضرت عزيز (ع) نکل و چې د بخت نصر (کافر پاچا) په وخت کې اوسیده کله چې هغه له يو وران شوی ښار څخه تيريدی د هغه په زړه کې وگرځيدل چې ددې ښار خلک خو ټوله مړه شوي دي هغه به خدای تعالی څنگه بيرته را ژوندي کوي او دا ښار به څوک آبادوي؟؟؟

د خدای تعالی په امر عزيز مړ شو او سل کاله همداسې مړ پاته و چې بيرته را ژوندي شو هغه وليدل چې هغه وران ښار بل پاچا ودان کړی دی (وايي دابنار بيت المقدس و)

نو د هغه په نفس چې پورته آسمان ته تللی و ډیر لږ وخت تیر شوی و مگر دده په جسد سل کاله تیر شوي وه .

د المومنون د سوري په (۱۱۳) کې راغلي دي :

«قالوا لبثنا يوما أو بعض يوم فاسأل العادين»

ژباړه : (نو وبه وايي (کفار) ځنډ مو کړی دی یو ه ورځ یا یوه برخه د ورځي)

یاني خلکو ته د دنیا ژوند یوه ورځ بنکاري نو داسې بنکاري د آسمان د حساب په اساس په محکمه کې ژوند ډیر لږ او خسیس دی.

شاید دا چې د دنیا ژوند ته ډیر لږ ویل شوی دی او د قیامت راتگ تر سترگو دبانو نژدې ویل شوي دي دابه د آسمان د زمان په حساب وي چې یوه ورځ یې زموږ یا د محکمي په حساب زر کاله کیږي (خدای بڼه پوهیږي)

د روح سرچينه

- د خدای امر:

خدای (ج) فرمائي: د روح مبدا د خدای فرمان دی لکه لمر چې د خدای (ج) په فرمان پر ټولو شيانو روښنایي کوي دقران کریم له نظره روح د عالم په وجود کې موقعیت لري اود هغه اغېزې او خاصیتونه ښکاره ، ډیر بدیع او عجیب دي مگر انسانان د هغه بې خبره دي.

ځینې علما وايي د روح کلمه د ژوند سرچينه ده چې ځان یا سا لرونکي په هغه سره توانيږي ارادي کارونه وکړي .

له روح څخه موخه دلته هغه ناطقه نفس دی چې د هر انسان په جسم کې وجود لري او د هغه وجود د خدای لخوا په هغه تړلی دی لکه ، چې د یس د سوري په (۸۲) مبارک آیت کې راغلي دي

"..انما أمره إذا أراد شيئاً أن يقول له کن فيكون"

ژباړه : (بیشکه همدا خبره ده چې امر د الله هر کله چې اراده وفرمائي د یو شی دا دی چې وفرمائي هغه ته چې شه نو (جوړ) شي)

داعراف د سوري په (۵۴) مبارک آیت کې راغلي دي ، چې پیدایښت او امر دالله (ج) کار دی

"...إلا له الخلق والأمر..."

ژباړه : (خاص) الله لره دی پیدا کول او امر)

دمؤمنون د سوري په (۱۲-۱۴) مبارکو آیتونو کې راغلي دي:

د خدای (ج) امریاني د هستي ایجاد دی، چې د خدای لخوا په روح ترلی دی او دا موجود په خدای (ج) ترلی او د هغه په امر پیدا شوی دی چې بل علل او اسباب نه لري.

د خلقت په پیل کې آدم ذکر شوی چې د هغه اړیکې له خاورو سره وې چې خاوره یو اسباب بیان شوی دی بیا د هغه وجود بېله دکوم شی سره د اړیکې لرلو پرته د «کن» یاني شه! امر ذکر شوی دی.

دلته خلقت په تدریج او ورو ورو بشپړ شوی دی خو د روح پو کول غیر تدریجي آنی صورت نیولی دی روح د خدای (ج) امر دی او امر یوازي د خدای (ج) لخوا دی یاني روح د خدای کار دی نو ځکه په قران کې روح ته د خدای (ج) نسبت ورکړ شوی دی . روح هغه ټوله مالومات دی چې له انسان سره په ژوند کې مرسته کوي.

دا چې د روح منشا د خدای فرمان دی هغه لکه د لمر رڼا چې ټولو ته روښنایي ورکوي ټولو ته یې گټې رسيزي که د خدای فرمان (روح) نه وای دا دنیا به په دې ډول نه وه.

خدای تعالی عالم دی دا د «فیکون» د علم امریوازي د خدای لخوا کيږي چې دلته د پو په ډول راغلی دی چې ادم (ع) ته یې له خپل علمه څه ورکړه چې دا علم په ارثي ډول ټولو انسانانو ته ورکړ شوی دی اوبیا عیسی (ع) ته چې د هغه پیدایښت بل ډول د همدا علم په امر پیدا شو

- خدای (ج)

پاک خدای په ځینو مبارکوايتو کې په انسان کې روح خپله گنلې ده او دا د خدای (ج) ډالی انسان ته ده لکه چې د آدم (ع) د خلقت په هکله د حجر د سوري (۲۹) مبارک آیت کې داسې راغلي دي.

"فإذا سویته و نفخت فيه من روحی..."

ژباړه: (نو کله چې برابر مې کړ دغه (انسان) او پو مې کړه په ده کېني له روح خپله).

دسجدي د سوري په (۹) مبارک آيت کي راغلي دي:

«ثم سواه ونفخ فيه من روحه ...»

ژباړه: (بيا يې برابر کړ (قالب د) هغه او پو کړ په دغه کبني له روح خپله)

له دې مبارکو آيتونو څخه مالوميري، چي د بشر خلقت په دو شيانو يو جسد (دغوبني، ويني او هډوکو) اوبل د روح (ناطقه نفس) څخه جوړ شوی دی.

دا چي خدای تعالی روح د ځان بللي ده ياني دا روح ډيره شريفه ده چي له علوي اوقدسي عالم څخه په بدن کي پو (پف) شوي ده.

په دې دواړو اخيرو مبارکو آيتونو کي چي دانسان د روح په هکله دی د «من» کلمه راغلي ده ياني د پيدايښت سرچينه د خدای (ج) لخوا ده او ددې ايجاد نوم يې «نفخ» ياني پو کول ايښي دی.

- جنين

«ولقد خلقنا الإنسان من سلالة ...»

ژباړه: (په تحقيق پيدا کړی مور انسان له خالصو خټو نه بيا کيښوده مور دغه (نطفه) په يو ټينگ ځای کي بيا وگرځوله دا نطفه ټوټه د وينو بيا وگرځوله هغه يوه وړه بوټی دغوبنو بيا وگرځوله هغه مور هډوکي بيا ور واغوستل هغه ته غوبنه بيا می پيدا کړ دی په پيدايښت بل، نو ډير لوی دی شان د الله چي ډير ښه پيدا کوونکی دی)

په دې مبارک آيت شريف کي ليدل کيږي، چي قران کریم د روح د پديدې پيدايښت د يومتفاوت کيفيتي عنوان د پخواني پراوو سره را پيژندلی دی ياني جنين ژوندی دی او وده کوي او هر وخت چي يې وده تکميله شوه او د زره جوړښت يې بشپړ شو نو په دربی (ضربان) پيل کوي چي د بدن غري بشپړ شی بيا د روح يا نفس سکالو رامنځ ته کيږي چي دا امری کيفيت تعبير شوی دی.

عبدالله بن مسعود روايت ڪوي ڇي رسول الله (ص) وفرمايل: روح د امبريو (جنين)
 (څلوپڻت ورڻ وروسته د بلاربيدو يا حمل اڃيستلو هغه ته ننوڻي ياني ڇي جنين
 ژوندي وي ياني ژوند په روح اڙه نه لري.

Copyright: www.tanzona.com

د روح موقعيت

روح د قران له نظره د وجود په عالم کې داسې يو موقعيت لري چې يوازې يې اغيزې او خواصونه په دې نړۍ کې ليدل کيږي چې ډير بديع او عجيب دي

د روح پو کول د قران کریم په څلورو ځايو کې راغلي دي (سوره حجر آيت (۲۹) «په سخا شوی ختی (بشر) کې پو کول»، سوره انبیا آيت (۹۱) «پو کر په مريمی کې»، سوره ص آيت (۷۲) «د ختو جوړ شوی بشر کې» او سوره تحریم آيت (۱۲) «په مريم کې». د ارواح پو کول د لومړي انسان ادم (ع) په جسم کې بيا دعيسی (ع) په مور کې پوشوي ده.

العمران د سوری په ۵۹ مبارک آيت کې راغلي دي

«ان مثل عيسى عند الله كمثل آدم خلقه من تراب ثم قال له كن فيكون»

ژباړه: (بیشکه مثل د عيسی په نزد د الله په شان د مثل د آدم دی چې الله جوړ کړ هغه له خاورو څخه بيا يې وويل ده (ادم) ته شه نو شو)

روح يوازې انسان ته ځانگړي ده چې دانسانانو د خدای خليفه کېدل له همدی روح يا دخدايي علمه له بابته دی کله چې خدای خپله روح په ادم کې پوکړه بيا يې ملايکو او شيطان ته وويل هغه ته سجده وکړی.

د روح پوهانو په اند روح په روهي علوي قلمرو کې په رحم کې جوړ شوی دی هر چيري چې ورته اړتيا وي د هويت او پيغام په تغيرولو ظاهريري او فزيکي قلمرو ته د دندې لپاره ليزل کيږي او په يو جسم ننوځي.

روح يو روهي بدن دی چې په انسان کې هيجان او هوښياري لامل کيږي هغه په وينو او زړه کې ځای لري.

دقيامت د حساب او ڪتاب ڇاي

دالروم د سوري په (۲۵) مبارڪ آيت ڪي راغلي دي.

«ومن آياته أن تقوم السماء والأرض بأمره ثم إذا دعاكم دعوة من الأرض إذا أنتم تخرجون»

ژباړه: (د هغه نښه دا ده چې مځکه او اسمان ولاړ دي (په هوا ڪي) د خدای په امر او بيا به (په قيامت ڪي) تاسو له مځکي را غواړي نابيره به ټوله له مځکي ووځي) داچي مځکه او آسمان په هوا ڪي ده او محشر هم په دي مځکي ڪي نه دي. په قيامت ڪي ټوله انسانان له مځکي څخه دمحشر ڇاي ته ځي چې د هغه ڇاي وخت ، زمان او شرايط له مځکي سره توپير لري.

هلته له مځکي ورغلي نفسي حجرو څخه د هغه ڇاي له شرايطو سره سم دځواني په سن بيرته مړه شوي انسانان ژوندي ڪيري او له نفس سره په يو ڇاي والي سره انسانان به يو بل سره وپيژني (خدای ښه پوهيري)

په قيامت ڪي نفسونه له بدن سره يو ڇاي ياجوره ڪيري او بيا د قيامت دنيا ته ځي ځکه د قيامت دنيا دامځکه نه ده هلته بله مځکه ده . د ابراهيم د سوري په (۴۸) مبارڪ آيت ڪي راغلي دي:

«يوم تبدل الأرض غير الأرض والسموات وبرزوا لله الواحد القهار»

ژباړه : (دهغه ورځ مځکه په بله مځکه او آسمانونه (په نورو آسمانونو) بدليري.

او هغوي د قهار خدای حضور ته حاضريري»

ياني د قيامت مځکه دا مځکه نه ده

دا د قيامت محڪه بله ده نو دهغه آسمانونه هم بل دي.

ق دسوري په (۲۱) مبارک آيت كې راغلي دي:

«وجاءت كل نفس معها سائق وشهيد»

ژباړه: (هر نفس محشر ته ځي د حركت وركونكي او شاهد سره)

دا انساني حجره د نفس او عملنامي سره له يو حركت وركونكي سره محشر ته ځي يانې يو حركت كونكي ځواك په كار دي چې دا نفسونه بل دنيا ته بوځي چې هغه ملايكي دي .

دخدای خلیفه

البقره د سوري په (۳۰) مبارک آيت کې راغلي دي

«وإذ قال ربك للملائكة إني جاعل في الأرض خليفة...»

ژباړه: (هغه وخت چې الله ملايکو ته وويل زه پر مځکه خلیفه ټاکم...)

په دې مځکه کې انسان اختيار لرونکی دی او هر څه د هغه په اختيار کې ورکړ شوي دي نوځکه انسان په اصلي پاچاهي کې محشر کيږي.

د البقری د سوري په « ۳۰ » مبارک آيت کې راغلي دي

«وإذ قال ربك للملائكة إني جاعل في الأرض خليفة»

ژباړه: (هغه وخت چې وويل ستا رب ملايکو ته بيشکه زه گرځوونکی يم په مځکه کېږي يو خلیفه)

همدا د خدای (ج) روح انسان دماډي شيانو (موترو الوتکه او تخنيکی شيانو) خالق کړی دی چې دا کمال په نورو حيواناتو کې نشته همدا د ساينس وده له همدې روح له برکته ده.

مړينه

جيمس آرترفندي لای چي لس کاله يي په روح څېړنه کړې ده وايي: مړينه يو ډير ساده عمل دی لکه وېښ چي ويده شي يا له خوبه څوک وېښ شي دا اثيري جسم د فزيکي جسم چي د عقل حامل دی ځای ناستي کيږي.

د مړيني لپاره په قرانکريم کي د «توفي» ويی راغلی چي هغه له «وفی» څخه اخيستل شوی دی ياني وفا او استيفا چي مانايي تحويل اخيستل دی نو دتوفي مانا تحويل اخيستل ده.

الزمر دسوري په (۴۲) مبارک آيت کي راغلي دي

«الله يتوفى الأنفس حين موتها»

ژباړه:خدای نفسونه تحويل اخلي د مړيني په وخت کي.

د قبض د توفي سره يو ه مانا لري ځکه په يو آيت کي خوب او مړينه په يو رديف کي راغلي دي.

دالانعام دسوري په (۶۰) آيت شريف کي راغلي دي

«وهو الذي يتوفاكم بالليل ويعلم ما جرحتم بالنهار ثم يبعثكم فيه ليقتضى أجل مسمى ثم إليه مرجعكم ثم ينبئكم بما كنتم تعملون»

ژباړه: هغه چي تحويل وي ستاسو (نفس) دشپي ، او هرڅه چي د ورځي کوی خبر دی، او بيا بيا راويښوي تاسو په هغه ځای کي چي ضرور وي تر مقرر شوي وخت پوري راورسيږي بيا ستاسو بيرته تگ هغه ته دی، بيا تاسو له هغه څه چي کړي خبروي.

د قران کريم د مبارکو آيتونو له رويه د نفس تحويل د مړيني لامل ګرځي.

د الانعام د سوري په (۶۱) مبارک آيت کي راغلي دي
 حفظة حتى إذا جاء أحدكم الموت توفته رسلنا وهم لا يفرطون
 ژباړه: (تر هغه موساتي چي يو ستاسو ته د مړيني وخت راشي زما ملايکي د هغه
 ځان اخلي غفلت نه کوي)
 د ملک د سوري (۲) مبارک آيت کي راغلي دي
 الذي خلق الموت والحياة ...
 ژباړه: هغه چا چي مړينه او ژوند پيدا کړی دی
 دا امر وجودي دی نه عدمي
 د غافر د سوري (۷۷) آيت کي راغلي دي :
 «فإلينا يرجعون»
 ژباړه: هغوی مور ته راځي.
 نو مړينه پای نه دی پيل دی له مخکي څخه تگ او جنت ته ورتگ دی. ټوله شيان بيله
 خدايه مړه کيږي.
 سوره رحمن د سوري (۲۶) آيت شريف کي راغلي دي
 «کل من عليها فان»
 ژباړه: ټوله خلک چي پر (مخکه) دي فاني کيږي
 مور او تاسو هر ورځ د دوستانو د مړيني سيلانيان يو او دا چرت وهو هغوی چيږي
 ځي.
 التکویر د سوري (۲۶) آيت شريف راغلي دي
 فأين تذهبون

ژباړه : نوچيري څي؟

داچي هر ژوندي د خپل طبيعت په اساس ژوند غواړي او له مړيني تېنټي هغه چي له مړيني څخه نه وپرېږي ډير خور ژوند لري لکه هغه مثل چي وايي: مړشه مخکي له دي څخه چي دي مړ کړي

الواقعه د سوري په (۹۴-۸۳) مبارکو آيتونو کي راغلي دي

«فلولا إذا بلغت الحلقوم. وأنتم حينئذ تنظرون. ونحن أقرب إليه منكم ولكن لا تبصرون. فلولا إن كنتم غير مدينين. ترجعونها إن كنتم صادقين. فأما إن كان من المقربين. فروح وريحان وجنة نعيم. وأما إن كان من أصحاب اليمين. فسلام لك من أصحاب اليمين. فنزل من حميم. وتصلية جحيم.»

ژباړه (نو تاسو ولي (مداخله نه کوئ) هغه وخت (چي د مړي سړي سا) ستوني ته ورسيري او تاسو (ناست) ياست هغه ته گوري. په دي حال کي هغه (ملايکي) ويني. اوليکن مور هغه ته تر تاسو نژدي يو. تاسو مور نه ويني. تاسو ته د هغه راگرځول گناه نه لري نو هغه راوگرځوي که رېنتيا وياست. نو که هغه له مقربانو څخه وي په روح، ريحان او د نعمتو ډک جنت کي به وي که له اصحاب يمين څخه وي (هغه ته ويل کيږي) سلام پرتا ستا د دوستانو چي د اصحاب يمين دي مگر هغه چي له انکار کوونکو څخه وي د دوزخ جوش اوبه هغو ته بڼه راغلاست وايي او د هغو ځای د دوزخ اور دی)

کله چي نفس ستوني ته ورسوي ياني د ستوني څخه مخکي واقعي مړينه نه ده لکه د کوما يو حالت دی هغه لا په دي دنيا کي دی. کيدای شي هغه راوگرځي

د هرو مرويو علمي راز دی چي په طب او ساينس سره کيدای شي هغه بيرته ژوندي شي نو کله چي نفس له مړي تير شو بيا يي گرځول امکان نه لري.

نو مړي ته د نفس د رسيدو مخکي هغه سړی بله دنيا ويني، خپل اعمال ويني او په دي دنيا کي دخپل شاوخواشيانو تمثال ويني ياني خپله ميرمن او اولادونه ويني او هم

ملايکې ويني. هغه د دې او هغه دنيا تر منځ وي، دواړه ويني هم خپل دوستان چي ژاري او هم ملايکې.

بوعلی سینا وايي: په حقيقت کي (مړينه) له بدنه د روح او انساني نفس چي د بدن غري دي خوشي کيدو ته وايي.

دالسجدي د سوري په (۱۱) مبارک آيت شريف کي راغلي دي:

«قل يتوفاکم ملک الموت»

ژباړه: (ووايه مړه کوي تاسو ملک الموت)

دلته له مړيني سره د روح کلمه نه ده راغلي

الزمر دسوري په (۴۲) مبارک آيت کي فرمايي:

«الله يتوفى الأنفس حين موتها والتي لم تمت في منامها فيمسك التي قضى عليها الموت ويرسل الأخرى إلى أجل مسمى إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون»

ژباړه: «الله تحويلی نفسونه په وخت د مړيني ددوی او هغه نفس (انسان) چي نه وي مړ (هغه راكاري) په خوب د هغه كښي پس وساتي هغه (نفس) چي حکم کړی پر هغه (انسان) د مرگ او بيرته راليري (بدن ته) هغه بل (نفس) تر نيټي په نامه شوي پوري»

ياني نفس د خوب او مړيني په وخت کي له بدنه وځي د خوبه له راوښنېدو سره سم نفس بيرته بدن ته ورگرځي او د مړيني په صورت کي هغه بيرته نه راگرځي.

نو نفس هم لکه روح نه مړه کيږي بلکي ايستل کيږي خو انسان د الله (ج) په امر سره مړکيږي

مړ انسان پر محکه لويږي او په بدن کي يي کرار کرار دراماتيکي تحولات رامنځ ته کيږي په يوه دقيقه کي د ماغزو ژونديکي مري او نور ژونديکي او سلولونه دهغه پسي مري، د زړه دربی دريږي، بدن يخيري، پاسته نسجونه کلک کيږي او بکتریاوی

د نسجونه په تجزيه كولو پيل كوي او هلته يو ه زرغونه مايع او بد بويه گاز توليديږي.

جسد پرسیري او توریږي، او نور داخلی غړي په یو میاشت کې په مايع بدليريږي. او دحشراتو په کور بدليريږي.

Copyright: www.tanzona.com

مړینه

د طب له نظره مړینه په درې ډوله ده

کلینکي مړینه

که د یو ناروغ سا او د زړه غورځېدنه (ضربان) ودریږي مگر زړه او سږی یې د احیا د کمپوټري دستگاه په وسیله کار وکړي یاد ماغزو لاندینی برخه یې یا دمغزپل یې (چې غیر ارادی او اتوماتیکي کړه اداره او کنټرول وی) له کاره ولوېږي او سږی یوازې د کمپوټري دستگاه په وسیله ژوندی وي نو داسی مړینی ته کلینکي مړینه وایي اوس د طب په پرمختگ سره ددې ډول مړي دبیرته ژوندی کیدلو امکانات شته.

د ماغزو د پورتنی برخې مړینه

که د یو ناروغ د ماغزو تنه فعاله وي. خو طبي کمپوټري دستگاه د هغه د زړه ، سږی او د هاضمي دسیستم پر ځای کار وکړي نو اوس دداسي مړی د ژوندی پاته کیدو امکانات شته.

دماغزو د تنې مړینه

که یو ناروغ د ماغزو لاندینی او پورتنی برخې له کاره ولوېږي او هیڅ مغزی فعالیت ونه لري دداسي ناروغ د ژوندی کیدو امکانات نه شته. یانې داچې که دیو ناروغ ماغزه د کاره ولوېږي طب هغه مړ بیرته ژوندی کولی نشي.

د بدن بيله ماغزو په غير فعاليدو سره كيد اى شي هغه انسان د طب او درملني په اساس ژوندى پاته شي مگر د ماغزو په غير فعاله كيدو سره د هغه ژوندى پاته كيدو امكانات نشته.

ياني داچې مړينه يوازې د ماغزو په مړينه اړه لري او د ساينس له نظره مړينه د بيولوژيكي فعاليتونو اخير يا ختم دى.

برزخ

برزخ ددو شانو تر منځ واټن ته وايي.

«راغب اصفهاني» په خپل کتاب «مفردات» کې ليکي ددو شيانو تر منځ حد او واټن برزخ دی نو همدا دليل دی چې له مړينې څخه تر قيامت پورې واټن ته برزخ ويل کيږي.

په «مجمع البحرين» کې راغلي دي د دنيا او اخيرت منځ، له مړينې تر قيامت پورې د نفس د اوسيدو ځای ته برزخ وايي او هر څوک چې مړ شي د هغه نفس برزخ ته ځي.

«شيخ طبرسي» په «مجمع البيان» کې ليکي د برزخ لپاره درې احتماله شته

الف: واسطه او فاصله له مړينې تر قيامته

ب: د مړو او ژوندو تر منځ خنډ

ج: قيامت تر ورځې واټن يا زمان

په «تفسير قمي» کې راغلي دي چې ددو شيانو تر منځ واټن ته برزخ وايي او د هغه موخه دثواب او عذاب د دنيا او اخيرت تر منځ واټن دی.

د «قاموس قرآن» ليکونکی ليکي: برزخ ددو شيانو تر منځ واسطه او خنډ ته وايي، له مړينې وروسته عالم ته برزخ وايي، او برزخ د دنيا او اخيرت تر منځ واسطه ده.

سلکوا في بطون البرزخ سبيلا؛ سلطت الارض عليهم فيه،. په نهج البلاغه کې راغلي فاکلت من لحومهم و شربت من دمائهم...»

ژباړه: دبرزخ دننه يې يو لاره ونيوله چې مځکه مسلطه شوه غوښي يې خوړلي او ويني يې څښلي

وإنا إلى ربنا لمنقلبون»

ژباړه: (اوبيشکه چې مور رب خپل ته خامخا بيرته ورتلونکي يو)

ياني انسان بيرته په اخيريت کې خپل خدای ته ور ځي تر هغه مځکې انساني جسد مړ کيږي او نفس يې له بدنه وځي دا نفس تر اخيرت پورې پاته کيږي

په قرانکريم کې برزخ د بدن مړينې وروسته د هغه د نفس ځای بلل شوی دی

دالمومنينون د سوري په (۹۹-۱۰۰) مبارکو ايتونوکي راغلي دي

حتى إذا جاء أحدهم الموت قال رب ارجعون* لعلى أعمل صالحا فيما تركت كلا إنها كلمة هو قائلها ومن ورائهم برزخ إلى يوم يبعثون:

ژباړه: چې د يوه مړينه وخت راشي وايي الله ما بيرته وگرځوه هغه چې مې نه دي کړي په (عوض به يې) ښه عملونه وکړم که بيرته وگرځي د هغه خبرې چې هغه کوی هيچ گټه نه لري د هغو تر شا برزخ دی تر هغې ورځې چې راپورته کيږي.

«د وراء» کلمه په قرانکريم کې دساته او مخ ته دواړو په مانا راغلي ده.

برزخ هغه شي ته ويل شوی چې ددو شيانو تر منځ حایل وي ددو خونو تر منځ خونې ته وايي نو ددې مانا په اساس دا آيت شريف داسې مانا کيږي:

له مړ کېدو څخه تر قيامته يو حالت وجود لري چې دا حالت د قيامت او دينا تر منځ دی»

دبرزخ ويی الفرقان د سوري په (۵۳) او د الرحمن سوري په (۱۹ ۲۰-) مبارک آيتو

کې راغلي دي چې د دوو سيندونو اوبه ياني خوږی او تر څي اوبه برزخ سره جلاکوي نو يو پر بل غلبه نه کوي

علما وايي هغه کسان چې په طبيعي او اختياري ډول مړه کيږي دهغو د نفس ځای برزخ

دي

په خوب کي دنفس اخسيتل هم برزخ ته ځي اختياري مړينه هغه ده چي الهی تقوا لري دهغه نفس کولی شي دجسم په ژوند کي برزخ ته معنوي تگ او راتگ وکړي.

د (مؤمنون دسوري د(۱۰۰) آيت په اساس

په برزخ کي بڼه ځايونه او بد ځايونه د کړو په اساس شته.

انفطار د سوري په (۱۳-۱۵) مبارک آيت کي راغلي دي.

«إن الأبرار لفي نعيم وإن الفجار لفي جحيم يصلونها يوم الدين»

بيشکه چي نيکان خامخا په نعمتونو (جنت) کښي وي او بيشکه بدکاران خامخا په دوزخ کښي وي وبه سوځي په ورځ د جزا .

شهيدان او صالحان به هلته بڼه ژوند ولري او گناهکار به بد ژوند ولري.

دا د برزخ اور د دوزخ له اور څخه دی.

هر څوک غواړي پوه شي چي برزخ چيري دی.

چي د ټولو انسانانو نفسونه هلته ځي، زمور عقل دي ته نه رسيري او څوک هم نه دي راغلي چي ووايي دا برزخ چيري دی.

د برزخ په هکله يوازینی شی چي شته هغه تشبیهات دی چي په روایاتو کي راغلي دي

برزخ لکه يوه کړۍ (گوته) په يوه دښته کي ده يا ترهغه چي انسان په نړۍ کي وی لکه چنجی چي په منه کي وي او د خپل شاوخوا څخه خبر نه وي يا هغه ماشوم چي د مور په نس کي د دنيا ناخبره وي.

تر هغه چي انسان په دنيا كې دى له برزخ څخه نه خبرېږي او سوچ كوي دنيا تر ټولو بڼه او لوى ځاى دى.

په برزخ كې خوراكي ، مكاني او زماني محدوديت نشته ځكه دا د مادي عالم محدوديتونه دى او برزخ مادي عالم نه دى.

امام سجاد(ع) فرمايي : "ان القبر روضة من رياض الجنة او حفرة من حفر النيران" قبر د جنت د بڼونو يو بڼ دى يا د دوزخ يوه ژوره كنده ده . هغه برزخ قبر بولي.

جنت ته تڪ

د يسن د سوري په (۲۶) مبارڪ ايت ڪي داسي راغلي دي:

«قيل ادخل الجنة قال يا ليت قومي يعلمون»

ژباړه: (جنت ته ننوځه! ويل يي ڪاشڪي زما ڪام په دي پوهيدلى)

دا انطاڪيه د ڪلى د اصحابو نكل دى ڪله چي مشرڪانو په ډير ظلم حبيب نجار په شهادت ورسوى نو خداى (ج) د هغه نفس ته وويل : ننوځه جنت ته! هغه ننوت جنت ته

بیرته ژوندی کیدل

مورن بیره د روح په ډول الله ته ورځو. ياني د روح په ډول راغلي يو بیره د روح په ډول ورځو. ياني داروح دانسان او الله (ج) تر منځ يو اړيکه وه چې د مړينې په صورت ڪي دا اړيکه ختميري ځکه نفس يا مادي انسان له بدنه جلا کيري نو د بدن په مړينې سره روح له بدنه نه وځي بلکي د انسان اړيکه د خداى سره پري کيري نو د دهغه د توبې ورتل کيري نور هغه بي دي اړيکي هيڅ کولى نشي.

سايينس پوهانو د انسان په جسم ڪي ڪي يوه حياتي حجره پيژندلى ده چې د ملاد تيريا شمزى په اخير ڪي ځاى لري وايي دا حجره نه مړه کيري نه په اور او نه په وړانگو له منځه ځي شايد په اخيرت ڪي انسان له همدې حجرې څخه وده وکړي دا لکه د الوتکو هغه تور بکس ته ورته دى چې د الوتکي د دننه ټوله پېښې ثبتوي چې د الوتکي له لويډو وروسته ټول مالومات بښي.

دا حجره شايد د انسان زينه وي چې د شرايطو په سمېدو له هغه څخه لکه د يوي مني له زړی څخه مينه را شنه کيږي انسان پيداشي لکه چې د الاعراف د سوري په (۵۷) مبارک آيت شريف کي راغلي دي:

«فأنزلنا به الماء فأخرجنا به من كل الثمرات كذلك نخرج الموتى»

ژباړه : نازلوو اوبه (د ژوندي کيدو اوبه) را باسو په هغه هر ډول ميوي (له مخکي) همدا ډول راباسو مري (له مخکي)

د صور د شپلي په پو سره (چې کايئاتو زلزله ده) دا انساني زني د مخکي سر ته راوځي

ددې مبارک آيت په اساس هغه لکه نباتات را ژوندي کيږي او د اخيرت خوانه په منډه ځي .

او د خپلو نفسونو سره يوځای کيږي لکه چيف چې ميايل توه ننوځي ټول يادابنتونه هغه ته ورگرځي او ټوله به يو د بل سره وپيژني لکه په مخکه کي

سوره نوح په (۱۷) مبارک آيت شريف کي راغلي دي

«والله أنبتكم من الأرض نباتا»

ژباړه: اوخدای تاسو لکه نباتات له مخکي را شنه کوي.

په ژوند کې دخپل روح واک اخیستنه

له څرنګه چې په خوب کې روح له جسمه وځي او د نفس يا عقل تر فشار لاندې نه وي او هرچيرې چې يې زړه وغواړي ځي چې همدا د روح تګ د ډول ډول خوبونو لامل ګرځي نو که به مصنوعي ډول چا ته خوب ورکړ شي نو د هغه دروغ اختيار د خوب ورکونکي لاس ته لويږي او ويده کړي سړی د هغه د امر تابع کيږي او هغه يوازې د هغه ږغ اوري.

خدای تعالی د نورو واکونو تر څنګ دا واک هم انسان ته ورکړی مګر ډير خلک تر اوسه د دې واک ناخبره دي او هغه ته يې وده نه ده ورکړې چې دادرې ډوله دی

مصنوعي خوب: يو سړی په خپله ايراده بل سړي ته د هغه په خوښه خوب ورکولو ته مصنوعي خوب وايي چې د ويده شوي سړی نه يوازې روح بلکې ټول بدن د هغه تابع کيږي، ويده شوی سړی يوازې د خوب ورکونکی ږغ اوري د هغه په امر ليري شي ويني او له ليري واټن څخه ږغونه اوري.

«د انسان نه پيژندل شوی واک» په کتاب کې راغلي چې ټول خلک دا توان نه لري چې څوک ويده کړي مګر تر اوسه انسانان له خپل دې بدني واک څخه بي خبره دي او لایې نه پيژندلي.

هيپنوتيزم: هيپنوتيزم يوه يوناني کلمه ده چې د خوب مانا لري چې دا هم يو القايي ارادي حالت دی.

کارولی «د» دننه راز په کتاب «کې راغلي چې لومړی وار دا نوم ډاکټر «جيمز برید دی او هغه خوب ته ويل شوی دی چې په ځانګړې تلقين سره خلک ویدوي

ځينې وايي هيپنوتيزم مصنوعي خوب ته وايي چې يو روښانه ټکي ته په دوامداره توګه کتلو سره تر لاسه کيږي

هیپنوتیزم پخوا په کلدانیانو، آشوریانو، مصریانو، هنديانو او ایرانیانو او کاینانو کې رواج درلود چې دخلکو ددرملني دپاره يې کاروی ولي وروسته ورک شو بیا په (۱۷۷۵) کې اترشي ډاکټر «فرانسوا آنتوان مسمر» دهغه څخه یادونه کړې ده هغه ويل: چې انسان يوه قوه لکه مقناطیسی قوه لری چې کولی شو د هغه د لاری په نورو اغیزه وکړو.

خو هیپنوتیزم خوب نه دی ځکه په هغه کې د تفکر واک، دخبرو امکان، قضاوت او تگ هم راځي نو ویلی شو هغه یوه ځانگړې عاطفی اړیکه ده نو ځکه هغه ته مصنوعي خوب ویل شوی دی.

تله پاتی: تله پاتي چې «تله» يې دلیری او «پاتوس» يې د احساس مانا لري ياني له لیری احساس کولو ته وايي چې دا احساس د معمولي احساس له لاری څخه نه دی

ځینې وايي تله پاتی له یو سړی سره له لیری فکري اړیکې ټینګولو ته وايي ياني هر څه چې یو سړی سوچ کوي هغه بل يې درکولي شی یا هغه پېښه چې ليري واقع کيږی هغه بيله دی چې له هغه محل سره اړیکې ولري د هغه خبر يږي. ياني تله پاتي د فکر انتقال يا ددو سړيو تر منځ معنوي او فکري اړیکو ته وايي يا ددو نفرو تر منځ له لیری واتن څخه ديو مطلب القا ته وايي

داچې ایا انسانان د تله پاتی واک لري؟ ډول ډول نظرونه شته

د «روح د حقیقت» په کتاب کې راغلي چې د یو چا د سوچونو واک بل څوک اخیستلی نشي. مگر ویل کيږي ځینې ځینې دا توان لري.

کله چې نجاشی د حبشي پاچا مرشو حضرت محمد (ص) په مدینه منوره کې په هغه گړی خبر شو او د هغه ته د هغه په غیاب کې د فاتحي لمونځ ورکړ.

روح د ساینس له نظره

په لومړي سر کې ساینس پوهانو سوچ کاوه چې روح له جسم څخه بیل کوم شی ده چې کله له جسم څخه بیل شي نو بدن مري، ولې وروسته چې بیالوژي د مشاهداتو، تجربو، څېړنو او د تکنیک پر بنسټ د یو مستقل ساینس بڼه غوره کړه بیا څرگنده شوه چې ژوند له بهر څخه نه نازلېږي بلکه ددې روح سیاق او سباق له وړاندې څخه په کومه ژوندینکه (حجره) کې شتون درلود.

ژوندینکې خپل ارتقايي وړاندې تگ کوي نوري نوی ژوندینکې زیږوي او بیا دځانگړو حالاتو له کبله د ژوندینکو دا ټول سیستم له منځه ځي چې لومړی د بوداتوب اوبیا دمړینې لامل ګرځي.

«دی این ای» په خپل ذات کې یوه داسې کارخانه ده چې خپل کاپیاني جوړوي او په ژوند کې د میکروبونو د یرغل لپاره خپل فوځونه جوړوي.

هره «دی این ای» له یوه څخه دوه، له دوو نه د څلورو په تناسب خپل ژوندینکې زیاتوي. دی این ای د خپلو کاپیانو دزیاتیدو لپاره دوي لارې لري.

یو دا چې کله یوه دی این ای خپله کاپي تیاره کړي نو دا خپله ترې بېله شي.

په دې ډول کې جنسی عملیه نه ده شامله. له دې ژوندینکې څخه تولید شوي انسان ته مصنوعي انسان (کلوننگ) وايي.

له سیکسه پرته دانسان په پیداکیډو کې هغه انسان نه زېږېږي او نه ورباندې قدرتي مړینه راځي خو په نابېره پېښو کې له منځه ځي.

ساینس پوهان د(کلوننگ انسان) په پېښو کې د مړینې دمخنیوي لپاره هم خپلې نظریې وړاندې کړي دي او په دې برخه کې ځینې فېلمونه هم جوړ شوي دي مثلاً امیب د اوبو

یو کوچنی مخلوق دی ددی حیوان په ژوندینکه کې هډوکي ، وینه ، او اعصابی رښتې نشته او دا ژوندینکه یو واحد نظام لري چې کله امیب پرمنځ دوي توتي کرل شي نو هره برخه یې ځانته بيله بشپړه امیب جوړوي .

په دې عمل کې نه جوتيري چې پلار څوک دی او زوی څوک دی ؟

د تقسیم له دې لاری هره ژوندینکه تل نوی او تازه وي، زوروالی او مړینه نه لري .

دا بېله خبره ده چې د امیبونو د نابیره مړینې لپاره دهغو د بنکار لپاره زرگونه ډول نور د اوبوژوی شته . لنډه داچې هغه لکه انسان په طبعي مړینه نه مري چې بوډا شي او بیا فنا شي .

له کلوننگ څخه پیدا شوی ژوی یوه لویه کمزوري داده چې دفاعي نظام یې ډیر کمزوره دی د خپلو نه مالوماتو له کبله په ډیره اسانې سره بنکار کیدای شي.

په جنسی ډول تولید ته چې زیږیدل وایي د « میتاسز » برعکس د « میسیاسز » د عمل له لاری ژوندینکي سره مرورل کيري او بیا په سپرم بدليږي .

په جنسي عملیه کې ژوندینکي سره شلپيري او په کروموسومو بدليږي .

د نویو ژوندینکو له تخلیق لپاره بهرنی انرژي له خوړو، هوا او رڼا لخوا جذبيري او له بلې خوا جنسي عملیه د انرژي دوتلو کار کوي چې له دې امله د ژوند د تحلیل نظام ورته وایي .

کله چې دی این ای له جنسي عملیې څخه وروسته د دماغ د جوړولو کار پیل کړي نو زمان او مکان خپل محدودیتونه د فزیکي او ریاضي قوانینو په بڼه ورباندې ټپي.

بل دا چې په جنسي عملیې کې د دی این ای یو سپرم د مخالف لوري له تخمې سره یوځای کيري دیوبل له ارثي، تخلیقاتي، معاشیاتي . او دفاعي مالوماتو څخه په گډه کار

اخلي او له نابیره پېښو څخه ددې مالوماتو په وسیله د ځان ساتنې لپاره کار اخلي نو ځکه له جنسي عمليې څخه پیدا شوی ژوی زوروالی او مړینه په ارث وړي نو ځکه له سیکس څخه پیدا شوی هر ژوندی شی د مړینې کندی ته لویږي.

په انساني جسم کې د ژوندینکو د ماتیدو راماتیدو عمل تل جریان لري کله چې انسان کار کوي دهغه د بدن زیات شمیر ژوندینکي له منځه ځي چې دې ته د میتابولزم د عمل سرچپه ته کیتابولزم ویل کیږي، له دې امله دانسان پر بدن بیلا بیلې دانې راخیژی او مری شوی ژوندینکي د زور د ا نو په بڼه له بدنه وځي.

لنډه داچې ددماغ په « ډی این ای گانو» کې د په خپله پیدایښي او خپله جوړونه نظام د نشتوالي له امله په خپله د دماغ ژوندینکي د مړینې او بوداوالی په وړاندې یو بی وسلې نظام دی ، او ترڅو چې پر دماغ مړینه رانشي نور بدن مړینه په اسانه نه مني. په دې اړه دوی ډیرې بڼې بیلگې وړاندې کیدلای شي چې یوه تجربه پنځلس کاله وړاندې «سمیت سونی بارن» نومي ساینس پوه وکړه.

هغه دا تجربه پر «پیرامیسا» چې یوه ژوندینکه مخلوق دی وکړه ، هغه ددی ژوی ژوندینکه تر التراوایلت وړانگو لاندې ونیوله چې په پایله کې یې دهغه ټولې ډی این ای گانې مړې شوې.

بیا یې ددې ژوندینکي مړه شوی دی این ای گانې بیارغاونه پیل کړه هغه په تیاره کښې یوانزایم تولید کړ چې لږ وروسته یې ژوندینکي بیرته په فعالیت پیل وکړ .

بله مشهوره تجربه په روسیه کې پر «فینه» نومي بیزوگی ترسره شوه ، لومړی د دې بیزوگی بدن په دوا سره بی سده شو بیا یې هغه په کنگل ځای کې کېښووله، چې کله دهغې په جسماني غړو کې دکیمیاوي او نامیاتي عمل سوستوالی راغی ، د ستنې په واسطه دهغې له شریانو څخه ټوله وینه وایستله له دې سره دهغې تنفس او دزړه دربی (ضربان) ودرید .

شل دقیقې وروسته یې بیرته هغې ته وینه ورپمپ کړه او ورسره یې دهغې په اعصابو او زړه کې «ایډرنالن» پیچکاری کړه، له دې سره دهغې زړه بیرته حرکت پیل کړ او د «ایرن لنگ» ماشین په ذریعه یې هغې ته مصنوعی تنفس ورکړ ، څلور ساعته

وروسته هغې خپلې سترګې وغړولې خو څه یې نه پیژندله، نیم ساعت وروسته یې خپل سر راپورته کړ خو بیا هم هغه پوره په سد کې نه وه، شپږ ساعت وروسته چې کله په هغې ستنه جگه کړه شوه نو هغه وځغاستله .

کله چې دبیزوګۍ وینه وایستله شوه نو پر هغې باندي طبیعي مړینه راغله ، لیکن مغز یې په کیمیاوي توګه ژوندی و ، کله چې ورته بیرته وینه ورکړل شوه نو هغه بیرته ژوندی شوه .

که دمغز ژوندینکې په کیمیاوي توګه بدلي شي نو بیا دژوند بیرته راګرځیدل ناشوني کيږي.

ددماغ ژوندینکې له ډیرو پېښو څخه لکه خرابو خوړو ، د زهرجنو غازونوله بویه، دذهني صدمو (ډکو) ، دموسمی تغیراتو ، ددودخي او یخني له شدته ، د میتابولزم او کیتابولیزم څخه پیدا شوی پاته شوني فضلاتو ، بدن ته د وایرسونو له ننوتلو له کبله، دجنټکې تغیراتو، د الترا وایلت وړانګو او داسی نورو شیانو څخه اغیزمندي کيږي او د مغز د کنترول واک لږيږي، چې په پایله کې د انسان د بوداتوب او مړینې لامل ګرځي.

خو نور بدن د ژوندینکو په نوی کولو سره دخپل زوروالي مخه نیسي.

هر ژوندی شی د خپلې ودې او ژوند لپاره مبارزه او مقابله کوي چې ددې هڅې په پایله کې یې په ژوند کې ارتقايي عمل را ژوندی کيږي، یو ژوندی د بل ژوندی د مړینې لامل ګرځي چې له دې څخه د ژوندی شی ارتقايي سامان په خپله برابرېږي.

د ژوند تنوع او د مړینې تنوع په اصل کې د ارتقايي قوت محرکه ده د ژوندون د خپل مینځی جګړو دتنوع د خاتمي رجحان لري . د ارتقا اخيري پور ددغه تنوع پای دی او د ارتقا لومړنی پیل دیوې ژوندینکې ژوند دی.

ساینس او طب د طبیعي دنیا د طبیعت له لیدو څخه په دې اند پایښت کوی چې روح دانسان یو باور ي شی دی او شتون نه لري .

Kirlian Photography

هغه وايي دا كمره كولي شي د يو مجرم يا يو آرام سړي د مړيني څرنگوالى په نوري وړانگو چې د قوى فزيكي كړو څخه لاس ته راځي په بستر كې وښيي.

قوى الكترونيكي ميدان د كرونا د لږ نور يا تخليه لامل نسبت ځنډو ته كيږي.

دا پدیده د كرلين داغيزې په نامه ياده شوې ده چې په لور ولتاژ كې د شيانو عكاسي كوي.

ډير پوهان ادعا كوي چې برقي پدیده په اصل كې د نا مړيي شيانو د ليدو لاره ده.

كوراتكوف وايي د د ځنډو ډير نور نسبت كرونا يا مابين ته يوه فزيكي پېښه مالوموي كيداى شي دا مالومات د درملني لپاره وکارول شي.

ډاکټر « دانکن مک دوگال » د هاور هیل ماساچوست د پوهنتون استاد په (۱۹۰۱) کال کې د خپلي څيړني په هکله وايي: داچې د ساينس د قانون په اساس ټول شيان لکه مايع، جامد او گاز وزن لري نو که روح رښتيا وي بايد وزن ولري. نو ما د روح د اثبات لپاره ډير ناروغان تر څيړني لاندې ونيول.

هغه انسانان له مړيني مخکې او وروسته په يو ځانگړي ترازو وتلل

هغه دا څېړنه په هغو شپږو زرو خلکو چې ډير نه خوځيدل تر سره کړه، هغوی يې په داسې چپرکت چې وزن يې کنترول وی د مړينې مخکې او وروسته وتل .

هغه د دناروغانو د مړينې په مهال د هغو د وزن دکميدو په هلکه وايي:

مور يو ناروغ پر يو ډير احساس بيم ترازو پريست هغه مو درې ساعت او څلويښت دقيقې دمړينې دمخه ترکنتي لاندې ونيو، هغه کرار کرار په هر ساعت کې يو اونس وزن د لاسه ورکوی چې دا وزن کميدل (د بخار ، نم په تنفس کې او خولو په اساس کمېدې). هغه د دروساعتو او څلويښتو دقيقو وروسته مړ شو نو د هغه د مړينې سره سم نابيره د هغه په وزن کې په يو وار په څو ثانيو کې درې پر څلورمه د يو اونس کم والی وليدل شوو دا د وزن کم والی دخولو، تنفس او د سا د ايستلو څخه نه و، ځکه هغه مخکې اندازه شو چې يو اونس په يو ساعت کې وه نو دا نابيره لږوالی له څه سبب رامنځ ته شو؟ ځينې وايي دا هغه هوا ده چې په سږی کې وه او د مړينې په اثر له سږی وځي. مک دوگال يې په ځواب کې وايي:

زه خپله په بستر پريوتم ساه مې بنده کړه خو په ترازو کې تغير رانغی. .

نودا د وزن کميدل د څه شي دی؟

مک دوگال له څيرني وروسته دا راپورټ خپور کړ

چې د مړ انسان له بدن « ۲۱ » گرامه وزن کميږي. هغه دا تجربه پر پنځلسو سپو هم ترسره کړه هغه د

څيرني وروسته دا راپورټ خپور کړ چې سپي روح نه لري د هغه له بدنه څه نه کميږي.

مگر ددی مړو د وزن دکمېدو وختونه سره توپير درلود په ځينو کې ژر او په ځينو کې په ځنډ دا کم والی ليدل کيدی.

هغه په دې اړه وايي چې روح په اخيري سا سره له بدنه وځي نو د لتو يا آرامو خلکو روح په کراره له جسمه وځي او د فعالو خلکو روح ژر وځي.

آيا دا ټولي د ژوند پيښي لکه: خوشالي، غم، ځوروني دومره لږ ځای نيولي دي؟
په دې هکله « اشرت » وايي:

دا تجربه ډيره ساده ده نه بايد دا ډيره جدی ونيسو

د مرو بدنونه کرار کرار خپل وزن د لاسه ورکوي هغه شي چې ژر وزن د لاسه ورکوي (ليزوزوم) انزایم دی چې د ژوندينکي په دننه برخه کې په گاز او مايع بدليري.

اشرت د خپلي ادعا د ثابتولو لپاره وايي همدا علت دی چې په ډله ايزو قبرو کې يو ډول گاز شته چې د اور اخیستلو امکان يې ډير دی.

گاردين ليکلي که مري په خپل وزن پاته کيدلی تر اوسه به ټوله مري پاته وای .

«رابرت اسپنزلر» د فونیکس انسټيټوت د مغز او اعصابو مدير په يو راپورټ کې وايي:

په (۱۹۹۱ کال) کې د « رينولدر » د مغز په شريان کې پارسوب وليدل شو.

ما د هغه مورته وويل: هغه بايد عمليات شي ممکن په عملياتو کې مړ هم شي، خو بله چاره نه وه هغه مي عمليات کړ هغه د په سد کيدو وروسته دا کيسه راته وکړه چې زه يې ډير حيران کړم

هغه ويل چې کله زه بې سده شوم د داسې ماشين لاندې چې «کلیک» غوندي ږغ يې درلود پرې ایستل شوم (دا ماشين د هغه د زړه ضربان ، سا ، د تودوخې درجه او د ژوند نور علائم کنټرول)

ما وننگېرنه له خپله جسم څخه را وتلی يم. ستا له سره خپل ځان وينم ، ستا يو برقی بورس په لاس کې و او زما په وړانه اخته وی او د يوې بنځې ږغ مي اوریده چې تاته يې ويل د هغه نبض ډير ضعيف دی

کله چې تا زما د بدن ټوله وينه ويستله ما يو تورتونل وليد چې د بلې خوا ترې روښنايي ښکارېده، زه د هغه د روښنايي خواته ولاړم د تونل په اخير کې مي خپل دوستان، اشنايان او خپله انا وليده چې ماته يې انتظار کاوه

هغه ويل ما احساس کاوه زمان ولاړ دی بيا يوي ملکي زما روح بيرته راوگرځوله ما احساس کوی لکه چې د يخي په ډنډ کې ايله شي يم

برتانوي ډاکټر «سوزان بلک مو» وايي مړينه په مغزې مړينه پيل کيږي.

نننۍ ډاکټران باور لري چې مړينه يو ځانگړې گړی يا وخت نه لري مړينه يوه مرحله يې پدیده ده.

ځکه اوس د کلينيکي مړينو مخه نيول کيدای شي.

چې مغز فعاله وي زړه، سږی او د هاضمي سيستم کار نه کوي بيا هم سږی تر څه وخته پورې ژوندی پاته کيدای شي.

«باربارا رومريک» د (۶۰۰) داسې خلکو سره مرکه کړې ده چې هغوی د خپل د روح د سفر کيسې درلودې لکه:

«رابرت ميلهم» ويل: کله چې مي د زړه له حملې زړه ودرید ما خپل جسم ليدی او ليدل مي چې زما مخ را پټوي.

له نننيو څيرونو څخه دا جوتيري، چې کله مغز بشپړ له کاره ولوږي يا يې فعاليت لږ شي نومړينه پېښيري او دا يې ثابته کړې ده چې وپښياري يوازې په مغز اړه نه لري.

د (۲۰۰۱) د سامبر د مياشت په (لانسيت) طبي مجلې کې يو هلندي ډاکټر (ون لومل) ليکلي دي:

روغتون ته يې په امبولانس کې يو (۴۴) کلن ناروغ چې د زړه حمله پر راغلي وه راوست، ډاکټر هغه ته برقي شوک ورکړ، يوي ناروغپالي د هغه مصنوعي غاښونه ويستله چې تنفسي لوله يې په خوله کې ننباسي، هغه يې ځانگړې واټ ته بوت، يوه

اوونى وروسته چي ڪله هغه ناروغپاله ڄانگري وات ته ورغله ناروغ هغه وپيژندله چي هغي د هغه مصنوعي غابنونه ايستلي وه.

ياني دا چي هغه د ڪوما په حالت ڪي هغه لڀدي وه چي د هغه غابنونه باسي.

هغه ويل ما خپل روح وليده چي زما له بدنه ووته، او ما هرڇه ليدل .

دا ڊاڪٽر ليڪلي ما په (۳۴۳) انسانان چي د زره حمله پري راغلي او بيا روح شوي دي تر څپرني لاندي نيولي وه د څپرني پايله داسي وه :

په سلو ڪي (۱۸) تنو يي د بشپير وپنڀياري خبري ڪولي.

يو برتانياوي څيرونڪي په (ساوت همپتون روغتون ڪي) ديوي څپرني پايله داسي بيانوي :

په سلو ڪي (۱۱) په بشپيره بي سدي ڪي حافظه لري، په سلو ڪي شپير چي د زره له حملي ژوندي پاته شوي دي د مريني نژدي والي بيانوي.

له دي څيرونو ڇخه دا جوتيري چي له مغز ڇخه پرته هم وپنڀياري شته.

څيرونڪي د انسان مغز د تلويزيون د دستگاه سره پرتله ڪوي او وايي چي ڪه تلويزيوني پروگرام نه وي نو تاسو په تلويزيون ڪي ڇه نه ويني.

نو دا وپنڀياري چيري ده آيا په هره ژوندينڪه ڪي ده؟

«ون لومل» وايي زه سوچ ڪوم همداسي وي ڇڪه له ورڃي پنڄوس ميليونه ژوندينڪي مري ڪيري ياني په دي مانا چي زمور ٽول ژوندينڪي نوي دي خومور هيڻ تغير په ڄان ڪي نه حس وو. ياني په اووه- اته ڪاله ڪي د انسان ٽول ژوندينڪي نوي ڪيري خوبيا هم انسان ڄان هغه انسان بولي دا دا حقيقت ثابتوي چي په بدن ڪي يو بل شي شته چي تل ثابت دي او هغه روح ده.

هغه وایي باید د ژوندینکو تر منځ یو ډول اړیکې وي یا دا چې د بدن ټولې ژوندینکې یو بل ته د مالوماتو ورکولو اړیکې لري او د مغزي مړینې په مهال کې ژوندی ژوندینکې له ذهن د لارې له پېښو څخه خبر یري.

ژوي هم لکه انسانان موجودات دي خو انسان روحي واکونه لري، د ژوو د روح وده د بشر سره توپیر لري چې هغه ته وېښیار ضمیر وایي او ځینې یې نابیره ضمیر بولي لکه سپي چې له ډیرې مدې وروسته خپل خاوند وویني د عاطفې او مینې چمونه ورته کوي.

که یوه الوتونکې یو چیري هگۍ واچوي د هغه چرگوري همغلته هگۍ اچوي چې دې ته د ځان پوهې ضمیر وایي.

ځینې بیا ادعا لري چې ژوي او انسانان ټوله یو شی دی که انسان خبرې کوي ژوی هم په نورو فریکوینسیو خبرې کوي له دې مالومیري چې ټوله روح لري.

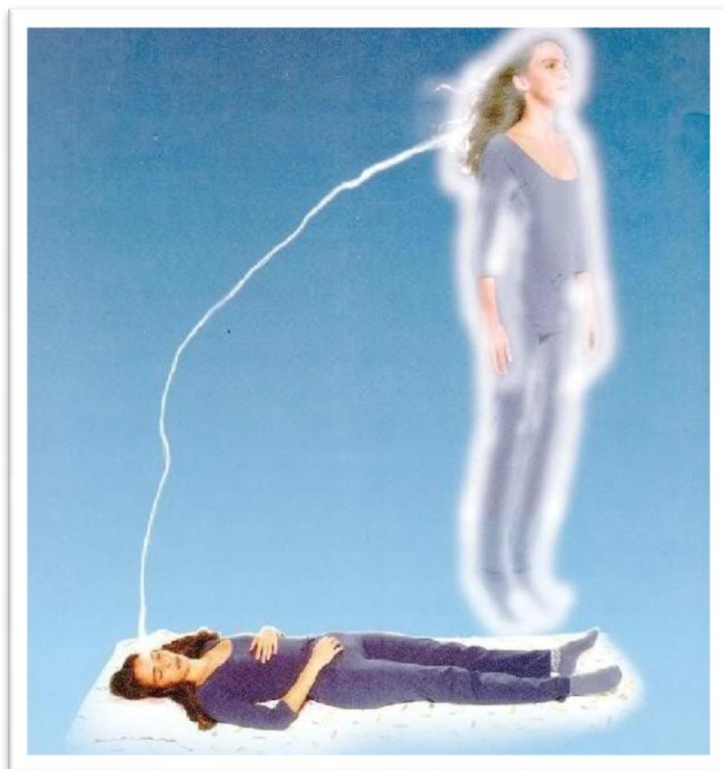
ځینې بیا وایي دا روحونه (ارواء) د انسان له بدنه نورو پرمختللو بدنو ته ننوځي یا نورو کراتو ته ځي.

د ساینس علم ثابت کړې ده د چې نباتات هم یو ډول واک، احساس او درک لري لکه حشره خوړونکې نباتات چې عقل لري.

دځینو ساینس پوهانو په اند که روح وي نو اساسا هغه انرژي ده چې هغه د لوېدیځ او ختیځ نامحدود حکمت دی .

دځینو پوهانو په اند د نړۍ د دینونو د بنوونو په

په اساس روح یو طلايي تاردی شخصیت له بدن سره وصلوي . دځینو پوهانو په اند روح زموږ د بې سدی ژورتوب دی یا هغه ماتیدونکی شی دی چې زموږ شخصیت باید هغه ته پام وکړي چې مات یا ورک نشي خو رېښتیا بیا ددې باور سرچپه ده دا زموږ روح ده چې زموږ شخصیت ته پام کوي که ترې وغوښتل شي.

دسایینس پوهانو په اند دانسان د بدن فزیکي شکل د تکامل اخيري ټکی دی خو تکامل د شکل په بشپړ ېدو سره نه دريزي. د روح بيان اساسا د انسان د پوهې د تکامل بل گام دی.

د ځينو په پوهانو په اند روح د نفس او مادي جسم ارتباطی اړیکه ده یا د مادي او نفس دوستي اړیکه ده. یا روح میانجي یا د پوهې اساسي پل دی.

ځېني ساینس پوهان بیا روح د جاذبي قوه بولي چې ټوله شکلونه سره یوځای کوي چې شایدالوهیت په هغه کې تشریح کيږي.

د ځينو نورو ساینس پوهانو په اند روح له فني اړخه یو ه بې رنگه وړانگه ده چې له ځانگړو اهتزازونو او خوځښتونو څخه رنگه کيږي.

د ځینو ساینس پوهانو په اند روح انرژي ده د ساینسي تیوري په اساس چې انرژي له منځه نه ځي یوازې خپل شکل تغیر وي، نو روح چې انرژي ده هغه یوازې تغیر د شکل کوي له منځه نه ځي نو همدا علت دی چې روح د جسم له مړینې وروسته ژوندی پاته کیږي.

خو هغوی دا تشریح کړې نه ده چې روح څه ډول انرژي ده او څرنگه اندازه کیږي او له نورې انرژي سره د هغه عمل څرنگه دی؟؟؟

هغوی وايي د انسان بدن یو بیولوژیکي سیستم دی چې میتابولیزم ، خواړه په استفادې وړ انرژي اړوي دا انرژي د وینو د پمپولو ، د بدن ساتنې ، د بدن د تودوخې د ساتنې اوبل نسل ته د جین په لېږدولو او داسې نور کړو لپاره کارول کیږي. که میتابولیزم خواړه په انرژي بدل نه کړي نو بدن مړ کیږي.

ماده او انرژي نژدې اړیکې لري، انرژي بدن ته تودوخه ورکوي مګر مړ شوی جسم انرژي یا روح ته اړتیا نه لري.

«جودی میریل» لیکي: دروح د پوهیدو لپاره باید د هغه فیزیولوژي مطالعه شي لومړی باید مغز ، بدن او روح و پیژنو.

تر اوسه فیزیولوژي د پوهې (وپښیاری) درې حالت ته تشخیص کړی دي.

یوه پوره وپښتیا (په سد توب) چې په دې حالت کې زموږ په ماغزو کې ټولې خاطري او تجربې زیرمه کیږي او هر وخت چې وغواړو له هغه څخه گټه اخیستلی شو. په دې حالت کې د انسان فزیکي اړخ نورمال وي او د انسان پیچلي خواص لکه: سوچ، ننګېرنې او غوښتنې د فزیکي جسم څخه جلا دی مګر بیا هم فعاله وي.

بله نیمه وپښتیا (نیم بې سده توب) دی چې په دې حالت کې یوازې ځېنې ځانګړې خاطري زیرمه کیږي

درېیم یې کاملاً د بې سده حالت دی چې ماغزه کار نه کوي.

روح پيژندونكي پوهان وايي: روح دانسان د بدن د دوو ځايو سره اړيکه لري يوه يي د پوهي (تار يا اړيکه ده) د سر د پورته برخه سره ده او بله يي چې د ژوند (تار يا اړيکه ده) د زړه سره ده مور په په دواړو ځايو کې هغه اسانه حسولي شو.

Copyright: www.tanzona.com

په بدن کي د روح ځای

د تاريخ په اوږدو کي تل انسانانو ته دا سوچ پيدا وو چي ژوند څه شي دی؟ روح څه شي ده؟

په دي اړه ډيره بحثونه شوي دي:

څلور زره کاله مخکي د سومريانو ، آشوريانو او د بين النهرين خلکو د ژوند سرچينه کبد (ينه) بلله، د فراغانو په وخت کي مصريانو باور درلود چي د انسان په مړيني سره د هغه روح الوحي، هغو باور درلود چي روح په زړه او دنس په دننه غړو کي ده.

په لرغوني يونان کي څلور سوه کاله مخکي له ميلاده افلاطون په دي دليل چي ستوري گردي دي او د انسان سر هم گردي دی نو د روح ځای يي د انسان سر وگڼه.

ارسطو چي د هغه شاگرد و هغه بيا د روح ځای د انسان زړه و باله،

د مسيحيت په راتلو او د روم د تمدن په پيل کېدو سره دوه سوه کاله وروسته له ميلاده جالينوس په دي باور و، چي د روح ځای د انسان په ماغزو کي دی.

جالينوس د ماغزو دننه مختلفي برخي وليدي او باور يي پيدا کړ چي ماغزه د روح ځای دی هغه د خپلي دي ادعا په هکله وويل: که د يو حيوان په ماغزو فشار راوړل شي نو سمدستي د هغه بدن فلج کيږي مگر که يي په زړه فشار راوړل شي پر هغه څه نه کيږي .

مگر داچي ډيرو خلکو د افلاطون دباور پلويان وه نو د جالينوس نظر چا ونه مانه.

لئوناردو داوينچي داانسان د مغز د دننه په ليدو وويل مغز د ژوند مرکز دی خو کليسا د هغه د مغز د عملياتو سره مخالفت وکړ او هغه يي له روم څخه تبعيد کړ. بيا دکارت چي هغه د مغز د عملياتو سره مينه نه لرله منځ ته راغي هغه ويل ژوند په کبد

(ینه) کې منځ ته راځي بیا زړه ته ځي له هغه ځایه بیا لاندینیو ماغزو ته ځي بیا د تنفس د هوا سره یوځای کیږي له هغه ځایه د کاجي غډې له لارې د ماغزو ژورو ته تویږی، بیا د سوریو له خوا له یوې نړۍ لارې څخه د بدن ډول ډول حرکي غړو ته په ځانگړي ډول ماهیچو ته ځي .

په لسمه پیړۍ کې د طب عالم « رازی » او په یولسمه پیړۍ کې « ابن سینا » د جالینوس نظر تایید کړ او هغو هم د روح ځای مغز وباله، چې وروسته دوو نامتو ډاکترانو « وسالیوس » او « توماس ویلیس » دا نظریې وځیرلې په پایله کې هغو دا ثابته کړه چې د ژوند او منطق مرکز مغز دی.

ولي داچې د مغز کومه برخه کوم شی کنترول وی په هکله هغوی څه ونه ویل .

په اتلسمه پیړۍ کې « ژوزف گال » د « فرنولوژي » په نامه یو کرنلاره راویستله لکه کف شناسي هغه هڅه کوله د یو سړی د چهرې په لیدو د هغه فکري او شعوري شخصیت بیان کړی هغه ډیرې څیړنې وکړې چې داسې یو فارمول پیدا کړی چې د چا د چهرې په لیدو د هغه په ذات پوه شي هغه ویل دسر لورې او ژورې د انسان یو خاصیت بیانوي.

فرانسوي جراح « پیربروکا » یو ناروغ چې د بدن بنی خوايي فلج وه تر درملني لاندې ونیوی، هغه ته درملو څه گټه ونه کړه او مړ شو، « پیربروکا » دهغه سر څیړي کړ ، هغه وموندل چې د هغه په ماغزو کې یوه برخه له مغزي سکتې له کبله له منځه تللي وه.

هغه ډیرې څیړنې او هڅې وکړې چې دماغز وتولي برخي او د هغو دندې تشخیص کړی.

په همدې وخت کې یوه بله پېښه د امریکا په « ورمانت » ایالت کې پېښه شوه

کارگرانو دریل پتلی جوړوله د هغو مشر « گيج » دباروتو په یوه چاودنه کې پر تندي ټپي شو د هغه تندي جوړ شو خو هغه چې یو جدی اوبا ادب سړی و په یو بی ادب

سري بدل شو.

« گالوانی » يو ايتالوی پوه باور درلود چي په ماغزو کي يو ډول برېښنا شته .

هغه په يوه توپاني شپه کي د يوې چنگوښي سر او پښي په يو سيم سره له مخکي سره وصل کړ ، هغه وليدل چي د تندر په وخت کي د چنگوښي په بدن کي يو ډول تشنج پيدا کيږي.

هغه وړاندوينه وکړه چي د انسان او حيوان په مغز کي يوشی د « حیوانی برېښنا » په نامه شته چي دا « حیوانی برېښنا » په ۱۸۲۰ کي د « گالوانومتر » په اختراع سره اثبات شوه.

د نولسمي پيړۍ په پای کي دوو الماني پوهانو « فريش و هيتزيک » دا برېښنا کشف کړه هغوی وليدل چي د مغز د سطحی پارولو (تحريک) څخه نابيره د بدن په نورو غړو کي د پاريدني او خوځښت لامل گرځي.

انگلیسي « جاکسون » ، فرانسوي « فلورنس » او الماني « گولتز » او « مانک »

د ماغزو د ځانگړو دندو په هکله پيري کلينيکي څېړني وکړي. په شلمه پيړۍ کي . «پنفيلا» وکولی شول د ماغزو ځيني دندې مالومي کړي.

هغه وويل:

د تندي ماغزه د خوځښتونو او عالی حسونو، بجلي ماغزه د حسی کرو ، د څټ ماغزه دباصري د کنترول ، د ماغزو کينه نيمه کره د تکلم اوبنی نيمه کره د فضايي اړيکو مسولي برخي دي.

مغز د انسان د بدن يو پيچلی غړی دی ، چي سل مليارده عصبي سلولونه (نورون) لري چي پينځوس زره کيلو متره عصبي رشتي لري او دنده يي د اطلاعاتو پروسس او زيرمه کول دی ، دا سلولونو يوازي لس په سلو کي د ماغزو حجم جوړوي.

ماغزه چې د انسان داخلي خزانه ده نو په کار ده له هغه څخه سمه گټه واخيستله شي او د ددې خزاني ور خلاص کړی. تراوسه ډیر انسانان له دې معنوي بې پایه خزاني څخه خبر نه دي.

ژوند ټوله په مغز اړه لري او د بدن ټوله دننه غړي د هغه د امر اطاعت کوي. محیطی اطلاعات د پنځو حسونو په واسطه حس او درک او په مختلفو ځایو کې زیرمه کوي

په عقلا نی نورو، فهم او هوښ سره د ژوند چارې پر مخ بیایي.

سوچ کول ، هوښیار تیا ، د احساساتو بیان او تعقل کنترولوي.

د مغز په ناسم کره سره درد ، ژړا ، ستړیا ، استرس ، ناتواني ، منځ ته راځي همداسي احساسی او عاطفي عکس العملونه یې پر ژ وند ډیره مثبتې اغیزه کوي لکه :خندا ، هیجان ، خوشالی ، مینه ،

نو ویلی شو د انسان ماغزه د ډول ډول عواطفو او احساساتو مرکز دی.

ژوند بې احساساتو او عواطفو یو بې مانا او پوچ شی دی .

نو مغز د ژوند یو حیاتي شی دی او زموږ هر شی زموږ ماغزه دي.

د همدې مغز په اساس انسان تر ټولو نورو ژوو وښیار موجود دی نو ځکه د اشراف المخلوقات لقب ورکول شوی دی.

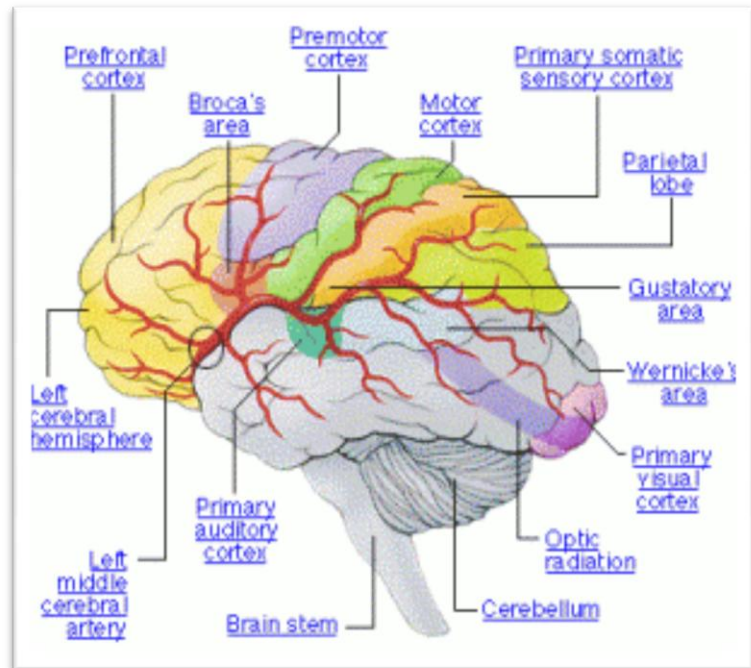
کله چې مونږ د یو خطر احساس وکړو ، نو زموږ ماغزه په غریزوی بڼې سره دهغه خطری شی پر ضد عکس العمل بڼی ، او په کار ولویږی او دا په دې مانا چې یولږ سگنالونه ددماغ د فعال کیدو په منظور دماغي عصبي سیستم ته لیږي ، چې ددماغ د عصبي مرکزي سیستم د فعالیت په پایله کې د شخص په عضویت کې د فزیکي عکس العمل د پیدا کیدو لامل گرځي لکه دزره د ضربان لوړیدل ، دتنفس چټکتیا ، د وینې د فشار لوړیدل ، غټو عضلاتو ته دزره د لوړضربان سره ډیر وینه راتلل او عضلاتو ته ډیر قوت بڼل کوم چې باید د شخص عضویت د فزیکي دندې(لکه دمقابلې دپاره چمتوالی

اویاله هغه څخه تینننه (دسرتو رسولو دپاره چمتوالی پیدا کړی، د بدن د یخ ساتلو دپاره پوستکی (جلد) په خولو لنډیږی ، کله کله ځینې خلک د ویرې له امله په خپل معده ، ککره ، تتر ، ورنونو او په لاسونو کی هم یو ډول نری احساس کوی یا ورته احساس پیدا کیږي ، چې دغه پورتنی ټول را پیدا شوی نښې نښانې او حالات د ډار او د ویرې پایله ده کیدای شي کراره ، منځنی یا شدید بڼه ولري .

دغه را پیدا شوی عکس العمل د « جنگ او د تینننه » په نوم هم یادیږی ، اودا په دې مانا چې د شخص عضویت دکومو حالاتو دپاره «جنگ او یا تینننه » چمتوالی نیسي ، د خطر د مینځه وړلو د پاره مخامخ جنگیږي او یا داچې په سرعت سره دمخامخ مبارزې له میدان تښتي ؟ اوله خطر ه ځان ژغوري . د سړي عضویت په همدې جنگ او یا تینننه کې تر هغه وخته پاتې کیږي چې دهغه ددماغ له خوا ورته د خطر دلري کیدو د ډاډ وړ خبرتیا نه وي رسیدلي او هغه وخت چې عضویت د ډاډگیرني پیغام تر لاسه کړی نو هغه وخت دی چې دهغه د عکس العمل بڼه نورمال خواته اوړی او د مصونیت احساس تر لاسه کوی .

ځپني وختونه ویره د ناڅاپی پېښو څخه (لکه لوړ آواز) چې په اصل کې خطري نه دی د ډار احساس د هغه د عامل په پوهیدو سره فعاله کیږي ماغزه په دې لټه کیږي چې د پېښې عامل او سبب وڅیږي، هرڅومره چې دماغ دخپل ارزیابی په پایله کې پوره مالومات تر لاسه کړي په همغه کچه سره دخطر د لیریکولو زمینه مساعدیږي .

نو مغز ته مادي روح هم ویل شوی ده

د انسان ماغزه اټکلا (۱۵۰۰) گرامه وزن لري چې په ککړۍ (جمجه) کې دننه ځای په ځای دي:

ماغزه د لاندینو برخو څخه جوړ شوي دي:

- ۱- دوي د ماغزو نیمې کړي:
- ۲- تالاموس او عصبی غوټې: حسي پیامونه د حرکتی فعالیتونو په اړیکه درک او هم اهنگ وي او درد او محیطي محسوسات حسوي.
- ۳- منځني ماغزه: وپنارې، د سترگو د تور د خوځښت او د بدن د غړو واک کنترول وي.
- ۴- د ماغزو تنه: د سترگو، ژبې، مخ، مری او ستوني دخوځښتونو مرکز دی

۵- د سترگو رشتې: دتنفس، دویو د جریان، داعصابو او عکس العملی توخي مرکز دی.

۶- سیلیبیلیم: عصبي بالتی ده چې عصبي انرژي له هغه وځي او هم د انسان تعادل کنترولوي.

د ماغزو دوی نیمې کړې د مغز تر ټولو بڼه برخه او د خدای (ج) اصلي ډالی انسان ته ده که ډاکري نه وای انسانان به بې شعوره وای.

د شعور پیدایښت دژوندینکو په زیاتوالی اړه لري او هغه د محیطي او دننني اطلاعاتو ځای دی د دې برخې د مړینې په صورت کې د ټول ماغزه جوړښت له منځه ځي .

په ماغزو کې ژورې (کندي) شته، چې دوی یې په دوو نیمایي کړو کې دی، درېیمه یې د ماغزو په لاندینۍ برخې کې او څلورمه یې د سر د شا ماغزو کې لیدل کيږي چې له یوه ډول نخایي مایعو څخه ډک دی، دا دوی نیمایي کړې د یوبل سره د یو پینه ډوله جسم چې عصب دی موبنتي دي.

په دې دوونیمایي کړو کې دا لاندې برخې شته:

: دتندي مغزی عضله: Fronta Lobe I-۱

د سترگو او تکلم په وخت کې د خولې خوځښتونه کنترولوي او هم د شعور، منطق او تفکر مرکز دی.

۲-Parietal Lobe:

دیوالی مغزی عضله: چې درد، تودوخه او لمسول کنترولوي.

- دڅټ یا دسر دشا مغزی عضله: بینایی

۳-Occipital Lobe:

درنگ دتشخیص، د شامعي دحس او حافظي مرکز

کنترولوي.

Temporal Lobe-۴

- بغلي مغزی عضله : جنسي غرايښ کنترولوي

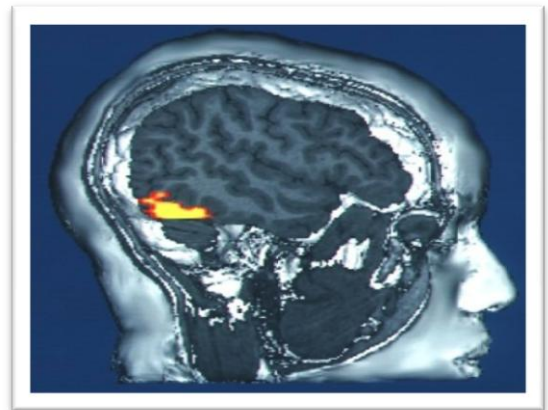
Marginal Lobe-۵

بني نیمه کره: د اعدادو تخمینی محاسبه، دتکلم د زیر او بم، تکیه کول. اورښتوالی کنترولوي.

کینه نیمه کره: د عددونو دیکه محاسبه، د اطلاعاتو د پیدا کولو، د وییونو د جرړو او ماناو پیدا کولو مرکز دی.

تر اوسه د ماغزو نوری دندی او کره نه دي مالوم شوی او دا ډیری څیړنې غواړي چې د ماغزو په راز پوه شو تر اوسه ډیری پوښتنې ته ځواب نه دی ویل شوی لکه:

حافظه څرنګه فعالیتوي؟، د مغز اړیکې څه ډول دي؟ د مغز ارتباطي او کیمیاوي ژبه څه شي ده او داسی نور ی پوښتنې چې امید د ساینس په پرمخ تګ سره دي پښتونو ته هم ځوابونه پیدا شي.

پايله

ددې ټولو مالوماتو په اساس انسان له درو شيانو څخه جوړ شوی دی: جسم، روح او نفس .

جسم هغه مادي قالب دی چې د زمان په تیریدو زیریږي او یا هم د ناروغیو، او ډول ډول پېښو له کبله مري. قبر ته ځي او هلته په تدریج خوسا او خاوري کیږي.

خو دساینس پوهانو د څیړني په اساس له انسان د بلیونونو ژوندینکو څخه یوازې یوه حجره ژوندی پاته کیږي چې د اقلیمي شرایطو او اورپه مقابل کې مقاومت لري شاید چې په اخیرت کې همدا حجره یا انسانی زنی لکه څرنګه چې په قرانکریم کې ویل شوی لکه نباتات را ژوندی کیږي .

الاعراف د سوري په (۵۷) مبارک آیت شریف کې راغلي دي:

«فأنزلنا به الماء فأخرجنا به من كل الثمرات كذلك نخرج الموتى»

ژباړه : نازلوو اوبه (د ژوندی کیدو اوبه) را باسو په هغه هر ډول میوي (له مځکي) همدا ډول راباسو مري (له مځکي))

سایینس دا هم ثابتې کړې ده چې زموږ د بدن هره ژوندینکه د جوړښت له مخه د ټول بشریت استازی کولي شي .

خوهر ژوندینکه خپل ځانګړي مالومات او خاطرې ساتي، هر انسان یو متجانس ژوند لري خو دوه انسانان یو ډول نشته ځکه انسان د فزیکي، دماغي، هیجاني او روحي توکو یو غیر متجانس شاهکار دی.

زموږ ژوند دوه اړخه لري یو هوبنیار ژوند او بل نیم هوبنیار ژوند.

زموږ ژوند لکه په اوبو کې د یوې توتې ته پاته کيږي چې موږ یې دلیری د ټولې یخې توتې (۵-۳) په سلو کې برخه مالومیري یانې دا برخه زموږ د هوبنیار ژوند برخه ده او د یخې د توتې تر اوبو لاندې برخه زموږ دنیم هوبنیار ژوند برخه ده هغه برخه چې مالومات او خاطرې په ژوندینکو کې ساتي .

نیم هوبنیار ژوند لکه د پردې تر شاشې دی چې درک او غبرگون یې موږ ته لاره بښي .

انسان د روح په هکله د مالوماتو سره ډیره مینه لري مگر زموږ د نه پوهیدو علت زموږ نارسه ذهن دی تر اوسه زموږ پوهه په پینځو حواسو پورې محدوده ده.

هغه روح چې د خدای (ج) لخوا انسان ته ډالۍ شوې ده د خدای (ج) روح یانې تر ټولو بهتره روح ده. د اسلام له انده خدای (ج) نه جسم لري نه روح . روح د خدای (ج) سره یوه تشریفي اضافه ده لکه چې وایو: کعبه د خدا کور دی . یا د روژې میاشت د خدای میاشت ده . همداسې یو گرانه ، باشرافته او عظمته روح د خدای (ج) روح بلل شوې ده چې په انسان کې پو (پف) یا ډالۍ شوې ده یانې د مادي شیانو دخلفت علم ورکړل شوی دی.

د روح دنده په علم سره دانسان او خدای رابطه ده چې د هر جسم سره د هغه د توانایي تر کچې مرسته کوي.

روح هغه لوړ او خدایي علم دی لکه د لمر په څیر وړانګې یې هر ژوندي انسان ته رسي د ژوند په ټولو چارو کې مرسته ورسره کوي .

د انسان د بدن درېیم شی نفس دی چې هغه ته عقل هم ویل شوی دی یانې نفس دانساني علم منبع ده نفس د بدن په ژوندینکو کې د مالوماتي انرژي په ډول شته یانې هغه د عصبي رشتو په ذریعه په هر حجره کې شته ددی ټولو مالوماتو مرکز هم مغز دی یانې روح او نفس د جسم سره یوځای کار کوي چې روح د خدای (ج) علم دی او نفس انساني علم یا ني ځانګړې مالومات او خاطرې دي.

نفس په خوب او مړينه كې له انسانه سره نه پاته كيږي يانې د انسان په امر نه وي، يوازې يې ضعيفي اړيكي له جسم سره وي خو په مړينه كې د نفس او جسم اړيكي بلکل پرې كيږي.

نفس ته معنوي انسان هم ويل شوی دی چې د انسان دمړينې وروسته ژوندی پاته كيږي.

نفس د انسان يو مکمل معنوي جسم دی چې په سترگو نه ليدل كيږی چې بيرته د جسم سره د يوځای والی په خاطر تر قيامته په برزخ كې ساتل كيږي چې هغه يانې برزخ هم يو معنوي ځای دی .

انسان د نفس څخه د گټې اخيستو په اساس په درو ډولو وپشل شوی دی : مطمینه نفس چې بڼه کارونه يې کړي او خدای (ج) يې پيژندلی وي په برزخ كې د جنت په څير ځای كې ساتل كيږي او اماره نفس درلودونكي خلک چې ټول عمر يې په دنياوی کارو تير کړی وي د دوزخ په اور هلته په برزخ كې سوځي او لوامه نفس چې لومړی په گناه اخته وی بيا دين ته مخه کړی وی په مناسب ځای كې تر قيامت د سوال او ځواب لپاره ساتل كيږي.

د انسانانو هغه زني چې په مځکه يا اوبو ياد مځکې هر چيري وي د صور د شپلی سره هغوی د ژوند د اوبو په نازيليدولولکه نباتات راشنه كيږي يانې د ژوندي کيدو شرايط ورته تياريري او هغه د نفس سره جوړه كيږي اود محشر ميدان ته د سوال او ځواب د پاره ځي

التکویر دسوري په (۷)مبارک آيت كې راغلي دي:

«وإذا النفوس زوجت»

ژباړه : (چې نفسونه جوړه شي)

نفس چې معنوي جسم دی او پر هيڅ وخت نه تيريري يا د هغه ځای د زمان په اساس وخت پر تيريري (خدای بڼه پوهيري)

بدن له بد بویه ختو څخه جوړ شوی دی، نفس د مځکې له جوهر څخه او روح له عالم قدس څخه ده درې سره یوځای کار کوي، که دچا روح پر نفس غالبه شي هغه جنتي دی او که دچا نفس پر روح غالب شي هغه دوزخي دی ملايکې هڅه کوي روح په نفس غالبه کړي هغه ته وده ورکوي، مگر شیطان نفس غبنتلی کوي.

د روح او نفس ځای ماغزه دی دا یو اصطلاح ده چې په زړه کې څه مه ساته یاني په مغز کې څه مه ساته .

د روح په واسطه انسان خدای پېژني او د روح د علم په واسطه انسان دنیوي مادي شیانو خالق شوی دی، هر څه چې خدای تعالیٰ له غوښو څخه جوړ کړي دی انسان د روح د علم په واسطه د هغه تمثال له وسپني او نورو شیانو څخه جوړولی شي لکه د سترگې کاپي د عکاسي کامره، د مارغانو کاپي الوتکه، د خر کاپي موتر او همداسې نور

که د انسان جسم د یو فعاله کمپیوتر سره پرتله کړو هغه برېښنا، پروگرام (سافت ویر) ته اړتیا لري چې استفاده ترې وشي.

نو که کمپیوتر جوړ وي په برېښنا سره هغه روښانه کيږي که هغه ته پروگرام (سافت ویر) واچول شي هغه کار کوي.

او کارونه یې د کمپیوتر په مغز یا هارد دسیک کې تثبت کيږي او هم کولی شو دا کارونه په سي ډي، یواس بي، ډي وي ډي، میموري کارت او داسی نور کې، هم ثبت کړو نو که دا سی ډي هر بل کمپیوتر ته واچول شي د هغه بل کمپیوتر ټول کارونه لیدلی شو.

عجبه لا دا ده چې د کمپیوتر د حافظي سرکیت بورډ یوه برخه پخوا ددې لپاره چې اقلیمی شرایط هغه خراب نه کړي له سرو زرو جوړیده چې اوس د علم د پر مختگ په اساس د سرو زرو پر ځای د سرپ او المونیم یو الیاژ کارول کيږي دا لکه هغه دانسان ژوندی حجره چې نه خرابيږي.

نفس او روح دواړه سافت ویر دي چې خپله په سترگو نه لیدل کيږي او خاصیتونه یې لیدل کيږي .

که یو تلویزیوني پروگرام هواته خپور شوی وي که مور جوړتلویزیون او بریښنا ولرو که هغه چالانه کړو هغه پروگرام لیدلی او که سټیلايټ ولرو د نورو هیوادو مفت پروگرامونه هم نیولی شو خو د بندشوو پرگرامونه یا چینلونو د لیدولو لپاره باید هغه پروگرامو د نیولو د اجازه ولرو.

نو د انسان زني هغه هارد دسیک ته ورته دی چې د انسان ټول شناخت او کړه په کښې خوندي شوي دي چې اقلیمي شرایط هغه خرابولی نشي.

دا دروح وړانگه لکه د لمر وړانگې پر ټولو ژوندي انسانانو روښنایي کوي او هر یو لکه نبات د خپل د توانه سره سم د هغه څخه گټه اخلي.

خوب د روح د اثبات یو بڼه دلیل دی په خوب کې د نفس ټولې اړیکې نه پرې کيږي یوه ضعیف اړیکه یې پاته کيږي نو روح پر نفس غالبه کيږي نو بڼه انسانان په خوب کې داسې سمبولونه ویني چې علمي ماناوي لري او ان د راتلونکي په اړه وړاندویني ویني چې داسې خوبونه ته په قرانکریم کې هم نغوته شوي ده .

Copyright: www.tanzona.com

اخځونه

- ۱-aftab.ir
- ۲-al-qiyamah.org
- ۳-anlwm.com
- ۴-askquran.ir
- ۵-askdin.com
- ۶-Aviny.com
- ۷- blog.world-mysteries.com
- ۸-bashgah.net
- ۹-boingboing.net
- ۱۰- Cloob.com
- ۱۱-en.wikipedia.net
- ۱۲-elmkolbeh.mihanblog.com
- ۱۳-fa.wikipedia.org
- ۱۴- fa.eslahatekelisa.com
- ۱۵- farsinet.com
- ۱۶-۰۰a.net

۱۷-fa.wikipedia.org

۱۸-hawzah.net

۱۹-Islam-guidance.com

۲۰-iran۲۰.com

۲۱-iranpest.blogdoon.com

۲۲-kamalagha.persianblog.ir

۲۳-metafizik.blogsky.com

۲۴-Pedar.net

۲۵-porsojoo.com

۲۶-pcparsi.com

۲۷-Quranology.com

۲۸-qotquestions.org

۲۹-Parsainforum.com

۳۰-Rasekhoon.net

۳۱-ravanshena۳۰.mihanblog.com

۳۱-redicreations.com

۳۲-shahs.persianblog.ir

۳۳-spirits.blogfa.com

۳۴-scienceofsouls.com

۳۵-Loo۳.com

۳۶-Solhe-daruni.com

۳۷- shaker.parsiblog.com

۳۸-Tahoordanesh.com

۳۹-tebyan.net

۴۰- tahoorkotob.com

۴۱-tebyan-zn.ir

۴۲-Tolafghan.com

۴۳-sat۷. Com

۴۴-urduarticles.com

۴۵-urduarticles.com

۴۶-Vahdat.org

۴۷-wiki.answers.com

۴۸-zabulistan.bloguna.tolafghan.com

۴۹-zendagi.com

۵۰- The holy Quran- yusuf Ali translation

۵۱-aviny.com the Holy Quran persain translation

۵۲- The holy Quran-Mohd.M.plckthall

۵۳- *The holy Quran- kabuly tafsee*

Download from: aghalibrary.com